

နေမော တဘာ စာဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္မုစ္မွသာ။]

သီရိရတနာစာပေတိုက် ——•ေႏေလး ရန်ကုန်ဖို့ တတိယအကြိမ်

၁၉၈၂-ခုနှစ်၊ ဧပြီလ၊ အုပ်ရေ - ၃၀၀၀ မျက်နှာဖုံးပန်းချီနှင့် အတွင်းသရုပ်ဖော် ပန်းချီများ

ပန်းချီဆရာကြီး - ဦးကိုလေး

ဘလောက် လွင် နှင့် ရွှေရေး

မျက်နှာဖုံးရိုက် - မျိုးညွှန့်

ဘာသာရေးဆိုင်ရာ စာပေခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၇၆၈) မျက်နှာဖုံး ခွင့်ပြုချက် အမှတ် (၂၇)

တန်ဖိုး - () ကျပ်

ထုတ်ဝေသူ ။ ျီးနန္ဒ (ဝ၂၅၄၅)၊ မော်ကွန်းသစ် စာပေ၊ အမှတ်-၁၆၆၊ ၃၃-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

နှိပ်သူ ။ ။ ဒေါ် တီ (မြဲ-ဝ၁၂၆၁)၊ မျိုးညွှန့် စာပုံနှိပ်တိုက်၊ အမှတ်-၃၈၊ ၈၇-လမ်း၊ ကန်တော်ကလေး၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဦးနန္ဒ၊ ဝိဇ္ဇာ (ဂုဏ်ထူး) - ဒီဂျေ

ကောင်းကျိုးစျမ်းသာ

ម កំ លា

ပုံပြတရားတော်

သီရိရတနာ စာပေတိုက် အမှတ် ၁၆၆၊ ၃၃-လမ်း၊ ရန်ကုန်မြို့။

ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာ

ပ ဏာ မ

မင်္ဂလတ္တံ့ ဝိဘာဝတံ၊ ကရိဿာမဟ မာစေရံ၊

ဝန္ရွိတွာ ရတနတ္တယ်၊ မင်္ဂလာယတ္တဝုတ္တန္သံ။

မင်္ဂလတ္ထံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ချိုးသတ်ဖြတ်, ကောင်းကျိုးကပ်ရာ သတွာအပေါင်း ကြီးပွား

ချမ်းသာကြောင်း မင်္ဂလာအနက်သဘောကို။ ဝိဘာဝတံ၊ ဟောပြောပေအပ် ထင်စွာ ပြတော်မူပေ**ာတ်**

သော။ ရတနတ္တယံ၊ ဘုရား , တရား , သံဃာ ရတနာ မြတ်သုံးပါးကိုလည်းကောင်း။ အာစေရံ၊ မိတ္ထီလာမြို့၊

မဏိဇောတိကာရုံကျောင်းတိုက် ဆရာတော် အရှင်အဂ္ဂမွေ၏ "မင်္ဂလဂုဏ်ရည်" ကျမ်းစာမှီ၍ ရည်ရွယ် မှတ်သား မင်္ဂလာကျမ်းအများနှင့် လေးစား နာယူ ပြဆောင်တော်မူသည့် ဆရာအဆူဆူကို လည်းကောင်း။ အဟံ၊ နန္ဒမည်ခေါ် ဘုရားတပည့်တော်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုးကာ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏။ ဝန္ဒီတွာ၊ ဤသို့ ရိုကျိုး ရှိခိုးပြီးကာ။ မင်္ဂလာယတ္ထဝုတ္တန္တံ၊ မင်္ဂလာနှင့်စပ်ဆိုင်သော "ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာ" ပုံပြတရားတော်စာကို။ ကရိဿာမိ၊ ရေးသားစီရင် စီစဉ်တင်ဆက်ပါအံ့သတည်း။

"ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာ"

သုံးလောကထွတ်ထား သင္ပညမြတ်စွာဘုရားသခင်ဟာ သာဝတ္ထိပြည်မွန် ဇေတဝန်ရောင်မောင်း သဌေးကျောင်း၌ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော် သီတင်းသုံး စံနေတော်မူပါတယ်။ အဲဒီလို စံနေတော်မူတဲ့အခါ တစ်ခုသော ညသန်းခေါင်ယာမ်အချိန်မှာ အမျိုးအမည် မထင်ရှားတဲ့ နတ်သားတစ်ပါးဟာ မြတ်စွာဘုရားထံ မှောက် ရောက်ရှိလာပြီး ဒီလို လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။

"ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ များစွာသော လူတွေရော နတ်တွေပါ ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို လိုချင်ကြပါသောကြောင့် ကြီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတရားတော်ကို တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ကာလပတ်လုံး ကြံစည်ကြပါသော်လည်း မသိနိုင်ကြပါ ဘုရား။ သို့ပါ၍ အရှင်ဘုရားက သနားကရုဏာ ရှေ့ရှုကာဖြင့် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတရားတော်ကို ဟောကြားတော်မူပါဘုရား။"

အဲဒီလို နတ်သားတစ်ပါးက မြတ်စွာဘုရားသခင်အား ရိုသေမြတ်နိုး ရှိခိုးဦးတင်ကာ တောင်းပန် လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ ဒီလို တောင်းပန်လျှောက်ထားခဲ့ရခြင်းဟာလည်း အကြောင်းရင်းရှိပါတယ်။ ဘယ်လို အကြောင်းလဲဆိုတော့ အဲဒီအချိန်ဟာ မင်္ဂလာပြဿနာတွေ ဖြစ်ပွားပြီး မင်္ဂလာအဓိကရုက်းကြီး ပေါ် ပေါက် နေတဲ့အချိန် ဖြစ်နေလို့ပါပဲ။

"မင်္ဂလာစကား အငြင်းမှူး"

လူတွေကာ "မင်္ဂလာ" ဆိုတာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အငြင်းပွားနေကြပါတယ်။ တချို့လူတွေက "နံနက် စောစော အချိန်မှာ လှပတဲ့ငှက်၊ ဝါဝင်းတဲ့ ဥသျှစ်သီးမှည့်၊ ရေပြည့်အိုး၊ တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ သတို့သမီး, သတို့သား၊ စိုနေတဲ့ငါး၊ အာဇာနည်မြင်း စတဲ့ ကောင်းမြတ်တင့်တယ်တဲ့ အဆင်းကို မြင်ရတာဟာ မင်္ဂလာ တွေပါပဲ" လို့ ဆိုကြပါတယ်။

ဒါကို တချို့လူတွေက လက်မခံကြပါဘူး။ "မျက်စိဆိုတာ မြင်ချင်ရာ မြင်တာပဲ။ နားက ကြားတာမှ 'မင်္ဂလာ' ဖြစ်တယ်၊ နံနက်စောစော အိပ်ရာက ထတဲ့အခါ ငှက်ကလေးတွေ တွေးဆိုတဲ့ အသံ၊ သာယာတဲ့ စကားသံ စတဲ့ ကောင်းမြတ်တဲ့ အသံတွေကို ကြားရတာ့ဟာ မင်္ဂလာတွေပါပဲ" လို့ ဆိုကြပြန်ပါတယ်။ ဒါကို လည်း တချို့လူတွေက ငြင်းပယ်ကြပြန်တယ်။ နားဆိုတာ ကောင်းတာရော၊ မကောင်းတာရော ကြားတာပဲ။ ကြားတာ မင်္ဂလာ မဟုတ်ဘူး၊ တွေ့တာကမှ မင်္ဂလာဖြစ်တယ်။ နုံနက်စောစော အိပ်ရာက ထတဲ့အခါ မွှေးတဲ့ရနံ့ ကို ရှူရတာ, အရသာရှိတဲ့ အစားအစာကို စားရတာ, ကောင်းမြတ်နူးညံ့တဲ့ အတွေ့တွေနဲ့ တွေ့ထိရတာတွေ ဟာ မင်္ဂလာတွေပါပဲ၊ အဲဒီလို ဆိုကြပြန်ပါတယ်။ ဒီအဆိုကိုလည်း တချို့က လက်ခံကြပြီး တချို့က လက်မခံ ကြဘဲ ငြင်းခုံကြပြန်ပါတယ်။

ြာ] လူစုစုရှိတိုင်း မင်္ဂလာဆိုတာ ဘယ်လိုဟာပါလိမ့်လို့ ပြောဆိုကြ၊ ကြံစည်ကြ၊ ငြင်းခုံနေကြပုံ။

ဒီလိုနဲ့ အကျယ်အကျယ် မငြိမ်းဖွယ် "မင်္ဂလာပြဿနာကြီး" ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။ လူစုစုရှိတိုင်း မင်္ဂလာ ဆိုတာ ဘယ်လိုဟာပါလိမ့်လို့ ပြောဆိုကြ, ကြံစည်ကြ, ငြင်းခုံကြပါတယ်။ လူတို့ရဲ့ အစောင့်အရှောက်များ ဖြစ်ကြတဲ့ နတ်တွေကလည်း လူတွေထံမှ ကြားပြီး အဆင့်ဆင့်ပြောကြား ငြင်းခုံခဲ့ကြပြန်ပါတယ်။ အရိယာ သာဝကဖြစ်တဲ့ နတ်ဗြဟ္မာတွေမှတစ်ပါး နတ်ဗြဟ္မာတွေအားလုံးဟာ တချို့က ဒိဋ္ဌ-မြင်အပ်သော ရူပါရုံဟာ မင်္ဂလာ၊ တချို့က သုတ-ကြားအပ်သော သဒ္ဒါရုံဟာ မင်္ဂလာ၊ တချို့က မုတ-တွေ့အပ်သော ဂန္ဓ, ရသ, ဖောဋ္ဌဗွာရုံဟာ မင်္ဂလာဆိုပြီး သုံးစုကွဲပြားကာ ငြင်းခုံကြပြန်တယ်။ ဘယ်သူမှ အဟုတ်အမှန် မဆုံးဖြတ်နိုင်ခဲ့ ကြပါဘူး။ ဘယ်သူမှ အမှန်အကန် မကြံစည်နိုင်ခဲ့ကြပါဘူး။ ဒီလိုနဲ့ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်တိုင်တိုင် မင်္ဂလာ အဓိကရုဏ်းကြီး ဖြစ်ပွားခဲ့ရပါတော့တယ်။

ကောလာဟလ ဖြစ်ပေါ် ရ

ပြီးတော့ အဲဒီအချိန်အ<mark>ခါဟာ ကောလာဟလကြီး</mark> ငါးမျိုးအနက်က မင်္ဂလကောလာဟလကြီး ဖြစ်ပေါ် နေတဲ့ အချိန်အခါလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ ကောလာဟလကြီး ငါးမျိုးဆိုတာကတော့. . .

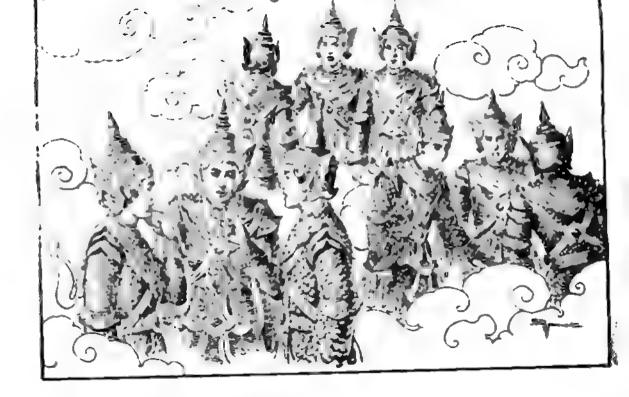
၁။ လောကဗျူဟာခေါ် ကာမာဝစရနတ်တို့က ဆံပင်ဖားရရားချပြီး မျက်ရည်ကို လက်နဲ့သုတ် လျက် နီသောအဝတ်ကို ဆင်မြန်းကာ "နောင် အနှစ် တစ်သိန်းလွန်သောအခါ ဤကမ္ဘာလောက ဓာတ်ကြီး ပျက်စီးလိမ့်မယ်။ ပြဟ္မစိုရ်တရား ပွားများကြ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ပြုကြ၊ အမိအဖ

- တို့ကို ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးကြ" ဟူ၍ လူတို့ လမ်းခရီး၌ လှည့်လည် ကြွေးကြော်ကြသော ကပ္ပကောလာဟလ။
- ၂။ ကာမာဝစရနတ်များက "နောင်အနှစ် တစ်ရာစေ့သောအခါ စကြာမင်းပေါ် လိမ့်မယ်" ဟု လူတို့ လမ်းခရီး၌ ကွေးကြော်သော စက္ကဝတ္ထိကောလာဟလ။
- ၃။ သုဒ္ဓါဝါသငြဟ္မာတို့က "နောင်အနှစ် တစ်ထောင် ရောက်သောအခါ တရားဥဿုံ အလုံးစုံကို အကုန်သိနိုင်စွမ်းသော ဘုရားရှင်သည် လောက၌ ဖြစ်ပွင့်တော်မူလိမ့်မယ် ဟု လူတို့လမ်းခရီး ၌ ကြွေးကြော်သော ဗုဒ္ဓကောလာဟလး
- ၄။ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့က "နောင်တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် စေ့ရောက်သောအခါ ဘုရားရှင်သည် မင်္ဂလာ တရား ဟောကြားတော်မူလိမ့်မယ်" ဟု လူတို့လမ်းခရီး၌ လှည့်လည်ကြွေးကြော်သော မင်္ဂလ ကောလာဟလ။
- ၅။ သုဒ္ဓါဝါသဗြဟ္မာတို့က "နောင် ခုနစ်နှစ် ရောက်သောအခါ ရဟန်းတစ်ပါးက ဘု နားရှင်ထံ ချဉ်းကပ်၍ မောနေယျအကျင့်ကို မေးလျှောက်လိမ့်မယ်" ဟု လူတို့လမ်းခရီး၌ လှည့်လည် ကြွေးကြော်သော မောနေယျကောလာဟလတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။

သိကြားဖင်းထံ မေးကြပြန်

အဲဒီလို မင်္ဂလကောလာတလကြီး ဖြစ်ပေါ် ဦး မင်္ဂလာအဓိကရုဏ်းကြီး ပေါ် ပေါက်နေတဲ့ အချိန်မှာ တာဝတိံသာနတ်တို့က "သိကြားမင်းဟာ ငါတို့ထက် ဘုန်းတန်ခိုးကြီးတယ် ဉာဏ်ပညာလည်း သာလွန်တယ်၊ သိကြားမင်းကို မင်္ဂလာအကြောင်း မေးမြန်းရရင် သိနိုင်ကောင်းရဲ့" ဆိုပြီး သိကြားမင်းထံ ချဉ်းကပ်မေးမြန်း ကြပါတယ်။ ဒီအခါ သိကြားမင်းက "ဒီမင်္ဂလာစကားဟာ ဘယ်ကစပြီး ဖြစ်ပေါ် လာတာလဲ" လို့ မေးတော့ နတ်များက "လူ့ပြည်ကစပြီး ဖြစ်ပေါ် လာပါတယ်" လို့ ပြန်ဖြေကြတယ် သိကြားမင်းက "ဘုရားရှင် ဘယ်မှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူပါသလဲ" လို့ မေးပြန်တော့ နတ်များက "လူ့ပြည်မှာ သီတင်းသုံးနေကော်မှပါတယ်" လို့ ဖြေကြပြန်တယ်။

ို အခါ သိကြားမင်းက "ဘုရားရှင်ကို ဘယ်သုမှ မမေးကြဘူးလား" လို့ တစ်ဖန် ပြန်မေးတော့ နတ်များက "မမေးကြပါဘူး အရှင်နတ်မင်း" လို့ ပြန်ပြီး ဖြေကြားကြပါတယ်။ အဲဒီအခါ သိကြားမင်းက "အို-အချင်းဟို့ အဘ ည်ကြောင့် မီးပုံကြီးကို စွန့်၍ ပုံးစုန်းကြူးကို မီးညှိကြပါသလဲ မင်္ဂလာဘရားကို အကြွင်းမရှိ ဟောပြတော်မူနိုင်ပေသော ဘုရားရှင်ကိုထားပြီး ငါ့အား အဘယ်ကြောင့် မေးမြန်းလာကြပါသလဲ၊ ဘုရားရှင် အား ငါတို့ မေးမြန်းကြပါစို့" လို့ဆိုပြီး နတ်သားတစ်ပါးကို သွားရောက်မေးမြန်းရန် တိုက်တွန်းခဲ့ကြပါတယ်

ဒါကြောင့် အဲဒီနတ်သားဟာ နတ်ပြဟ္မာများရဲ့ တိုက်တွန်းချက်အရ လူ့ပြည်ကိုဆင်းပြီး လာခဲ့ရပါ တယ်။ နတ်များ၊ ပြဟ္မာများ လူ့ပြည်လာရင် ပင်ကိုယ်အရောင်အဆင်း၊ ပင်ကိုယ်တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်နဲ့ မလာကြဘဲ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါတ်တွေ အထူးဖန်ဆင်းပြီးမှ လာလေ့ရှိကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ပြီးတော့ ဘုရား ပစ္စေကဗုဒ္ဓါနဲ့ ရဟန္တာများထံ ချဉ်းကပ်တဲ့အခါမှာလည်း ညသန်းခေါင်ယာမ် အချိန်မှာသာ ချဉ်းကပ်လေ့ ရှိကြပါသတဲ့၊

အဲဒီလို မြတ်စွာဘုရားသခင်အား နတ်သားတစ်ပါးက မင်္ဂလာတရား ဟောကြားဖို့ လာရောက် လျှောက်ထားရမည့် အချိန်မှာ မြတ်စွာဘုရားဟာ ဇေတဝန်ကျောင်းမှာ ကိန်းအောင်းမွေ့လျော် စံပယ်တော် မူလျက် ရှိနေပါတယ်။ ဇေတဝန်ကျောင်းဆိုတာကတော့ ဗုဒ္ဓဝင်မှာ အင်မတန် ကျော်ကြားလှတဲ့ ကျောင်းကြီး ဖြစ်ပါတယ်၊ ဇေတမင်းသားရဲ့ ဥယျာဉ်မြေကို ၁၈ ကုဋေသော အသံပြာငွေတို့ နဲ့ ဖြန့်ခင်းပြီး ဝယ်ယူဆောက် လုပ်လှူဒါန်းတဲ့အတွက်ကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းလို့ အမည်တွင်ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဇဇတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးဟာ သာဝတ္ထိမြို့ရဲ့ တောင်ဘက် ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာ ဝေးကွာတဲ့ အရပ်မှာ တည်ရှိတဲ့ တောရကျောင်းကြီးပါပဲ။ သာဝတ္ထိမြို့ဆိုတာကတော့ သဝတ္ထအမည်ရှိတဲ့ ရသေ့ရဲ့ ကျောင်း သင်္ခမ်းနေရာမှာ မြို့တည်ထောင်ခဲ့တာကို အစွဲပြုပြီး သာဝတ္ထိမြို့ ခေါ် တွင်ခဲ့ကြတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ တချို့ ကလည်း "သဗ္ဗ-အလုံးစုံသော စည်းစိမ်ဥစ္စာသည်။ အထ္ထိ၊ ရှိ၏" ဆိုတဲ့ သဗ္ဗတ္ထိမှ သာဝတ္ထိ ဖြစ်လာခဲ့တယ်လို့ လည်း ဆိုကြပါသေးတယ်။

သာဝတ္ထိမြို့ တောင်ဘက်မှာရှိတဲ့ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးရဲ့ ဒါယကာကတော့ အနာသပိဏ်သူဌေး ကြီးပါပဲ။ ငယ်နာမည်ကတော့ သုဒတ္ထလို့ ခေါ် ပါသတဲ့။ နောက်မှ အနာထ-ကိုးကွယ်ရာမဲ့နေသူတို့အား ပိဏ္ဏ-ထမင်းအစာကို၊ ဣက-ပေးတတ်သူဖြစ်ခြင်းကြောင့် အနာထပိဏ္ဍိက-အနာထပိဏ်သူဌေးလို့ ထင်ရှား ကျော်ကြားလာခြင်း ဖြစ်ပါသတဲ့။

အဲဒီလို အနာထပိဏ်သူဌေးကြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းတဲ့ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ မြတ်စွာဘုရား သခင် စံနေတော်မူစဉ်အခါ ညသန်းခေါင်ယာမ်မှာ နတ်သားတစ်ပါးဟာ ကိုယ်ရောင်ကိုယ်ဝါ ထွန်းပစ္စာဖြင့် ချဉ်းကပ်လာပြီး ဘုရားရှင်ထံမှောက် ရောက်ရှိတဲ့အခါ ဆယ်ဖြာသော လက်အုပ်ကို ထိပ်ထက်မှာ ချီမိုးပြီး ရှိခိုးလွက် သင့်တင့်သောအရုပ်မှာ ရုပ်နေပါသတဲ့။

သင့်တင့်ရာအရပ်ဆိုတာကတော့ (၁) ဝေးလွန်းခြင်း၊ (၂) နီးလွန်းခြင်း၊ (၃) မြင့်တဲ့နေရာ (၄) လေ ညာအရပ်၊ (၅) ရှေ့တည့်တည့်၊ (၆) နောက်ဘက်အရပ်တို့ဆိုတဲ့ အပြစ်ရှိတဲ့အရပ် ၆-ပါး ကင်းလွတ်တဲ့ နေရာဖြစ်ပါတယ်။ ဆိုလိုတာကတော့ ဓားလွယ်ခဲ့တ်, မျက်စောင်းထိုးလို နေရာမျိုးမှာ ရပ်နေတဲ့ သဘောပါပဲ

် မြိတ်စွာဘုရားအား မေးလျှောက်ထား

့ အဲဒီလို သင့်တင့်ရာအရပ်မှာ ရပ်နေပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားကို နတ်သားက ဒီလို လျှောက်ထားပါ တယ်တဲ့။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယုံ. အာကခ်မာနာ သောတ္တာနံ၊ ဗြူတိ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

ဘန္အေ့ ဘန်းတော်နေဝန်း ကွန်းလင်းတောက်ပတော်မူသော မြဘ်စွာဘုရား။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော **ဒေဝါစ**ုနတ်တို့သည်လည်းကောင်း။ မန္ဒဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း၊ သောတ္တာနံ၊ ကောင်းမြတ်လူစွာ **နိဗ္ဗာန်**ချမ်းသာကို အာကင်္ခမာနာ၊ လိုချင်တောင့်တ နှစ်သက်ကြကုန်သည်ဖြစ်၍။ မင်္ဂလာနိ ဒုဇရိ**က်**မျိုး မကောင်းကျိုးကို ပယ်ချိုးသတ်ဖြတ် ကောင်းကျိုးကပ်ရာ မင်္ဂလာတို့ကို၊ အစိန္တယံ့၊ ထပ်ထပ်ဖုံ့ ကြံစည်ကြ ကန်ပြီ ဥတ္တမံ ချီးမွှမ်းအပ်၍ ကောင်းမြတ်လုစ္စာ၊ မင်္ဂလံ၊ ဒစရိုက်မျိုး မကောင်းကျိုးကို မယ်ချိုးသတ်ဖြတ် ကောင်းကျိုးကပ်ရာ မင်္ဂလာကို၊ တွံ့၊ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည်။ ဂြူဟိ၊ သနားကြည်ဖြူ ဟောတော်မူပါ အရှင်ဘုရား "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ များစွာသော လူတွေရော့ နတ်တွေပါ ကောင်းကျိုးချွမ်းသာ ကို လိချင်ကြပါသောကြောင့် ကြီးပွားချမ်းသာခြင်း၏အကြောင်း ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတရားတော်ကိ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ် ကာလပတ်လုံး ကြံစည်ကြပါသော်လည်း မသိနိုင်ကြပါဘုရား၊ သို့ပါ၍ အရင်ဘုရားက သနားကရဏာ ရှေ့ကောဖြင့် ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတရားတော်ကို ဟောကြားတော်မ^{ှာ}ာရား" လို့ နတ်သားက မြတ်စွာဘရားကို လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်တဲ့ ၊

ာ်ကြောင့် မင်္ဂလာဆိုတာ "ကြီးပွားချမ်းသာကြောင်းတရား၊ မတောင်းမှုဒုစရိုက်တို့ ကို ပယ်ဖြတ်တတ် သော တရား" ရယ်လို့ အမှတ်ထားကြပါတယ်။ "မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး" ကို မြတ်ဖွှာတရား ဟော ကြားတော်မူရခြင်းရဲ့ အကြောင်းရင်းကိုလည်း ပထမသင်္ဂါယနာတင်စဉ်အခါက ရှင်အာနန္ဒာမထေရ်မြတ်က အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား "ဧဝံ မေ သုတံ" အစချီလျက် လျှောက်ထားခဲ့တဲ့ ဒေသနာစကားကို အထောက်အထားပြုပြီးတော့ သိရှိကြရပါတယ်။

ဒါလေးတွေကို မှတ်မိသွားအောင် မင်္ဂလာဆောင်ပုဒ် ကဗျာကလေးတွေ စီထားပါတယ် ကဲ… ဆိုကြည့်ကြပါစို့။

မင်္ဂလာနီဒါန်းကဗျာ

ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားကိုး လူနတ်အများ ကြံကြတယ်။ ေ်လာဆိုတာ ဘယ်ဟာပဲလို့၊ လူလဲ နတ်လဲ မသိတယ်။ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်ကြာ ငြင်းခုံမဆုံးလို့၊ မင်္ဂလာအမိကရုဏ်းကြီး ဖြစ်ခဲ့တယ် ကစ်ညအခါ နတ်သားတစ်ပါးက၊ ရှင်တော်ဘုရားအား မေးလျှောက်တယ် မင်္ဂလာဆိုတာ မကောင်းကျိုးသတ်လို့၊ ကောင်းကျိုးကပ်ကာ ကြီးပွားတယ်၊ ည်း ဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားကို၊ ရှင်ကော်ဟောကြား မိန့် မြွတ်တယ် လနှတ်သတ္တဝါ ချမ်းသာများဖို့၊ မင်္ဂလာတရားလို့ မှတ်ကြကွယ်။

မတ်ကွယ်. . . မှတ်ကွယ်။

"ပထမဂါထာ မင်္ဂလာ"

အသေဝနာ ၈ ဗာလာနံ, ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ၊ ပူဇာ ၈ ပူဇနေယျာနံ, ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

ဒေဝပုတ္တ သိလိုရေးနှင့် မေးလျှောက်လာငြား အို.. နတ်သား။ ဇာလာနီး ဉာဏ်မွဲချာချူ မိုက်သော လူတို့ကို အသေဝနာ ၈၊ မယှဉ်မတွဲ မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတာနံ ကြောင်းကျိုးသိမြင် ပညာရှင်တို့ကို၊ သေဝနာ ၈၊ ပေါင်းဖော်ယှဉ်တွဲ မှီဝဲဆည်းကပ်ရခြင်းလည်းကောင်း။ ပုဇနေယျာနံ အသက် သိက္ခာ ဂုဏ်ဝါကြီးမော် ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို။ ပူဇာ၈၊ လေးစားကော်ရော် ပူဇော်ခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတံ ဤသုံးပါးသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်လှစွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ချိုးသတ်ဖြတ် ကောင်း ကျိုးကပ်ရာ မင်္ဂလာပါပေတည်း။

မြတ်စွာဘုရားသခင်က ပထမဂါထာမှာ ဟောကြားတော်မှုတဲ့ မင်္ဂလာတရားများကတော့ -

၁။ လူမိုက်ကို မပေါင်းပါနဲ့

၂။ ပညာရှိကို ပေါင်းပါ၊

၃။ ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်ပါ ဆိုတဲ့ ကောင်းမြတ်သော မင်္ဂလာတရား ၃ ပါး ဖြစ် ပါတယ် ဒီ မင်္ဂလာတရား ၃-ပါးကတော့ "လူမှုပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး" နယ်ပယ်မှာ အင်မကန် တန်ဖိုး ကြီးမားလှတဲ့ လမ်းညွှန်မှုပေးတဲ့ အချက်ကြီး ၃ ချက်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စာလလူမိုက် မပေါင်းထိုက် အသေငနာ ၈ ဗာလာနံ-မင်္ဂလာ-၁။

လူမိုက်ဆိုတာ မကောင်းတာကို ကြံစည်၊ မကောင်းတာကို ပြောဆို၊ မကောင်းတာကို ပြုလုပ်သူ ဖြစ်ပါတယ်၊ သတ္တဝါအပေါင်း ဆင်းရဲကြောင်းကို ပြောဆို, ပြုလုပ်, ကြံစည်အားထုတ်သု ဖြစ်ပါတယ်။ မျက်မှောက်အကျိုး, တမလွန်အကျိုးကို ရအောင်ယူနိုင်သူ မဟုတ်ဘူး။ ဘေးရန်အန္တရာယ်ဟုသမျှတို့ဟာ လည်း လုမိုက်တို့ကြောင့် ဖြစ်ပွားပေါ် ပေါက်ကြရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ လူမိုက်နဲ့ ပေါင်းသင်းမိလျှင် လှမိုက်ရဲ့ အတုကိုလိုက်ပြီး ပြုလုပ်မိတဲ့အတွက် ဘေးရန်တွေများပြီး မျက်မှောက်အကျိုး၊ တမလွန်အကျိုး ဆုံးရှုံးပျက်ပြား သွားရတတ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားသခင်တ "လူမိုက်ကို ရှောင်ကြဉ်ကြဖို့" ရှေးဦးရှေးများ အလေးထားပြီး မိန့်ကြားတော်မခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ မင်္ဂလသုတ်မှာသာမက ပရာဘငသုတ်၊ ဝသလသုတ် စသည်တို့မှာ လည်း လုမိုက် လှယုတ် ဘို့ရဲ့ လက္ခဏာတို ပြတော်မူပြီး လူမိုက် လူယုတ်များ မဖြစ်ကြဖို့ ဆုံးမဟောကြား တော်မူခဲ့ပါသေးတယ်။

အလေသဘည်ဝတ္ထု သာဓကရှ

လူမိုက်ဒေဝဒတ်နဲ့ ပေါင်းသင်းမှားခဲ့မိလို့ ပျက်စီးဆုံးရှုံးသွားခဲ့ရရှာတဲ့ အဇာတသတ်မင်းရဲ့ ဝတ္ထကို ကြည့်မယ်ဆိုရင် အင်မတန် ရင်နင့်စရာပါပဲ။

အဇာတသတ်ဟာ ဒေဝဒတ်ရဲ့ တန်ခိုးပြတာတွေကိုမြင်ပြီး လွန်စွာ အထင်ကြီးသွားခဲ့ပါတယ် ဆရာ တစ်ဆူအဖြစ် ကြည်ညိုဆည်းကပ်ခဲ့မိပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ ဒေဝဒတ်က "ငါလည်း ဂေါတမကိုသတ်ပြီး ဘုရားလုပ်မယ် မင်းလည်း ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို သတ်ပြီး ဘုရင်လုပ်" လို့ အမိုက်စကား ပြောကြားတာကို အလိုက်မှားပြီး ခမည်းတော် မင်းကြီးရဲ့ ခြေဖင်းကို စားခွဲ၊ ဆားသိပ်း ရှားမီးတင် သတ်ခဲ့ပါတယ်။ အင်မတန် ကြီးလေးလှတဲ့ အပြစ်ကြီးကို ကျူးလွန်မိခြင်းပါပဲ။ ခမည်းတော်-ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးဆိုတာ ကျေးဇူးရှင်လည်း ဖြစ်တယ် သောတာပန်တည်ပြီး အရိယာကြီးလည်း ဖြစ်တယ်။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် ဝေဠုဝန်ကျောင်းဒကာကြီးလည်း ဖြစ်ပါတယ်

အဇဂတသတ်ဟာ "သူ့ရဲ့ဆရာ ဒေဝဒတ်က ဘုရားရှင်ကို သွေးစိမ်းတည်အောင် ပြစ်မှားပြုလုပ် တဲ့အတွက် မြေမျို့ခံသွားရကြောင်း" သိရတော့မှပဲ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ပြီး စားမဝင် အိပ်မပျော်နိုင် မင်းစည်းစိမ် ကို မစံစားနိုင်ဘဲ ဖြစ်ရတော့တယ်။ ဘယ်လိုမှ သက်သာရာ မရနိုင်ဘဲ ဖြစ်နေတဲ့အတွက် ဇီဝကအမတ်ရဲ့ အကြံဉာဏ်ကို ခံယုပြီး ဘုရားရှင်အား သွားရောက် ဖူးမြော်ခဲ့ပါတယ်။ ဉယျာဉ်တော်မှာ တစ်ထောင့်နှစ်ရာ့ ငါးဆယ်လော ရဟန်းအပေါင်း ခြံရံကာ တင့်တယ်သပ္ပါယ်စွာ သီတင်းသုံးနေတော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးတွေ့လိုက်ရတဲ့အခါ အဇာတသတ်ဟာ "ဤကဲ့သို့ ငြိမ်သက်တည်ကြည်သော ရဟန်းတော်မွားအား ရေးက တစ်ကြိမ်တစ်ခါမျှ မြေင်ရဖူးပါတကား" လို့ နှုတ်မှရေရွတ်ပြီး လွန်စွာ ကြည်ညိုသွားပါတော့တယ် ပြီးတော့ ဘုရားရှင်နဲ့ သံဃာတော်များရဲ့ ဂုဏ်ကိုလည်း ခွီးမွမ်း ပြောဆိုပါတယ်။ ပြီးတော့ သူက "ရဟန်းပြုခြင်းရဲ့ အကျိုးကို ယခုဘဝမှာ ခံစားနိုင်ပါသလား" လို့လည်း မေးမြန်း လျှောက်ထားပါတယ်။ ဒီအခါ မြတ်စွာဘုရား သခင်က သာမညဖလသုတ်ကို ဟောကြားတော်မူပါတယ်။ ဘုရားအဆုံးမှာ အဇာတသတ်မင်းဟာ ဘုရားရှင် ကို ရွှင်လန်းဝမ်းမြောက်ကဲ့ စိတ်နှလုံးဖြင့် ရှိသေမြတ်နိုးစွာ ရှိခိုးပါတယ်။ ပြီးတော့ ဘုရားရှင်ထံမှ ထွက်ခွာ သွားပါတယ်

မကြာမီမှာ ဘုရားရှင်က ရဟန်းများအား "ရဟန်းတို့ အဇာတသတ်မင်းသည် ချွတ်ချော်တိမ်းပါး အမှားကြီး မှားလေစွဲ့ ဆုံးရုံးပျက်ပြားခြင်း အားကြီးလေစွဲ၊ ရဟန်းတို့၊ အဇာတသတ်မင်းသည် တရားသဖြင့် မင်းပြသော ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရမင်းကြီးကို မသတ်ခဲ့ပါလျှင် တရားနာသောနေရာ၌ပင် သောတာပန် ဖြစ်ရာ၏ ဒေဝဒတ်တည်းဟူသော မတောင်းယုတ်မှာ ပညာမဲ့သူကို မှီဝဲဆည်းတပ်၍ ခမည်းတော် ဗိမ္ဗိသာရ မင်းကြီးကို သတ်သည့်အတွက် သောတာပတ္တိမဂ်ဖိုလ် မရဘဲ နောင်တမလွန်ဘဝ၌လည်း ဧကန်မှာ ငရဲ၌

ကျရမည်ဖြစ်သောကြောင့် ချွတ်ချော် တိမ်းပါး အမှားကြီး မှားလေငွ၊ ဆုံးရှုံးပျက်ပြားခြင်း အားကြီးလေစု လို့ မိန့် ကားတော်မခဲ့ပါတယ်တဲ့။

ခါကြောင့် တို့လူငယ် လူရွယ်ကလေးများလည်း အဇာတသတ်လို လုမိုက်ကို ဆရာမတင်မိကြဖို့ လူကြီးမိဘကို မြစ်မှားမိကြဖို့ အထူး သတိထားကြရပါလိမ့်မည်။ ရှေးက ဘုရားအလောင်း အကိတ္တိရှင်ရသေ့ ဟာ "ဇာလံ န ပဿေ န သုဏေ န စ ဇာလေန သံဝသေ ေလူမိုက်ကို မြင်လည်း မမြင်လိုပါ လူမိုက်တို့ စကားကို ကြားလည်း မကြားလိုပါ၊ လူမိုက်နှင့် အတူတကွလည်း မနေလိုပါ" လို့ ဆုတောင်းခဲ့သလို လူမိုက် ဆိုရင် ဝေးဝေးက ရှောင်ကြဉ်ကြဖို့ပါပဲ။

ပညာရှိဆရာ ဆည်းကပ်ပါ ြဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ-မင်္ဂလာ-၂။

ပညာရှိဆိုတာကတော့ ဘောင်းတာကြံစည်၊ ကောင်းတာပြောဆို၊ ကောင်းတာ ပြုလုပ်ဘဲ့သ ဖြစ်တယ် မွ က်မှောက် တမလွန် နှစ်တန်လော အကျိူးစီးပွားကို ရအောင်ယူနိုင်သူဖြစ်တယ်၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်း မိတ်ဆွေကောင်းများနဲ့ ပေါင်းဖော်ရမြင်းဟာ လောတီ လောကုတ္တရာ ပစ္စုပွန်သံသရာမှာ မိမ်ရော သတစ်ပါး အတွက်ပါ အကျိုးများဖို့ ရာ ဖြစ်ပါတယ်။ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းကို ဆည်းကပ်လို့ အကျိုးများရဘဲ့ သာကေ တွေကဘော့ အများအပြားပါပဲ။

စသလဝတ္ထု သာစက္ခရွ .

မြတ်စွာဘုရားသခင် လက်ထက်တော်တုန်းက သေလအမည်ရှိတဲ့ ပုဏ္ဏားတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ် သူဟာ ကုဋေရှစ်ဆယ် ကြွယ်ဝတဲ့ ဝါသေဋ္ဌပုဏ္ဏားကြီးရဲ့သားဖြစ်ပြီး ဗေဒင်သုံးပုံကို ကမ်းဉာန်အောင် တတ် မြောက်ခဲ့ပါတယ်တဲ့။ သူ့မှာ တပည့်လက်သား သုံးရာလည်း ရှိပါတယ်တဲ့။

တစ်နေ့မှာ သူဟာ နောက်ပါ တပည့်သုံးရာနှင့်အတူ ကေဏိယအမည်ရှိတဲ့ ပရိဗိုဇ်ထံ သွားတဲ့အခါ ကေဏိယပရိဗိုဇ်ဟာ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ တကွ တပည့်သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့ အား နက်ဖြန် နံနက် ဆွမ်းပင့် ကျွေးရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်နေရတဲ့အတွက် မအားမလပ်အောင် ဖြစ်နေပါတယ်တဲ့။ သေလပုဏ္ဏားက စုံစမ်း မေးမြန်းတဲ့အခါ ကေဏိယပရိဗိုဇ်က ပုဒ္ဓ၏ဂုဏ်တော်များကို ချီးမွမ်းပြောဆိုပြီး နက်ဖြန်နံနက် ဆွမ်းကပ် လှူဒါန်းမည်ဖြစ်ကြောင်း ပြန်ကြားပြောဆိုပါတယ်တဲ့။ ဒီအခါ သေလပုဏ္ဏားက "ဗုဒ္ဓဟူသော ဤအသံကိုပင် အလွန်တရာ ကြားနာရခဲတယ်" လို့ စဉ်းစားမိပြီး "အို-ကေဏိယ၊ ဗုဒ္ဓလို့ သင်ပြောပါသလား" မေးတော့ ကေဏိယက "အို-သေလပုဏ္ဏား ဗုဒ္ဓလို့ ပြောပါတယ်" အဲဒီလို ၃-ကြိမ် ၃ ခါ အမေးအဖြေ ပြုကြပြီးနောက် သေလနဲ့ တပည့်များဟာ ဘုရားရှင် သီတင်းသုံးရာအရပ်တို မေးပြီး သွားကြပါတယ်တဲ့

ဘုရားရှင်ထံတော်မှောက် ရောက်ကြတဲ့အခါ သေလပုဏ္ဏားက ဝမ်းမြောက်ဝမ်းသာ စကားမြောဆို ပြီး ဘုရားရှင်ရဲ့ လက္ခဏာတော်များကို စူးစမ်းဆင်ခြင်ကြည့်ရှုပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ သုံးဆယ့်နှစ်ဖြာ သော လက္ခဏာတော်ကြီးနဲ့ ပြည့်စုံတာကို သိမြင်ရတဲ့အခါ "ဧကန်မုချ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ပဲ" လို့ ဆုံးဖြတ်ချက် ချိုး နောက်ပါတပည့်သုံးရာနှင့်တကွ ရဟန်းပြုခဲ့ကြပါတယ်။ ရဟန်းတရား အားထုတ်လို့ ရှစ်ရက်မြောက် နေ့မှာ အားလုံး ကိလေသာ အာသဝေါတုန်ခန်းပြီး ရဟန္တာများ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်တဲ့။

အရှင်သေလမထေရ်နဲ့ နောက်ပါ သုံးရာတို့ဟာ ယခုလို ဘုရားရှင်နဲ့တွေ့မြေး ရဟန္တာများ ဖြစ်ခဲ့ ကြရတာကတော့ ရေးကပြခဲ့ဖူးတဲ့ ကုသိုလ်ကံ ပါရမီအဟုန်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။

လွန်ခဲ့တဲ့ ကမ္ဘာတစ်သိန်းအခါက ပခုံမုတ္တရဘုရား ထင်ရှားပွင့်တော်မူတဲ့အခါ သေလမထေရ် အလောင်းဟာ လမ်းဗိုလ်ကြီး ဖြစ်ခဲ့ပြီး နောက်ပါတပည့်လက်သား သုံးရာလည်း ရှိခဲ့ပါသတဲ့. အဲဒီတုန်းက လမ်းဗိုလ်ကြီးက ဦးဆောင်ပြီး စုပေါင်းစည်းဝေး တိုင်ပင်ကြကာ ဇရပ်တစ်ဆောင် ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခဲ့ကြ တဲ့အတွက် ကမ္ဘာတစ်သိန်းစပ်ကြားမှာ အပါယ်ဘေးက ကင်းပေးခဲ့ကြပြီး ကမ္ဘာသုံးသောင်းပတ်လုံး နတ်ပြည် ၌ နတ်မင်းကြီး အကြိမ်ပေါင်း ငါးရာ၊ စကြာမင်းကြီး အကြိမ်ပေါင်း ဘစ်ထောင် ဖြစ်ခဲ့ကြရပါသတဲ့ သေလမထေရ်က မိမိခဲ့ ရေးအကြောင်းကို ပြန်ပြောင်းဘောကြားတော်မူတဲ့ ထေရာပဒါန်ပါဠိတော်

မှာ လာရှိတာကတော့…

ဧကတော ကမ္မံကတ္တာ, ပုညေတ္ခေတ္တေ အနုတ္တရေ၊ ဧကတော သံသရိတ္ဂာနဲ, ဧကတော ဝိနိဝတ္တေယျှံ။

၅ သေလပုဏ္ဏားနှင့် နောက်ပါတပည့်သုံးရာတို့သည် ဘုရားရှင်အား ဖူးတွေ့ကြကာ ဘုရားရှင်၏လက္ခဏာတော် များကို စူးစမ်းဆင်ခြင် ကြည့်ရှုနေကြပုံ၊

အနတ္တရေ အတုမရှိ မြတ်ခေါင်ထိသော။ ပုညကျွေတွေ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု မျိုးစေ့စု၏ ကြီးထုမြင့်မား စွင့်စွင့်ကားလျက် ဖွံ့ထွားဖွယ်ရာ လယ်ယာမြေကောင်းအစစ် သာသနာတော်ခေတ်ကြီး၌။ ဧကတော ညီညာ ရုံးစည်း တစ်လုံးတစ်ပေါင်းတည်းသာလျှင်။ ကမ္မံ၊ ဒါနသီလ စသည့်ဆယ်တန် ကုသိုလ်ကံကို။ ကတ္တာန မတွက်မကပ် လေးမြတ်သမှု ပျော်ပျော်ကြီး ပြုကြကန်သောကြောင့်။ ဧကတော၊ လူနတ်ဖြစ်လည်း တစ်စုထဲမို့ ရုံးစည်းညီညာ တစ်လုံးတစ်ပေါင်းတည်းသာလျှင်။ သံသရိတ္စာန၊ အဖော်များနှင့် ပျော်ပါးစွာ ကျင်လည်ကြ ကုန်၍ ဧကတော ညီညာရုံးစည်း တစ်လုံးတစ်ပေါင်းတည်းသာလျှင်။ ဝိနိုဝတွေယျံ့။ သံသရာဝဋ် ဒုက္ခမှ ကျွတ်လွတ်ကြရကုန်ပြီတည်း။

ှစ္ပေါင်းပြီး ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြုကြတဲ့အတွက် ဘံသရာမှ စုပေါင်းပြီး ကျွတ်လွှတ်ကြရတယ်လို့ ဆိုလို ခြင်းပါပဲ ဒီဝတ္ထုမှာ တပည့်သုံးရာတို့ဟာ အရှင်သေလတည်းဟူသော ကလျာဏမိတ္တကို မှီဝဲဆည်းကပ်ရတဲ့ အတွက် ကမ္ဘာတစ်သိန်းမတ်လုံး ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ခံစားကြရပြီး နောက်ဆုံး ဒုက္ခပေ်သိမ်း ချပ်ငြိမ်းရာ အမှန် ပြည်နိတ္တန်သို့ ရေးက်ကြရတယ်ဆိုတာ ထင်ရှားလှပါတယ်။

ဒါကြောင့် ပညာရှိဆရာကို ဆည်းတပ်ရတာဟာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာကြီးဖြစ်ကြောင်း မတ်သားနာယကြဖို့ ကောင်းပါတယ်။

ပူစော်ထိုက်ရာ ပူစော်ပါ ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ မင်္ဂလာ ၃

ပူဇော်ထိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်ဆိုတာကတော့ သီလ, သမာဓိ, ပညာဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များကို ဆိုလိုပါတယ် ပူဇော်ခြင်းဆိုတာကတော့ အရှိအသေမြုခြင်း၊ အလေးအမြတ်ပြုခြင်း၊ ရှိခိုးခြင်းတို့ပါပဲ . ပုဇော်တဲ့နေရာမှာ အာမိသုပူဇာ, ဓမ္မပူဇာရယ်လို့ ပူဇော်နည်း ၂-မျိုး ရှိပါတည်း အာမိသပ္ပဇာက တော့ ပစ္စည်းလေးပါးဖြင့် ပူဇော်ခြင်း။ စမ္မပူဇာကတော့ ဘုရားရှင် ဟောတော်မူတဲ့အတိုင်း လိုက်နာပြီး

အကွင့်ဘရားဖြင့် ပူဇော်ခြင်းပါပဲ။

သီလ, သမာဓိ, ပညာဂုဏ်နဲ့ ပြည့်စုံသူများကို မြဘ်နိုးကော်ရော် ပူဇော်ခြင်းဟာ အနည်းငယ်ပင် ဖြစ်စေကာမူ ကြာရှည်လေးမြင့်စွာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ခံစားရတတ်ပါတယ်။

သူမနဝတ္ထု သာခကၡ

အခါတစ်ပါးမှာ ဘုရားရှင်ဟာ ရာဇပြိုဟ်မြို့တွင်းသို့ ဆွမ်းခံကြွဝင်တော်မှစဉ် သူမနပန်းသည်က ကြည်လင်သဒ္ဓါ ယိဖိတ်စွာနှင့် ပန်းများကို လက်နဲ့ ဆုပ်ပြီး ဘုရားရှင်ထံသို့ ပစ်မြှောက်ပဇော်ပါတယ် 🔾 🔊 မြှောက်ပဇော်လိုက်တဲ့ ပန်းများဟာ ပန်းမျက်နှာကျက်, ပန်းဆွဲပန်းထောင် စသည်ဖြင့် ပန်းပြာ သ ဒ်ကြီးဖြစ်ပြီး

ဘည်ရှိနေပါတော့တယ်။ ဘုရားရှင်ဟာ ပန်းပြာသာဒီအတွင်း ရောက်ရိနေတာကို မဖြစ်စဖူး အထူး အံ့ဖွယ်ကြီး ဖြစ်တဲ့အတွက် ယူအများ စုပေးရောက်ရှိပြီး ဖူးမြော်လာကြပါတော့တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ဘုရားရှင် ပြုံးတော်မူတာကို အရှင်အာနန္ဒာက မြင်လို့ မေးလျှောက်တဲ့အခါ ဘုရား ရှင်က "အာနန္ဒာ ဤသမနပန်းသည်ဟာ ငါဘုရားအား နှစ်သက်ရွှင်ပျော် ဤပန်းတို့ဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကြောင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း လူ့ပြည်နက်ပြည်မှာ ကျင်လည်ရ၍ နောက်ဆုံးဘဝ၌ သုမနိ ဿရမည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်လိမ့်မယ်" လို့ မိန့်ကြားတော်မူပြီး စုဝေးရောက်ရှိလာကြတဲ့ ပရိသတ်အား တရားဟောကြားတော်မှတဲ့ အခါ ရှစ်သောင်းလေးထောင်သော သတ္တဝါတို့ဟာ သစ္စာလေးပါးကို ထိုးထွင်းသိမြင်ပြီး သွားခဲ့ကြပါတယ်။

ဒါဟာ အနည်းငယ်သော အာမိသပူဇာသာ ဖြစ်ပါသေးတယ်။ ဒီလောက်ကလေး ပူဇော်တာဘောင် ကြီးကျယ်သော အကျိုးကို ခံစားရရှိနိုင်သေးလျှင် ခုမွပူဇာနှင့်သာ ပူဇော်ပါလျှင် အကျိုးကျေးဇူးဟာ အင်မတန်

ကြီးမားထူးခြားမှာ ဧကန်ပါပဲ။

ြုတ်စွာဘုရား မရှိနိဗ္ဗာန် စံလွန်ခါနီးအချိန်မှာ လူတွေ နတ်တွေက မန်းနံ့သာအမျိုးမျိုးတို့ဖြင့် မုဇော် ခဲ့ကြပ်တယ် ဤမှ ပုပဇင်မြော် ဘုရားရှင်က အလိုတော် မကျလှသေးပါဘူး။ ဘုရားရှင် ဟော်ကြားကော် မတဲ့အတိုင်း လိုက်နှာကြူးကုတ်၊ သမထ, ဝိပဿနာ ဘာဝနာတရား အားထုတ်ခြင်းဖြင့် ပူဇော်မှာဟ မြင့်မြတ်

^{ြို့} သုမနပန်းသည်က ဘုရားရှင်ထံသို့ ပန်းများ ပစ်မြှောက်ပူဇော်သည့်အခါ ဘုရားရှင်ထံတော်၌ ပန်းပြာသာဒ် ကြီး ဖြစ်တည်နေပုံ။

သော ဓမ္မပူဇာည်ငြီး မြတ်ဘရားအလိုတော်ကျမည် ဖြစ်ကြောင်း မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်: ဒါကြောင့် သီလဂုဏ်, သမာဓိဂုဏ်, ပညာဂုဏ်တို့ဖြင့် ပြည့်စုံတဲ့ ပူဇော်ထိုက်သူများကို ရိုသေလေးမြတ် စွာ ပူဇော်ခြင်း သူတော်ကောင်းတရား လက်မလွတ်စေဘဲ ကြိုးစားအားထုတ်၍ တရားဖြင့် ပူဇော်ခြင်းတို့ဖြင့် ပုဇော်ကြ၍့ ကောင်းကျွံးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရား ပွားများကြပါစို့ လို့ တိုက်တွန်းရင်း ပထမဂါထာ ဗင်္ဂလာ-၃-ဖြာကို "ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ" ဆိုပြီး အဆုံးသတ်ကြပါစို့။

ပထမဂါအာ အညွှန်းကဗျာ

ပထမဂါတာ မင်္ဂလာတရားကို၊ မောင်မယ်အများ မှတ်ကြကွယ်။ လူမိုက်ဆိုတာ ဘေးရန်ပွားလို့၊ ပေးစွာရှောင်ထား မပေါင်းနဲ့ကွယ်။ ယောရိုကိုသာ ဆည်းကပ်ထားတော့၊ ချမ်းသာကြီးပွား ကျိုးရှိမယ်။ ပုဇော်ထိုက်သူ ပူဇော်ပြုဟော့၊ မင်္ဂလာမှု ဖြစ်ပါတယ်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားကို၊ နေ့စဉ်လေးစား အားထားကွယ် ဘေးရန်ကင်းကွာ ဘုသိုလ်ပွားလို့၊ အောင်မြင်မှုများ ရကြမယ်။ ဗုဒ္ဓမင်္ဂလာ ကမ္ဘာသားတို့၊ ငြိမ်းချမ်းတရား မှတ်ကြကွယ်။ မှတ်ကွယ်. . . မှတ်ကွယ်။

"ခုတိယဂါထာ မင်္ဂလာ"

ပတိရပဒေသဝါသော ၈. ပုဗ္ဗေ ၈ ကတပုညတာ၊

အတ္တသမ္မာပဏိမိ စ, ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

ဒေဒပုတ္ထ၊ ထိလိုရေးနှင့် မေးလျှော**က်လာငြား** အို. . . နတ်သား၊ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ, ချွမ်းသာ တိုးပွား ကုသိုလ်များလတ် တင့်အပ်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်းလည်းကောင်း ပုဋ္ဌေ ရေးဘဝ၌ ကတပညတာ ၈၊ ပြုအပ်ခဲ့ဖူးသော ကောင်းမူထူးရှိသူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ အတ္တသမ္မာပဏိဓိ စ မိမိကိုယ် ကို အကသိုလ်ပြစ် မဖြစ်စေငှာ ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတံ ဤသုံးပါးသည် ဥတ္တမံ့၊

ကောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ ကောင်းကျိုးကို ပယ်ချိုးသ<mark>တ်ဖြတ်</mark> ကောင်းကျိုးကပ်ရာ မင်္ဂလာပါပေ**တည်း**. ဒုတိယဂါထာမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူတဲ့ မင်္ဂလာတရားများကတော့. . .

သင့်တော် လျှောက်ပတ်သော အရပ်မှာ နေပါ၊

ရေးက ပြုဖူးသော ကုသိုလ်ထူး ရှိပါစေ၊

မိမိတိုယ်မိမိ တောင်းစွာ ကိန်းသိမ်းပါ ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတရား (၃) ပါး ဖြစ်ပါ**တ**ယ် ၊

ဒီမင်္ဂလာတရား ၃ ပါးကတော့ လောကမှာ "ကောင်းစွာ နေထိုင်သွားတတ်ကြဖို့" ဟောပြော ညွှန်ပြထား တော်တွေ ခင်္ဂလာတရားများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

ခုေရာကောင်းမှာ ဧနထိုင်ပါ ပြတိရူပဒေသဝါသော ၈ မင်္ဂလာ ၄း

လောကမှာ လုတစ်ဦး ချမ်းသာကြီးပွား တိုးတက်ဖို့ ရာ နေရာကောင်းရဖို့ အရေးကြီးပါတယ်၊ သင့် တင့်လျောက်ပတ်တဲ့ နေရာကို အမှီပြုပြီး စီးပွားရေး, ကြီးပွားရေးတွေ ဆောင်ရွက်ကြမယ်ဆိုလျှင် လောကီ အကျိုး လောကုတ္တရာအကျိုးတွေ တစ်ဟုန်ထိုး တိုးတက် အောင်မြင်သွားကြတာချည်း ဖြစ်ပါတယ်၊ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ဘုရားရှင်သည်ပင်လျှင် တေခိပင်နှဲ့ ရွှေပလ္လင်တည်းဟုသော နေရာကောင်းကို အမှီပြုပြီးတော့ ဘုရားအဖြစ် သို့ ရောက်ရှိတော်မခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် လောကမှာ "အကြံကောင်းလျှင် တစ်ချက် အချီကောင်း လျှင် တစ်သက်" လို့ ဆိုတာမှာ နေရာကောင်းကို အမှီသတဲပြုကြဖို့ ထုတ်ဖော် ညွှန်ပြထားတာ ထင်ရှားလှ

မဌကု**က္ကာ**လီ မင်ဖိုလ်တည်

မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်တော်တုန်းက သာဝတ္ထိမြို့မှာ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဆိုကဲ့ လုလင်တစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူဟာ သေခါနီးဆဲဆဲအချိန်မှာ မြတ်စွာဘုရားသခင် ဆွမ်းခံတြွဝင်လာတာကို ဖူးမြင်လိုက်ရ ပြီး ကြည်ညိုတဲ့ သဒ္ဓါစိတ်နဲ့ စုတိကျကာ သေလွန်သွားတဲ့အတွက်ကြောင့် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာ ယူဇနာ သုံးဆယ်ရှိတဲ့ ရွှေဒိမာန်ကြီးနဲ့ နတ်သမီးတစ်ထောင် ခြံရပြီး နေရပါတယ်။

မဋကုဏ္ဏလီနတ်သားဟာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ကို ကြည်ညိုလှတာနဲ့ သူ့ ရဲ့ဗိမာန် အဆောင်အ**ယောင်** နဲ့ တကွ ဘုရားရှင်ထံမှောက်သို့ လာရောက်ပြီး တရားတော်ကို နာယူရတဲ့အတွက် သောတာပတ္တိဖိုလ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့ရပါတယ်။

အဲစီလို မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ အကျိုးပေး သန်သွားခဲ့ရတာဟာ မြတ်စွာဘုရားရှင် သီတင်းသုံးလျက် ရှိတော် မူတဲ့ ပတိရူပဒေသူဖြစ်တဲ့ သာဝတ္ထိမြို့မှာ နေထိုင်ခဲ့ရတဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ပါတယ်။

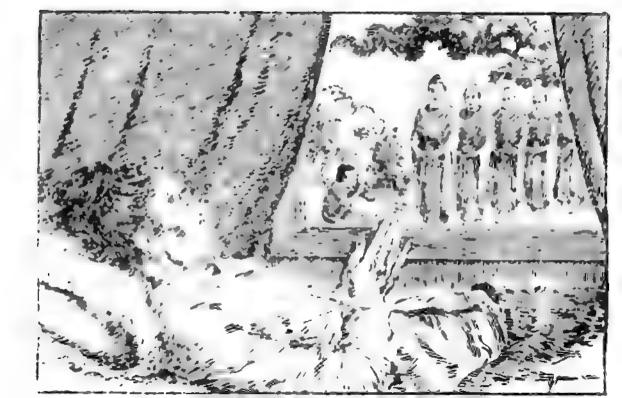
ကူသိုလ်ကောင်းမှု အစဉ်ပြု ပြုဗွေ ၈ တတပုညတာ-မင်္ဂလာ-၅။

အထက်က ဖော်ပြခဲ့တဲ့ မဋ္ဌကုဏ္ဍလီဟာ ဘုရားရှင်နဲ့ တွေ့လိုက်ရလို့ သောတာပတ္တိဖိုလ်အထိ ရောက်ရှိသွားခဲ့ရတာဟာ ယခုဘဝ ကောင်းမှုကြောင့်သာမကဘဲ ရှေးရှေးဘဝများစွာက ပြုခဲ့ဖူးတဲ့ ကုသိုလ် ကောင်းမှုထူးများ ရှိခဲ့ခြင်းကြောင့်လည်း ဖြစ်ပါတယ်။ မြတ်စွာဘုရားရှင်လက်ထက်က ဘုရားရှင်ကို ဖူးတွေ့ ရပါသော်လည်း ကျွတ်တမ်းမဝင်နိုင်ရှာတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေ အများအပြား ရှိခဲ့ကြပါတယ်။ ကောသလမင်းကြီးနဲ့ ေလ်ကာမိုဖုရားကြီးကို့ဆိုလျှင် ကြီးတျယ်တဲ့ အလျူအကာ အလျူအစ်မကြီးများ ႏိုစ်ခဲ့ကြပါလွက် တစ်မင် ကစ်ဖိုင် ရှ ရေး ပို က်ကတာဟာ ရှေးကပြုခဲ့ဖူးတဲ့ တောင်းမှုထူးများ မစိခဲ့ကြလဲ့အတွက် ေကာင့် ဖြစ်ပါလယ် ဒါကောင့် ရှေးလညာရှိကြီးများက "တွာလေးခက်" နဲ့ အညီ အစဉ်အခြဲ နေထိုင်သွားကြဖို့ ညွှန်ကြား ဆုံးမခဲ့ကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ "လွာလေးချက်" ဆိုတာကတော့ (၁) ဗုဒ္ဓံပသိမိတ္စာ - ့သေးကို ကြည်ညို့စွဲ (၂) မန့်သုတ္စာ-တရားကို နာ၍ (၃) ဒါနဲ့သွော-အလျှပေး၍၊ (၄) သီလံသမာဒီယ်တွာ သီလဆောက်တည်၍ နေထိုင်အပ်၏လို့ ဆိုလိုခြင်းပါပဲ။ အာဏတ္တဲ့ကဒေသနာမှာ…

> သဂ္ဂ မဂ္ဂ ဖလံလာဘာ, သန္ဘော့တ္တိတွာ စတုဗ္ဗိနာ၊ ပဂေဝ စတုယုတ္တာတဲ့ တသ္မာ ယုတ္တဲ့တ္က ဂေါ သဒါ။

တော့ တိုး လူအမပါင်းကိုး တွာစတုဇ္ထိပေ၊ တွာလေးချက်နှင့် ကိုးကုန်သည် ခြစ်ပါလျက် သင္ဂ မဂ္ဂ ဖလ်လာဘာ နတ်ရွာတက်၍ မဂိဖိုလ်ကြေကုန်သော၊ သန္တော၊ သုံ့တော်ကောင်းတို့သည် တင္မရှိ ရွိတုန် သေး၏ စတုယ် ရွာကို ကွာလေးချက်နှင့် ယဉ်ပေတုန်မှုတား၊ ပဂေဝ အကွယ်မှာ ဆိုခွက်န် အုံနည်း ကသွား ဆို့ကြောင့် သမို့ အခါခပ်သိမ်း၊ ဝေါ၊ သင်သူတော်ကောင်းတို့သည်၊ ယတ္တာ၊ ဟု ကေးချက်နှဲ့ သူနှုံကျင်္ခ သည် အတ္တ ဖြစ်ကြပါကုန်လော့။

^{ြွ}႔ မဋ္ဌက္နက္အာလီသည် ေသအံ့မူးမူးအချိန်တွင် ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြွာင်လာတာကို မြင်ရ၍ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ဖြစ်ငွားနေငဲ့

မိမိကိုယ်သာ ထိန်းသိမ်းပါ

အတ္တ သမ္မာ ပကိုမိ စ-မင်္ဂလာ-၆။

မိမိရဲ့ ကိုယ်, နှုတ်, နှလုံး သုံးပါးလုံးကို အစဉ်အမြဲ စောင့်ထိန်းပြီး၊ အကျိုးနဲ့ အပြစ်မှာ အကျိုးရှိတဲ့ ဘက်က ရောက်အောင်း ကုသိုလ်နဲ့ အကုသိုလ်မှာ ကုသိုလ်ဘက်က ရပ်တည်အောင် အစဉ်အမြဲ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ကြရပါမယ်။ အပျော်အပါးတွေဘက် လိုက်စားပြီး မေ့မေ့မှားမှား မနေသင့်ကြပါဘူး။ မေ့မေ့မှား မှား ပျော်ပျော်ပါးပါးနဲ့ အချိန်တွေ အလဟဿ ကုန်လွန်သွားလျှင် မိမိရဲ့အကျိုးများ မတိုးပွားတဲ့အပြင် ပျက်စီးဆုံးပါး သွားရတတ်ပါသေးတယ်။

မဟာဓနဝတ္ထု သာဓကရူ

ဘုရားရှင်လက်ထက် ဇာရာဏသီပြည်မှာ မဟာနေဆိုတဲ့ သူဌေးသားတစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူ့မိဘများက သူ့ကို ပင်ပန်းမှာစိုးလို့ ပညာမသင်စေဘူး။ စိတ်ပျော်ရွှင်စရာ အတီးအမှုတ်များနဲ့သာ နေစေ တယ်။ သူနဲ့ ထိမ်းမြားတဲ့ သူဌေးသမီးကလည်း သူ့လိုပဲ ပညာမသင်ဘဲ ပျော်ပျော်ပါးပါး နေသူသာဖြစ်တယ်။

၈ မဟာဓနသူဌေးလင်မယားသည် စိတ်ပျော်ရွှင်စရာ အတီး, အမ္ဘတိ, အက, အခုန်များဖြင့် ဖျော်ပါးလျက် အချိန်များ ကို ကုန်လွန်သွားစေခဲ့ပုံ။

သူတို့မိဘများ ကွယ်လွန်သွားကြတဲ့အခါ ပစ္စည်းဥစ္စာများကို မထိန်းသိမ်းတတ်ကြဘဲ သုံးဖြုန်းပျော်ပါးပစ်လို့ ကုန်သွားကြပြီး နောက်ဆုံး ခွက်လက်စွဲကာ တောင်းစားရတဲ့ သူတောင်းစားလင်မယားဘဝ ရောက်သွားကြရ ပါတော့တယ်။

တစ်နေ့. . . ဘုရားရှင်ရဲ့ ကျောင်းတော်သို့ တောင်းရမ်း စားသောက်ဖို့ ရောက်သွားကြတဲ့အခါ ဘုရားရှင်က သူတို့ကို မြင်ပြီး ပြုံးတော်မူပါတယ်။ အရှင်အာနန္ဒာက မေးလျှောက်တဲ့အခါမှာ ဘုရားရှင်က "အာနန္ဒာ ဤ မဟာခနသူဌေးသားဟာ ပထမအရွယ်က ရဟန်းပြုခဲ့လျှင် ရဟန္တာဖြစ်မယ်။ သုဌေးသမီးက အနာဂါမ်ဖြစ်မယ် စီးပွားရှာခဲ့လျှင် ပထမတန်း သူဌေးကြီးဖြစ်မယ်။ ဒုတိယအရွယ်မှာ သူဌေးသား ရဟန်းပြုခဲ့လျှင် အနာဂါမ်ဖြစ်မယ်။ သူဌေးသမီးဟာ သကဒါဂါမ်ဖြစ်မယ်။ စီးပွားရှာခဲ့လျှင် သူဌေးသမီးဟာ သကဒါဂါမ်ဖြစ်မယ်။ စီးပွားရှာလျှင် ဒုတိယတန်း သူဌေးဖြစ်ဦး မယ်။ အခုတော့ လောကီအကျိုးစီးပွားရော လောကုတ္တရာအကျိုးစီးပွားပါ ဆုတ်ယုတ်ပျက်ပြားသွားရရှာပြီ" လို့ မိန့်ကြားတော်မူပါတယ်။

ဒါကြောင့် မိမိတို့လည်း မဟာခန သူဌေးသား ဇနီးမောင်နှံလို့ မဖြစ်ကြရလေအောင် မိမိကိုယ်, စိတ်ကို ကောင်းအောင် အစဉ်အမြဲ ကြိုးစား ထိန်းသိမ်းကြရပါမယ်။

လောကမှာ သမ္မတ္တိစက်လေးပါးဆိုတာ ရှိပါတယ်။ ဘာတွေလဲဆိုရင် (၁) ဂတိရုပ ဒေသဝါသ သင့်တင့် လျောက်ပတ်သောအရပ်မှာ နေရခြင်း၊ (၂) ပုဗွေ စ ကစာပုညတာ၊ ရှေးဘဝက ပြုခဲ့ဖုးသော ကောင်းမှုထူး ရှိသူဖြစ်ခြင်း၊ (၃) သပ္ဗုရိသူပနိဿယ၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းများကို မှီဝဲဆည်းကပ်ခြင်း (c) အတ္တ သမ္မာပဏိမိ၊ မိမိကိုယ်, စိတ် ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ထားခြင်းတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီ ၄-မ်းအနက်မှာ အတ္တသမ္မာပဏိမိစက်တာ အလိုအပ်ဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ လောကီ, လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာကြီးပွား အကျိုးများဖို့ ရာ အတ္တသမ္မာပဏိမိစက်နှင့် ပြည့်စုံအောင် ထူထောင်ကြိုးစား အားထုတ်ကြရပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် လူတိုင်းလူတိုင်း အတ္တသမ္မာပဏိမိစက်နှင့် ပြည့်စုံကြပြီး၊ မိမိကိုယ်, စိတ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းခြင်းဆိုတဲ့ မင်္ဂလာနဲ့ ပြည့်ဝကြပါစေလို့ ဆန္ဒပြုရင်း မင်္ဂလာဆောင်ပုဒ်ကဗျာလေးတွေ ဆိုကြရမယ်။

ခုတိယဂါထာ အညွှန်းကဗျာ

ဒုတိယဂါထာ မင်္ဂလာတရားကို၊ မောင်မယ်အများ မှတ်ကြကွယ်။ သင့်ရာနေရာ အကျိုးများဖို့၊ မှီခိုအားထား နေကြကွယ်။ ရှေးကတင်ကြို ပြုခဲ့ဖူးတဲ့၊ ကုသိုလ်ထူးလည်း ရှိစေကွယ်။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာထိန်းလို့၊ မတိမ်းစေနဲ့ ဆောက်တည်ကွယ်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ေင်္ဂလာတရားကို၊ နေ့စဉ်လေးစား အားထားတွယ်။ ဘေးရန်ကင်းတွာ ကုသိလ်ပွားလို့၊ အောင်မြင်မှုများ ရကြမယ်။ ဗုဒ္ဓမင်္ဂလာ ကမ္ဘာသားတို့ ငြိမ်းချမ်းတရား မှတ်ကြကွယ်။ မှတ်ကွယ်. . . မှတ်ကွယ်။

"တတိယ္ပဂါထာ မင္ဂ်လာ"

ဗာဟုသစ္စဥ္မွ သိပ္ပဥ္မွ, ဝိန္မယော့ စ သုသိက္ခိတော့၊ သုဘာသိတာ စ ယာဝါစာ, ဧတံ့ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

ဒေဝပုတ္တ သိလိုရေးနှင့် မေးလျှောက်လာငြား အို. . နတ်သား။ ဇာဟုသစ္စဥ္စ၊ အကြားအမြင် အများ ယှဉ်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း။ သိပ္ပဥ္စး လက်မှုအတတ် ပညာရပ်တို့သည် လည်းကောင်း၊ သုသိက္ခိတော့ ကောင်းစွာ သင်အပ်သော။ ဝိနယော ၈၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး ဆုံးမတတ်ငြား ဝိနည်းတရားသည်လည်းကောင်း၊ သုဘာသိတာ၊ ကျိုးရှိဟုတ်ရာ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ ယာငါစာစ၊ အကြင်စကားသည်လည်းကောင်း တော့ ဤလေးပါးသည် ဥတ္တမီး ကောင်းမြတ်သော။ ဖင်္ဂလံ၊ မတောင်းကျိုးကို ပထ်ချိုးသတ်ဖြတ် ကောင်းကျိုးကပ်ရာ မင်္ဂလာပါပေတည်း။

တတိယ ဂါထာမှာ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူတဲ့ မင်္ဂလာတရားများကတော့. . .

၁။ အကြားအမြင် များပါ။

၂။ သိပ္မအတတ်ကို သင်ပါ၊

၃ ကျင့်ဝတ်တရားကို စောင့်ထိန်းပါ၊

၄၊ ကောင်းစွာ ပြောဆိုပါ ဆိုတဲ့ ငင်္ဂလာတရား (၄) ပါး ဖြစ်ပါတယ်

ဒီမင်္ဂလာတရား (၄) ပါးကတော့ "ပညာရေးနဲ့ သတ်ဆိုင်တဲ့ လမ်းညွှန်ချက်" မင်္ဂလာတွေပါပဲ၊

အကြားအဖြင့် များစေရှင် ဗြာဟုသစ္စဥ္ မင်္ဂလာ-၇။

အကြားအမြင် ဗဟုသုတများခြင်းဟာ လောကမှာ တောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာဖြစ်စေပါတယ်၊ အကြားအမြင်များသူဟာ မကောင်းရာကိုကြဉ်ပြီး ကောင်းရာကို ယှဉ်နိုင်ပါတယ်။ ဘယ်အရာကိစ္စမဆို မှန်မှန် ကန်ကန် ဆုံးဖြတ်နိုင်ပါတယ်။ ကုသိုလ် အကုသိုလ် ခွဲခြားသိရှိနိုင်ပြီး ပစ္စုပ္ပန်, သံသရာ နှစ်ဖြာအကျိုးကို သယ်ပိုးဆောင်ရွက်နိုင်ပါတယ်။ အကြားအမြင်များလေ အသိဉာဏ်ပညာ တိုးပွားလေဖြစ်တဲ့အတွက် အစစ အရာရာမှာ ပညာနဲ့ ယှဉ်ပြီး ဆင်ခြင်နိုင်ပါတယ်။

မိုးရာစာလို့ ပြစ်စေလို့

အင်းဝဘုရင် မင်းကြီးစွာစော်ကဲလက်ထက်က မိတ္ထီလာဒေသ ဝန်ဇင်းရွာမှာ စာတိုငညိုခေါ် မောင် ဥက္ကာဆိုသူ ရှိခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ စာတိုပေစမှန်သမျှ ဖတ်ရှုလေ့လာ မှတ်သားပြီး ပညာတိုးပွားအောင် ရှာမှီး ဆည်းပူးနေသူ ဖြစ်ပါတယ်။ တစ်ဖက်ကလည်း အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအနေနဲ့ လယ်သမားအဖြစ် လုပ်ကိုင် ရင်း ဝန်ဇင်းရွာသူကြီးရဲ့ သမီးနဲ့ အကြောင်းပါခဲ့ပါတယ်။ ြန်မာ ထက္ကရာဇ် ၇၃ဝ ပြည့်နှစ်မှာ မိတ္ထီလာကန်ကို ဆည်ဖို့ ရန် မင်းကြီးစွာစော်ကဲ မရာက်ရှိလာဘဲ့ အခါ ကန်ကောင်ရိုးမှာ ရှိမေတဲ့ နတ်ကွန်းအကြောင်းနဲ့ ၁တ်သက်ပြီး သိလိုတာနဲ့ မေးမြန်းစုံစမ်းခဲ့ပါတယ် တယ်သုံမှ မေြာနှင့်ကြဘဲ "ဝန်ဇင်းရွာသူကြီးသမတ်ဟာ အကြားအမြင့် ဧဟုသုတများကြောင်း သုသာ သိတန်ရာကြောင်း" များကို လျှောက်ထားခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီအခါ မင်းကြီးက အခေါ် လွှတ်ပြီး မေးမြန်းတဲ့အခါ၊ မောင်ဥက္ကာက "နဟ်ကွန်းမဟုတ်ကြောင်း အနော်ရထာမင်းကြီး ကြွှရောက်လာပြီး ကန်မတာ်ဆည်ဖို့ စဉ်က ထုလုပ်ထားရပ်ခဲ့တဲ့ မိခုရားရွှေရုပ်ထ ဖြစ်ပါ ကြောင်း" အထောက်အထား ခိုင်လုံစွာ လျှောက်သားနိုင်တဲ့အတွက် အမတ်ရာထူး မိုးမြှင့်သူတောင်းပြုပြီး အင်းပနေပြည်တော်သို့ ခေါ် ဆောင်သွားခဲ့ပါတယ်။

နောင်အခါ ဖိုးရာဇာ ပညာရှိအမတ်ကြီးအဖြစ်နဲ့ အင်းဝခေတ် မင်း ပုံးဆက်တိုင်တိုင် ထင်ရှား ကျော်ကြားခဲ့ပါတယ်။

ဖိုးရာဇာဟာ လယ်သမားဘဝမှ ပညာရှိအတေ်ကြီးဘဝသို့ ငာက်လွမ်းနိုင်ခဲ့ရဘာဟာ စာတွေ့ , လက်တွေ့ ငဟုသုတတွေ များပြားလတဲ့အတွက်ကြောင့် ဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားလပါတယ်။

၉ မိတ္ထီလာကန်ဆောင်ရိုးက နတ်ကွန်းအကြောင်းတို့ ဝန်လ်းရွာသူတြီးသမတ် မောင်ဥက္ကာက မင်းကြီးစွာစော်ကအား လျှေ့က်ထားပြောကြားနေပုံ။

သိပ္ပပ္သညာ သင်ကြားပါ သိပ္ပဉ္လ-မင်္ဂလာ-၈။

လူတိုင်းလူတိုင်း နှတ်မှုအတတ်၊ လက်မှုအတတ် စသည်တို့ကို တတ်မြောက်ထားသင့်ကြပါတယ်၊ "အသိပ္ပဿ ကုတောခနံ-အတတ်ပညာမရှိသောသူအား အဘယ်ဥစ္စာ ရှိအံ့နည်း" လို့ လောကနိတိကျမ်းမှာ ပြဆိုထားပါတယ်။ အတတ်ပညာ တတ်ထားသူဖြစ်မှသာ ချမ်းချမ်းသာသာ အသက်မွေးနိုင်မယ်. စီးပွားဥစ္စာ ရှိနိုင်မယ်လို့ ဆိုလိုပါတယ်။ "သိပ္ပံစောရာ န ဂဏ္ခန္တိ-အတတ်ပညာကို သူခိုး မခိုးနိုင်" ဆိုတဲ့ အချက်ဟာလည်း အင်မတန် မှန်ကန်လှပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကျမ်းဂန်များမှာ အတတ်ပညာကို "အင်္ဂသမဥစ္စာ" "အင်္ဂါခြေလက် "ကိုယ်အသက်နဲ့ တူသောဥစ္စာ" လို့ ပြဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဘယ်အတတ်ပညာမဆို သင်ထား တတ်ထား သင့်တာချည်းပါပဲ ကောင်းစွာ အသုံးချတတ်ရင် အကျိုးများမှာ သေချာပါတယ်။

သူဆွံ ့ဝတ္ထု သာဓကရှ

ဗာရာဏသီပြည်မှာ ပြဟ္မဒတ် မင်းပြုစဉ်အခါက ကျောက်စရစ်ပစ်အတတ်ကို ကျွမ်းကျင်စွာ တတ် မြောက်တဲ့ စကားမပြောတတ်တဲ့ သူဆွံ့တစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူ့ကို ငွေပေးခိုင်းလျှင် ဆင်ရုပ်၊ မြင်းရုပ်၊

၁၀]စကားအလွန်များလှသော ပုဏ္ဏားကြီးအား ကန့်လန့်တာတြားမှ သူဆွဲ့တ ဆိတ်ချေးလုံးများ ပါးစပ်ထဲသို့ ပစ်သွင်း ထည့်နေပုံ၊

ကျားရပ် နားရပ် စသည့်များ ပေါ် လွင်အောင် ညောင်ရွက်မှာ ကျောက်စရစ်ခဲနဲ့ ပစ်ဖောက်ပြီး သနပ်ဖော် နိုင်စွမ်း ဂပါတယ် ဘွဲ့

အဲဒီ အချိန်တုန်းက ဘုရာဏသီမင်းရဲ့ ပုရောဟိတ်ပုဏ္ဏားကြီးဟာ စကား အင်မတန် များလွန်းလှ ပါတယ်တဲ့ တစ်ဖက်သား နားမခံနိုင်လောက်အောင် စကားပြောလွန်းလှတဲ့အတွက် ယူ့ကို စကားမများအောင် ဘယ်လိုလုပ်ရပါမလဲလို့ ဘုရင်က ကြံစည်စုံစမ်းလျက် ရှိခဲ့ပါသတဲ့။ တစ်နေ့မှာ သူ့ဆွံ့ရဲ့ ကျောက်စရစ်ပစ် စွမ်းရည်ကို စုံစမ်းသိရှိသွားပြီး၊ သူ့ကို နန်းတော်သို့ခေါ် ကာ ကန့်လန့်ကာအတွင်းမှာ နေစေပါတယ်တဲ့ ပြီးတော့ ပုဏ္ဏားကြီးထိုင်တဲ့နေရာ ရှေ့တည့်တည့်နဲ့ တန်းအောင် ကန့်လန့်ကာကို အပေါက်ဖောက်ပေးပြီး ဆိတ်ချေးတစ်ခွက်သားကိုလည်း ပေးထားပါသတဲ့။ "ဆိတ်ချေးတစ်ခွက်သား" ဆိုတာ ဆိတ်ချေးလုံး တစ်ပိဿာ ကို ဆိုလိုတာပါပဲ

ပုဏ္ဏားကြီး အခစားဝင်ပြီး ခါတိုင်းလိုပဲ စကားများမလို့ ပါးစပ်ဟလိုက်ဘိုင်း ဟလိုက်တိုင်း ဆိတ်ချေး တစ်လုံးတဝဲလုံး ပါးစပ်ထဲသို့ ပစ်သွင်းစေတယ်တဲ့။ ဒါပေမယ့် ပုဏ္ဏားကြီးက ပစ်သမျှ ဆိတ်ချေးလုံးများကို မျို့ချပြီး စကားများသေးတာသဲတဲ့။ ဒါနဲ့ ဆိတ်ချေးတစ်ခွက်သာ ကုန်သွားတယ်။ စကားပြောမလေ့ခဲ့သေးဘာ တွေ့ရတာနဲ့ ဘုရင်က "ဆရာ၊ သင်ဟာ စကားအလွန်များတာကြောင့် ဆိတ်ချေးတစ်ခွက်သား ကုန်၍လည်း စကားပြောမလျှော့သေး၊ ငုရေကို သောက်၍ ဝမ်းလျှောစေတာ ရောဂါမရအောင် သွား၍လုပ်လေ" လို့ဆိုမှ ပဏ္ဏားကြီး စကားရပ်ပြီး သွားပါတော့သတဲ့။ အဲဒီနေ့ကစပြီး ပုဏ္ဏားကြီးလည်း စကားမများတော့ဘဲ ဆိတ်ဆိတ်သာ နေပါတော့သတဲ့။ ဘုရင်က "ဤ သူဆွံ့ဟာ ငါ နားချမ်းသူာအောင် ပြုပေတယ်" လို့ဆိုပြီး သူဆွံ့အား ရွာစားဆုကို ပေးသနားလေသတဲ့။ အဲဒီအခါ ဘုရားအလောင်းက မင်းကြီးထံချဉ်းကပ်ပြီး "အရှင်မင်းကြီး၊ အတတ်ပညာမည်သည်ကို လောက၌ ပညာရှိတို့ သင်အပ်ကုန်၏။ ကျောက်စရစ်ပစ်အတတ်မျှဖြင့် ဤစည်းစိမ်ကို ရလေသေး၏၊ အခြား သော အတတ်တို့၏ အကျိုးအာနိသင်မှာ ဆိုဖွယ်ရာမရှိပြီ။ ထို့ကြောင့် အတတ်ပညာဟူသမျှကို တတ်ကောင်း တော့သည်" လို့ လျှောက်ထားခဲ့ပါလေသတဲ။

ယါင့်ဝတ္မသမ်ား အလေးထား

ြိနယော စ သုသိက္ခိတော-မင်္ဂလာ-၉။

ကျင့်ဝတ်တရားများကို အလေးထားပြီး ထိန်းသိမ်းလိုက်နာခြင်းဟာ မင်္ဂလာတစ်ပါးပါပဲ။ လူများမှာ လည်း လူ့ကျင့်ဝတ်များ ရှိသလို ရှင်ရဟန်းများမှာလည်း ရှင့်ကျင့်ဝတ်များ ရှိကြပါတယ်။ လူ့ဝိနည်း၊ ရှင့်ဝိနည်း လို့လည်း ခေါ် ဆိုနိုင်ပါတယ်။ ဝိနည်းကို သင်မှ, ဝိနည်းအတိုင်း လိုတ်နာနေထိုင်မှ လိမ္ပာယဉ်ကျေးတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ ဖြစ်လာကြမှာ အမှန်ပါပဲ။ ဝိနည်းအဆုံးအံမကို သင်ယူရရှိထားသူများဟာ မကောင်းမှုအကုသိုလ် များကို ပယ်ရှားနိုင်ပြီး ကောင်းမှုကုသိုလ်တရားများကို အစဉ်ပွားများ ပြည့်စုံစေနိုင်ကြပါတယ်။ မိမိစိတ်ထားကိုလည်း

ဖြူစင်သန့်နှင်း အညှန်အကြေးတင်းအောင် ထားနိုင်ကြဘာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် ဩဝါဒပါလဲမောက် မာ...

"သဗ္ဗပါပဿ အကရကံ၊ ကုသလဿ ဥပသမ္မဒါ၊ သစိတ္တ ပရိယောဒပနံ၊ ဧတံ ဗုဒ္ဓါနေသာသနံ။" လို့ ဆိုအားပါတယ်။

ဒီဂါထာကို ကျေးဇူးတော်ရှင် မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဆောင်ပုဒ်ကဗျာ စီထားပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တိုင်း ဟောကြားတော်မူခဲ့ကြတဲ့ အရေးကြီးတဲ့ ဒေသနာစကား သုံးရပ်ဖြစ်လို့မို့ လေးလေးစားစား မှတ်သား နာယူသင့်ကြပ[်]း ဘာ့တယ်။

- ၁။ အကုသိုလ်များ, ရောင်ရှားပယ်လေ!
- ၂၊ ကုသိုလ်တရား… ဖြစ်ပွားစုံစေ၊
- ၃, မိမိစိတ်စာတ်...ဆွတ်ဆွတ်ဖြူစေ၊

ဤသုံးပါး. . . ဘုရားအဆုံးအမပေ။

ဘုရားရှင်တိုင်းရဲ့ အဆုံးအမည်းပါးကို အစဉ်လေးစား၍ ကျင့်ကြံနေထိုင်ခြင်းဟာ ကိုယ်ကျင့်တရား ကောင်းမွန်စွာ နေသိုင်မြင်းဖြစ်တဲ့အတွတ် လောကီ လောကုတ္တရာ နှစ်ဖြာအတျိုး ပွားတိုးကြရမှာ ဧကန်မကွ ဖြစ်ပါတော့တယ်

စကားကောင်းစွာ ပြောဆိုပါ

သူဘာသိတာ စ ယာဝါစာ-မင်္ဂလာ-၁၀း

စကားပြောဆိုတဲ့နေရာမှာ ကောင်းစွာပြောဆိုခြင်းဟာလည်း မင်္ဂလာတစ်ပါးပါပဲ. ကောင်းစွာ ပြောဆို တယ်ဆိုတာကတော့ စကားအရာ အင်္ဂါလေးတန်နဲ့ ညီညွှတ်စွာ ပြောဆိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ စကားပြောဆိုတဲ့ အခါ (၁) သစ္စ-မှန်ကန်ခြင်း၊ (၂) ပိယ-ချစ်ဖွယ်ပြောဆိုခြင်း၊ (၃) သဏှ-သိမ်မွေ့ခြင်း (၄) သာတ္ထက-အကျိုးရှိခြင်းဆိုတဲ့ အင်္ဂါလေးတန်နဲ့ ပြည့်စုံစေရပါမယ်။

မဟုတ်မမှန် ပြောဆိုတဲ့ မုသားစကားတွေ၊ ချောပစ်ကုန်းတိုက် ပြောဆိုတဲ့ ပိသုဏဝါစာစကားတွေ၊ ကြမ်းတမ်းတဲ့ ဖရုသဝါစာ စကားတွေ၊ ကိုယ့်အကျိုး သူ့အကျိုး နှစ်မျိုးမရှိတဲ့ သမ္မပ္ပလာပဝါစာ စကားတွေကို တော့ ရှောင်ကြဉ်နိုင်ရင် အကောင်းဆုံးပါပဲ။

အကျိုးစီးပွားနဲ့ မစစ်ဘဲ မကောင်းပြောဆိုတဲ့ စကားတွေဟာ အသိန်းအသောင်းပင် ဖြစ်စေကာမှ၊ အကျိုးစီးပွားနဲ့ စပ်ပြီး ကောင်းစွာပြောဆိုတဲ့ စကားတစ်ခွန်းလောက်မျှ တန်ဖိုးမရှိ၊ အကျိုးမရှိတဲ့ စကား, ချစ်ခင်ဖွယ်မရှိတဲ့ စကားတွေကို ပြောဆိုနေရခြင်းထက် စကားမပြောဘဲ အ, အ လုပ်၍ နေရခြင်းက ကောင်း

မြတ်သေး၏လို့ ပညာရှိများ ဆိုမိန့် ခဲ့ကြပါတယ်။ ပြီးတော့ စကားပြောဆိုတဲ့အခါ ချိုချိုသာသာ ပြောဆိုခြင်းဟာလည်း အရာရာကို အောင်မြင်စေနိုင် ပါတယ်။ "နှုတ်ချို့ သျှိုတစ်ပါး" ဆိုတဲ့ စကားအတိုင်း စကားကို ချိုချိုသာသာ ပြောဆိုတတ်သူဟာ လူချစ်လှခင် ပေါများစေတဲ့ ပီသအေးကစ်ပါးကို ဆောင်ထားသလိုပါပဲ။ "ချစ်စေလိုလည်း ခံကွင်းလက်လေးလစ် မွန်းစေလို လည်း ခံတွင်းလက်လေးသင်" ဆိုတာလို လက်လေးသစ်မျှ ပမာဏရှိတဲ့ ပါးပေကဲ့ ခံကွင်းထဲက ထွက်လာ တဲ့ စကားကြောင့် ချစ်ခင်မှု, မန်းတီးမှုတို့ကို ဖန်တီးဖြစ်ပေါ် စေနိုင်ပါတယ်။

နန္ဒိင္မိသာလဝတ္ထု သာဓကၡ

ရေးက တက္ကသိုလ်ပြည်မှာ ဘုရားအလောင်းဟာ နန္ဒိဝိသာလ အမည်ရတဲ့ နွားလားဥသဘကြီး ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါတယ်. နွားရှင် ပုဏ္ဏားကြီးက ဘုရားအလောင်းနွားကြီးကို အလွန်ပင် မြတ်နိုးလုပြီး နေ့စ၌ ယာဂု, ထမင်း စသည်တို့ကို တိုက်ကျွေးထားတဲ့အတွက် ခွန်အားလေနဲ့ ပြည့်စုံပြီး အလွန်လည်း လာပါသတဲ့ တစ်နေ့မှာ ဘုရားလောင်းဟာ ပုဏ္ဏားကြီးအား ကျေးဇူးဆပ်ရန် အကြံနဲ့ ပုဏ္ဏားကြီးထံသွားပြီး "ဖခင်ပုဏ္ဏား ကြီး၊ ဂေါဝိတ္တက သူဌေးနဲ့ အလောင်းအစား သွားလုပ်ပါ၊ ငါ့နွားဟာ ကုန်အပြည့်ကင်ထားကဲ့ လည်းတစ်ရာ ကို တစ်စပ်တည်း ဆွဲနိုင်တယ်။ ငွေတစ်ထောင်တမ်း လောင်းချင်တယ် မြောပါ" လို့ တိုက်တွန်းလိုက်သတ္ ဒါနဲ့ ပုဏ္ဏားကြီးလည်း တိုက်တွန်းတဲ့အတိုင်း သူဌေးထံသွားပြီး ငွေတစ်ထောင်တမ်း အလောင်း အစား လုပ်ပါတယ်တဲ့ အဲဒီနောက် နန္ဒိဝိသာလကို ဝန်အပြည့်တင်ထားတဲ့ လှည်းပေါင်းတစ်ရာကို တစ်စပ်တည်း ၁၁ ပုဏ္ဏားကြီးက မဟုတ်မမှန် ဆဲဆိုတဲ့အတွက် ဘုရားအလောင်း နန္ဒီဝိသာလ နွားလားကြီးက ဝန်တင်လှည်းတစ်ရာ

ဆွဲစေဖို့ လှည်းမှာတပ်ပြီး "တဲ့ ကောက်ကျစ်ဖျဉ်းနွှဲ, နွားစဉ်းလဲကြီး၊ ဆွဲလော့ သွားလော့" လို့ ကြိမ်းဝါးဆဲဆိုပြီး မောင်းပါသတဲ့၊ ဒီအခါ နွားကြီးက "ငါလည်း မကောက်ကျစ် မစဉ်းလဲပါဘဲနဲ့ ကောက်ကျစ်စဉ်းလဲတယ်လို့ ဆဲဆိုတယ်၊ တော်ပြီး . မဆှဲတော့ဘူး" ဆိုပြီး မရုန်းဘဲနေတဲ့အတွက် ပုဏ္ဏားကြီး ငွေတစ်ထောင် ရုံးသွား ရတော့တယ်တဲ့။

ပုဏ္ဏားကြီးလည်း ရှုံးပြီး စိတ်ပျက်လက်ပျက် အိပ်နေတုန်း ဘုရားလောင်းက "ဘာကြောင့် တမှိုင်မှိုင် ကတွေတွေနဲ့ အိပ်နေရတာလဲ" လို့ မေးတော့၊ ပုဏ္ဏားကြီးက "သင့်ကြောင့် ငွေတစ်ထောင် ရှုံးလို့ စိတ်ပျက်ပြီး အိပ်နေတယ်" လို့ ပြန်ပြောသတဲ့။ ဒီအခါ ဘုရားအလောင်းက "အို. . ပုဏ္ဏားကြီး၊ ဘာ့ကြောင့် ကျွန်ုပ်အား မဟုတ်မမှန် မနှစ်သက်ဖွယ်သော စကားနဲ့ ဆဲဆိုရပါသလဲ။ ဟုတ်မှန်၍ နှစ်သက်ဖွယ်သော စကားကို သိုပါ, ယခုတစ်ဖန် သူဌေးနဲ့ ငွေနှစ်ထောင်တမ်း ထပ်မံလောင်းပါ။ အမှန် နိုင်ရပါစေ့မယ်" လို့ ဆိုတဲ့အတွက် ပုဏ္ဏားကြီးလည်း သူဌေးနဲ့ နှစ်ထောင်ကြေးလောင်းပြီး ရှေးနည်းအတိုင်း လှည်းပေါင်းတစ်ရာကို ဆွဲစေတယ် ဘဲ။

ဒီတစ်ခါတော့ ပုဏ္ဏားကြီးဟာ နွားတျော်ကုန်းတို့ ပွတ်သပ်ပြီး "နွားလှ နွားချော သွားပါလော ပြိုင်ဘက်ရှားတဲ့ ဖေ့သားကြီး ရုန်းပါလော" လို့ နှစ်သက်ဖွယ် ပြောဆိုတဲ့အတွက် ဘုရားလောင်းက ရုန်းပြီး ငွေနှစ်ထောင် အနိုင်ရရှိလေတော့တယ်တဲ့။ လာရောက်ကြည့်ရှုကြတဲ့ ပရိသတ်က နွားလားကြီးအား ချီးမွမ်း ကြပြီး ဥစ္စာများ ပေးကမ်းလိုက်ကြတဲ့အတွက် ပုဏ္ဏားကြီးအဖို့ တော်တော်ပဲ ဟန်ကျသွားပါလေတော့သတဲ့။ ကဲ. . တတိယင်္ဂါထာကို အဆုံးသတ်တဲ့အနေနဲ့ ဆောင်ပုဒ်ကဗျာလေးတွေ ဆိုကြဦးမွံ့. . .

တတိယဂါထာ အညွှန်းကဗျာ

တတိယဂါထာ မင်္ဂလာတရားကို၊ မောင်မယ်အများ မှတ်ကြကွယ်၊ ကြားမြင်ဆိုင်ရာ ဗဟုသုဘများကို၊ ကြိုးစား တိုးပွားေကြကွယ်။ သိပ္ပပညာ ဓာတ်ရာများကို သင်ထား ဓာတ်ဘား ရှိကြကွယ်၊ ကျင့်ဝတ်ဆိုင်ရာ တိုယ်ကျင့်တရားကို၊ မယွင်းမှားအောင် ကျင့်ကြကွယ်၊ စကားချိသာ ကောင်းစွာပြောတော့၊ ချစ်ခင်သူလဲ ပေါ်ကြမယ်၊ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားကို၊ နေ့စဉ်လေးစား အားထားကွယ်။ ဘေးရန်ကင်းကွာ ကုသိုလ်ပွားလို့၊ အောင်မြင်မှုများ ရကြပယ်။ ဗုဒ္ဓမင်္ဂလာ ကုသ္ဘသားတို့၊ ခြိမ်းချမ်းတရား မှတ်ကြကွယ်။ မှတ်ကွယ်… မှတ်ကွယ်။

"စတုတ္ဆဂါထာ မင်္ဂလာ"

မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ, ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော၊

အနာကုလာ စ ကမ္မန္တာ, ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမဲ။

ဒေဝပုတ္တ သိလိုရေးနှင့် မေးလျှောက်လာငြား အို. . နတ်သား။ မာတာပိတု၊ မိခင်ဖခင် အနန္တကျေးဇူး ရှင်ကို ၊ ဥပဋ္ဌာနဥ္စ၊ ရိုသေပေး၍ ကျွေးမွေးခြင်းလည်းကောင်း။ ပုတ္တဒါရဿ၊ သမီးနှင့်သား ဇနီးမယားကို။ သင်္ဂဟောစ ကောင်းစွာ ကျွေးမွေးထောက်ပံ့ခြင်းလည်းကောင်း။ အနာကုလာ၊ နှောင့်ယှက်ဖြန်းတီး ဖျက်ဆီး ခြင်းမရှိသော။ ကမ္မန္တာ စ၊ လယ်လုပ်ကုန်သွယ် ရောင်းဝယ်ခြင်းစသော အမှုတို့ကို ပြုခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသည်။ ဥတ္တမံ၊ တောင်းမြတ်သော။ မင်္ဂလံ၊ မတောင်းကျိုးကို ပယ်ချိုးသတ်ဖြတ် ကောင်းကျိုး ကပ်ရာ မင်္ဂလာပါပေတည်း။

စတုတ္ထဂါထာမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူတဲ့ မင်္ဂလာတရားများကတော့. . .

၁။ အဖိအဖကို ရှိသေစွာ လုပ်ကျွေးပါ။

၂။ ဘားမယားတို့အား ချီးမြှောက် ထောက်ပံ့ပါ။

၃၊ အပြစ်ကင်းတဲ့ လုပ်ငန်းများကို ကျေပွန်အောင် လုပ်ကိုင်ပါ - ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတရား (၃) ပါး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ မင်္ဂလာတရားများကတော့ "လောကမှာ ပြုစုစောင့်ရှောက် လုပ်ကိုင်ရမယ့် တာဝန် တွေကို ကျေပွန်စွာ ဆောင်ရွက်ကြဖို့" လမ်းညွှန်မှုပေးထားတဲ့ မင်္ဂလာတရားများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

အမိအဖ လုပ်ကျွေးကြ မြာတာ၀ိတု ဥ၀ဋ္ဌာန် မင်္ဂလာ ၁၁း

အပ်ိအဖတို့ဟာ အနန္တောအနန္တငါးပါး အပါအဝင် ကျေးဇူးရှင်ကြီးများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ မိဘတို့ရဲ့ ကျေးဇူးတရား ကြီးမားလှပံ့ဟာ ဂဏန်းချပြီး ရေတွက်လို့ပင် မရနိုင်ပါဘူး။ မွေးတဲ့ကျေးဇူး၊ ကျွေးတဲ့ကျေးဇူး တွေဟာ အတိုင်းအဆ မရှိနိုင်အောင်ဘဲ ကြီးမား များပြားလှပါတော့တယ်။

မိဘများဟာ သားသမီးများရဲ့ အရှေ့အရပ် မည်ပါတယ်။ မိဘများအား ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းဟာ အရှေ့အရပ်ကို ရှိခိုးခြင်း ဖြစ်ပါတော့တယ်။ ပြီးတော့ မိဘများဟာ သားသမီးများအပေါ် ဗြဟ္မဝိဟာရတရား ပွားများကာ နေနိုင်ကြသောကြောင့် သားသမီးများရဲ့ ဗြဟ္မာကြီးများလည်း ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒါ့အပြင် မိဘ များဟာ သားသမီးများရဲ့ လက်ဦးနတ်၊ လက်ဦးဆရာလည်း မည်ထိုက်ပါပေတယ်။

သားသမီးများက အဝေးမှ ဆောင်ယူလာခဲ့တဲ့ ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးပြုစုမှုကို ခံယူထိုက်သူများ ဖြစ်ကြတဲ့အတွက် "အာဟုနေယျပုဂ္ဂိုလ်" များလည်း မည်ထိုက်ပါတယ်။ အဝေးအရပ်မှ လာတဲ့ ဆွေမျိုးဧည့်သည်များအတွက် ရည်ရွယ်ထားတဲ့ လှူဖွယ်ဝတ္ထုပစ္စည်းစုတို့ကို ခံယူထိုက်သူများ ဖြစ် သောကြောင့် "ပါဟုနေယျပုဂ္ဂိုလ်" များလည်း မည်ထိုက်ပါပေတယ်။

ဒါကြောင့် မိဘများကို ပြူစုလုပ်ကွေးခြင်းဟာ လောကီ လောက္**တ္တရာ ချ**မ်းသာစီးပွား အမှန်ပင်

တီး ှား၍ အက်ျိုးများမယ့်အပြင် အသက်ရှည်ခြင်း၊ အဆင်းလှဲခြင်း၊ ချမ်းသာကြီးခြင်း၊ ခွန်အားြီးခြင်း ျား၏ - ညာကြီးခြင်းကို့ကိုလည်း ချက်ချင်းလတ်ငင်း ရရှိခံစားကြရမှာ အခုန်လွေ့ဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်

သောက, နန္ဒ ့တ္တု့ သာကေရှ

ရှေးတုန်းက ဗြဟ္မဝစုနပြည်မှာ သောဏပဏ္ဍိတနဲ့ နန္ဒပဏ္ဍိတဆိုတဲ့ ရသေ့နှစ်ပါး ရှိခဲ့ကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ လူ့ဘဝတန်းကလည်း မိဘနှစ်ပါးကို ရိုသေ့၄ာ လဂ်ကွေးခဲ့ကြပါတယ်။ ရှိတဲ့ပစ္စည်းဥစ္စာ ကူဋေ ရှန်ဆယ်ကျော်ကို စွန့်ကြဲပေးကမ်း လူးဂါန်းပြီး ရသေ့ရဟန်းဝတ်ကာ တောထွက်လာဟော့လည်း မိဘနှစ်ပါး ကို ဟိမဝန္တာတောက်မှာ ရိုသေစွာ လုပ်ကွေးကြပါတယ်။ ဘုရားလောင်း သောဏပဏ္ဍိတရသေ့က ဈာန် အဘိညာဉ်ဖြင့် ဝေးကွာဘဲ့အရပ်ကို သွားပြီး ကောင်းမြတ်တဲ့ ဩဇာဓာတ်တွေနဲ့ ပြည့်ဝတဲ့ သစ်သီးတွေကို ဆောင်ယုလာပြီး မိဘများကို ကျွေးမွေးပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ညီဖြစ်တဲ့ နန္ဒပဏ္ဍိတက အနီးအနားမှာရှိတဲ့ တော်စွာလျော်စွာ သစ်သီးများကို ခူးမွတ်ပြီး ဦးစွာ ကျွေးမွေးထားနှင့်ပြီးဖြစ်လို့ သာများဟာ မစားနိုင်ကြ

ဒီအခါ သောဏပဏ္ဍိတက ညီတော်အား ဦးႏွာ ကွေးထေားနှင့်ခို့ တားမြစ်ပါသတဲ့ 💛 ... 🤈

[ာ]၂ သောဏရသေ့က ဈာန်ဖြင့် တောင်းမြတ်သော သစ်သီးများကို ရွာ၍ယူလာချိန်တွင် နန္ဒရသေ့က မိဘနှစ်ပူးအား မတောင်းလှသော သစ်သီးများဖြင့် ဦးစွာ ကျွေးမွေးထားနှင့်ပုံး

ညီတော်နန္ဒပဏ္ဍိတက "ငါ အလျင်တင်ကူး၍ ဦးစွာကျွေးမွေးမှုကား ငါ့ကုသိုလ်ကောင်းမှုတည်း" လို့ နှလုံး ပိုက်ကာ ဦးစွာကျွေးထားမြဲ ကျွေးထားပါတယ်တဲ့၊

ဒီအခါ နောင်တော်က ညီတော်အား စကားနားမထောင်တဲ့အတွက် "ဒီအရပ်မှာ မနေနဲ့တော့၊ မိဘနှစ်ပါးကို ငါသာလုပ်ကျွေးမယ်" ဆိုပြီး နှင်လိုက်ပါသတဲ့။ ညီတော်လည်း အစ်ကိုကြီးရဲ့ စကားကို မပယ် ရှားဝံ့တာနဲ့ အရပ်တစ်ပါးသို့ ထွက်ခွာသွားရရှာတယ်တဲ့။

အဲဒီနောက် ညီတော် နန္ဒမဏ္ဍိတဟာ ဈာန်အဘိညာဉ်ရအောင် မနေမနား ကြိုးစား အားထုတ်တဲ့ အတွက် မကြာမီ ဈာန်အဘိညာဉ် ရရှိလာပါသတဲ့။ ဈာန်အဘိညာဉ်ဖြင့် တစ်ရာ့တစ်ပါးသော မင်းများထံ သွားပြီး ခုနှစ်နှစ်, ခုနှစ်လ, ခုနှစ်ရက် စည်းရုံးတိုင်ပင်ပါသတဲ့။ အဲဒီနောက် မင်းပရိသတ်များ ခြံရံကာ မိဘ နှစ်ပါးနဲ့ နောင်တော် သောဏပဏ္ဍိတရှိရာ ဟိမဝန္တာတောသို့ လာရောက်ခဲ့ကြပါသတဲ့။ ညီတော် နောင်တော် တွေ့ဆုံမိကြတဲ့အခါ ညီတော်က နောင်တော်အား ကန်တော့ပြီး "မိဘနှစ်ပါးကို ရိုသေစွာ လုပ်ကျွေးပါရစေ" လို့ အသနားခံ တောင်းပန်ရှာတယ်တဲ့။

နောင်တော်ကလည်း စိတ်ကျေအေးပြီ ဖြစ်တဲ့အတွက် တစ်ဦးလျှင် တစ်ပါးစီ ပြုစုလုပ်ကျွေးရန် သဘောတုပါတယ်တဲ့ သို့သော်လည်း မိခင်ကို လုပ်ကျွေးခြေင်းက ပိုမိုအကျိုးများတဲ့အတွက် မိခင်ကို နှစ်ဦး စလုံးကပဲ လုပ်ကျွေးလိုကြသတဲ့။ ဒီအခါ မိခင်ကြီးက "သားကြီးမောင်သောကာ မိခင်ဟာ မောင့်ဉ် နန္ဒနဲ့ ခွဲခွာနေရတာ အတော်ကြာပါပြီ၊ သို့အတွက် နန္ဒသားထွေး လုကလေးက မိခင်**ကို လုပ်ကျွေး**ပါစေ၊ ငါ့သားကြီး က မောင့်ဖခင်ကြီးကို လုပ်ကွေးပါ" လို့ အငယ်သားကို အသနားပိုကာ ပြောဆိုတဲ့အတွက် ညီငယ် နန္ဒပဏ္ဍိတ က မိခင်ကြီးကို လုပ်ကျွေးနိုင်ခွင့် ရရှိသွားပါတော့တယ်တဲ့။

ာရားလောင်း နောင်တော် သောဏပဏ္ဍိတက "ငါ့ညီ နန္ဒ၊ သင်ဟာ ကုသိုလ်ထူးလှ၍ အစ်ကိုကြီး ရဲ့အဖို့ဘာဂကို ငါ့ညီ ရရှိလေပြီ။ ကျေးဇူးတော်ရှင် မွေးမိခင်ကြီးကို နေ့စဉ်အမြဲ စိတ်ဖွဲထက်ထက် မပျက်မကွက် ဘဲ အဖက်ဖက်မှ မချို့ရအောင် ကောင်းမွန်စွာ လုပ်ကျွေးပါ" စသည်ဖြင့် တရားဒေသနာများကို ဟောကြား တဲ့အခါ တစ်ရာတစ်ပါးသော မင်းများနှင့်တကွ ပရိသတ်များစွာတို့ဟာ ကြည်ညိုသဒ္ဓါ ပွားများကြပြီး သုတော် ကောင်းတရားနှင့် မိဘတို့အား လုပ်ကျွေးခြင်းမင်္ဂလာများကို အားပါးစိုက်ထုတ် ပြုလုပ်ကြတဲ့အတွက် နောင် တမလွန်ဘဝမှာ အထက်ဘုံနတ်နန်းသို့ ရွှင်လန်းကြည်သာ ရောက်ကြရပါတော့တယ်တဲ့.

သားသမီးကို ထောက်ခဲ့လို ပြုတ္တဒါရဿသင်္ဂဟော-မင်္ဂလာ-၁၂။

မိဘများက သားနဲ့ သမီးများအပေါ် ကြည့်ရှုတောင့်ရှောက် ထောက်ပံ့ခြင်းဟာလည်း မင်္ဂလာတစ်ပါး ပဲဖြစ်ပါတယ်။ သားသမီးများဟာ မိဘများရဲ့ အနောက်အရပ် ဖြစ်ပါတယ်။ သားသမီးများ အခြေခိုင်ခိုင် နေထိုင်နိုင်အောင် ထောက်ပံ့ထူထောင်ပေးခြင်းဟာ အနောက်အရပ်ကို လုံခြုံစေတာ မည်ပါတယ်, တချို့မိဘ များဟာ သား မမီးမားကို ကျောင်းထားပေးရုံနဲ့ တာဝန်ကျေမြီရယ်လို့ ဆင်မှတ်တတ်ကြမါတယ် သားသမီး များရဲ့ ပညာရေးသမာ ဘာသာရေး၊ စာရိတ္တာတောင်းမွန်ရေး၊ ရှေ့ လူတစ်လုံး သူတစ်လုံးဖြစ်ရေးအဘွက်ပါ ဂရုစိုက်ပြီး ထိန်းသိမ်း သောက်ပံ့သွားကြယ်ဆိုလျှင် သားသမီးများဟာ လူတော်လူကောင်းများ ဖြစ်လာကြ ပြီး အခြေခိုင်ခိုင် နေထိုင်နိုင်ကာ အဘက်ဘက်က တိုးတက်ကြီးပွားအောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ကြမှာ အမှန်ပါပဲ

မဟားနဲ့ လင့် တူစေချင်

လင်ယောက်ျားများက မိမိတို့ ဇနီးမယားအပေါ် လင့်ကျင့်ဝတ်နဲ့ အညီ ပြုစုစောင့်ရောက် ကျွေးမွေး ထောက်ပုံတာဟာ မင်္ဂလာတစ်ပါးဖြစ်သလို ဇနီးမယားကလည်း လင်ယောက်ျားအပေါ် ယေားကျင့်ဝတ်နဲ့ အညီ ကျွေးမွေးပြစု ထောက်ပုံတာဟာလည်း မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ "အသွင်မတူ အိမ်သုမဖြစ်" ဆိုတဲ့စကားဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ သဘောသဘာဝချင်း တူညီကြပါမှ မင်္ဂလာရှိသော အိမ်ထောင်စုတစ်ခု ဖြစ်စေမယ် ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်နဲ့ ပြောဆိုကြခြင်းပါပဲ။

မောင်နှံမကွဲ တူယှဉ်တွဲ

ဘုရားရှင်လက်ထက်က နုကုလပိတာနဲ့ နကုလမာတာလို့ဆိုတဲ့ သူကြွယ်လင်မယားဟာ ရွေးရွေး ဘဝတွေကလည်း ဇနီးမောင်နှံ မကွမကွာ ဖြစ်လာခဲ့ကြပြီး ယခုဘဝမှာလည်း ဘုရားရှင်ကို ပထမဆုံး ဖူးမြင် ကြရတဲ့အခါကပင် သောတာပန်ကြီး ဇနီးမောင်နှံရယ်လို့ ဖြစ်ခဲ့ကြရပါတယ်။

သူတို့ ဇနီးမောင်နှံနှစ်ဦးစလုံးဟာ ဘဝပေါင်းများစွာက ဘုရားရှင်ရဲ့ မိဖအရင်းအဖြစ်နဲ့ ဘဝငါးရာ တိုင်တိုင် ဆက်တိုက်ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြပါတယ်။ ဘထွေး မိထွေးအဖြစ် ငါးရာ၊ ဘကြီး မိကြီးအဖြစ်က ငါးရာ ဦးလေး နဲ့ အရီးအဖြစ်က ဘဝပေါင်း ငါးရာ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ သူတို့ဇနီးမောင်နှံဟာ ဘုရားရှင်တို့ သားအသွင် ချစ်ခင်ကြပြီး လွန်စွာ အကျွမ်းဝင် ကြတဲ့အတွက် လျှောက်ထားလိုရာကို ခြွင်းချက်မရှိ လျှောက်ထားလေ့ရှိခဲ့ကြပါတယ်။

အခါတစ်ပါးမှာ နကုလပိတာက လျှောက်ထားတာက "ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့် တော်ဟာ နကုလမာတာကို ငယ်ရွယ်စဉ်ကတည်းက လက်ထပ်ပြီးတော့ ပေါင်းသင်းလာခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန် ကစပြီး နုတုလမာတာကလွဲရင် အခြားဘယ်အမျိုးသမီးကိုမှ စိတ်နဲ့ တောင် မပြစ်မှားခဲ့ပါ ဘူး၊ ကိုယ်ထိလက် ရောက် ကျူးလွန်ဖို့ဆိုတာကတော့ <mark>ဝေးပါသေးတယ်။</mark> နကုလမာတာကို ဒီဘဝမှာလည်း အမြဲကြည့်နေချင်ပါ တယ်။ နောင်ဘဝတွေမှာလည်း နကုလမာတာနဲ့ မခွဲဘဲ အမြဲအတူနေချင်ပါတယ် ဘုနား ီလို့ လျှောက်ထား ခဲ့ပါတယ်။

ဒီအခါ အနီးအနားမှာရှိနေတဲ့ နကုလမာတာကလည်း အားကျမခံဘဲ သူ့ စိတ်ရင်းအတိုင်း ပြန်လှန် လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ "ဟုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်မကလည်း နကုလပိတာနဲ့ ငယ်စဉ် ကတည်းက အိမ်ထောင်ကျခဲ့ပါတယ်။ နကုလပိတာကလွဲလို့ ဘယ်ယောက်ျားကိုမှ စိတ်နဲ့တောင် မပြစ်မှား ခဲ့ပါဘူး၊ နကုလပိတာကို ယခုဘဝမှာလည်း အမြဲတမ်း ကြည့်နေချင်ပါတယ်။ နောင်ဘဝတွေမှာလည်း နကုလ ပိတာနဲ့ပဲ အတူမခွဲဘဲ တွဲပြီး နေချင်ပါတယ်ဘုရား" လို့ လျှောက်ထားခဲ့ပြန်ပါတယ်

ဒီအခါ ဘုရားရှင်က သူတို့စကားကို ပြန်လည်မိန့်ကြားတဲ့အနေနဲ့ မိန့်ကြားတော်မူတာကတော့ "ယခုဘဝမှာ စိတ်တူ သဘောတူ ကြည်ဖြူကြတဲ့ ဇနီးခင်ပွန်းတို့ဟာ နောင်ဘဝတွေမှာ မကွဲမကွာ ဖြစ်လို ကြလျှင် တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် သဒ္ဓါ, သီလ, စာဂ, ပညာတို့မှာ အရာရာတူညီစေရမယ်။ အိမ်ရှင်က သဒ္ဓါတရားကောင်းသလို အိမ်သူကလည်း သဒ္ဓါတရား ကောင်းစေရမယ်။ အိမ်ရှင်က သီလစင်ကြယ်သလို အိမ်သူကလည်း သီလစင်ကြယ်စေရမယ်။ တစ်ယောက်က စွန့်ကြပေးကမ်း လှူဒါန်းပါလျှင် တစ်ယောက်က မတားမြစ်ရ. "မယ်က ပေးလှူ မောင်ကြည်ဖြူ မောင်က လှူဒါန်း မယ်ရွှင်လန်း" ဖြစ်စေရမယ် အသိအလိမ္မာ ဥာဏ်ပညာမှာလည်း အရာရာ တူမျှစေရမယ်" လို့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

သိကြားရှိနိုး ပုဂ္ဂိုလ်မျိုး

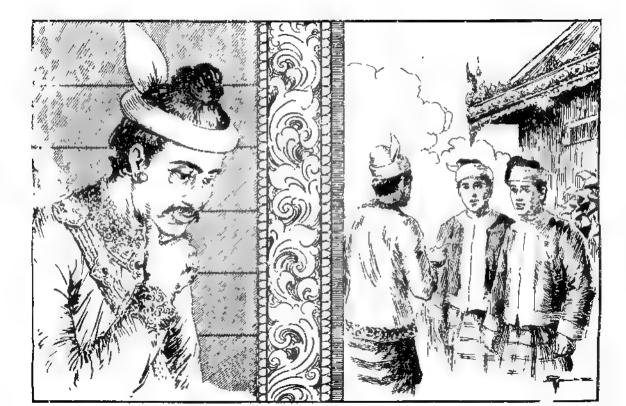
လင်ယောက်ျားများဟာ မိမိတို့ ၏ ဇနီးမယားအပေါ် နှိပ်စက်ကလူ မပျမှုကြဘဲ ကောင်းမြတ်သော အသက်မွေးမှုနဲ့ ပြုစုလုပ်ကျွေးသင့်ကြပါတယ်။ အဲဒီလို ပြုစုလုပ်ကျွေးခြင်းဟာ မင်္ဂလာတရားနဲ့ ပြည့်စုံတာ ဖြစ်ပြီး နတ်လူ သာခုခေါ်ဆိုကြမှာ အမှန်ပါပဲ။

သိကြားမင်း ရှိခ်ုံးလေ့ရှိတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များထဲမှာ "အိမ်ရာတည်ထောင် လူတို့ဘောင်မှာနေပြီး တရားသော အသက်မွေးမှုကို လုပ်ကိုင်ကာ မိမိတို့ ဇနီးမယားကို ပြုစုလုပ်ကိုင် ကျွေးမွေးတဲ့ လူသူတော်ကောင်း ယောက်ျား ပုဂ္ဂိုလ်များ" လည်း ပါဝင်းမျက် ရှိပါတယ်။

အပြစ်ကင်းတာ လုပ်ကိုင်ပါ အနာကုလာ စ ကမ္ဗန္တာ-မင်္ဂလာ-၁၃။

လောကမှာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှုအတွက် ရှာဖွေလုပ်ကိုင်တဲ့နေရာမှာ အပြစ်ကင်းစင်ပြီး တရား သဖြင့် လုပ်ကိုင်ရတဲ့လုဂ်ငန်းကို ကျေပွန်အောင်မြင်စွာ လုပ်ကိုင်ရခြင်းဟာ မင်္ဂလာတစ်ပါးပါပဲ။ သုတစ်ပါး

၁၄ အခစား ဝင်လုပ်နေသည့် ကုမ္တယောသက၏ စကားပြောဆိုသံကို ဗိမ္ဓိသာရင်းကြားရတဲ့အခါ ဤအသံကား ပစ္စည်းဥစ္စာကြွယ်ဝသူရဲ့ အသံဟု သိရှိတော်မူပုံ။

ပျက်စီးပါမှ မိမိကြီးပွားရမယ့် လုဝ်ငန်းမျိုးဟာ အပြစ်ကင်းစင်တယ်လို့ မဆိုနိုင်ပါဘူး။ ဒါကြောင့် စင်ကြယ် တဲ့ အလုပ်, အပြစ်ကင်းတဲ့ အလု**ပ်, တရားသဖြ**င့် ရတဲ့ အလုပ်များဖြင့်သာ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှု ပြု , လုပ်သင့်ကြပါတော့တယ်။

ကူမှုလောသက မှတ်သားကြ

ဘုရားရှင်လက်ထက်က ရာဇ**ြိုဟ်ပြည်မှာ** ကုမ္ဘယောသကဆိုတဲ့ လုလင်တစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူဟာ မိဘများ မြှုပ်နှံထားခဲ့တဲ့ ကုဋေလေးဆယ် ရှိပါလျက် ထုတ်ဖော်မသုံးစွဲဘဲ အခစားလုပ်ပြီး နေပါတယ် တဲ့။

တစ်နေ့ . သူ့ အသံကို ဗိမ္မိသာရမင်းကြီး ကြားတဲ့အခါ "ဤအသံကား ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝသူရဲ့ အသံ" လို့ သိရှိပြီး နန်းတွင်းသူတစ်ယောက်ကို တိတ်တဆိတ် စုံစမ်းခိုင်းပါတယ်။ ပစ္စည်းဥစ္စာ ကြွယ်ဝသူ ဟုတ်မှန်တာကို သိရှိတော်မူပြီးနောက် ကုဋေလေးဆယ်သော ဥစ္စာတို့ ကို ဖော်ထုတ်စေကာ သမီးတော်နဲ့ ပေးထိမ်းမြားပြီး သူဌေးရာထူးကိုလည်း ပေးလိုက်ပါတယ်တဲ့။

အဲဒီနောက် ကုမ္ဘယောသကကို ဘုရားရှင်ထံခေါ် သွားပြီး "ဤသူကား ကုဋေလေးဆယ် ကြွယ်ဝ 'ချမ်းသာသူ ဖြစ်ပါလျက် ပလွှားခြင်းကင်းကွာ မာန်မာနမရှိ လွန်စွာ တည်ကြည်သောသူ ဖြစ်ပါတယ်ဘုရား" လို့ အကြောင်းစုံ အကုန် လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်တဲ့။ ဒီအခါ ဘုရားရှင်က "ဤကဲ့သို့ ဝီရိယလည်းရှိ, သတ္တိနှင့်လည်းပြည့်စုံ, ကိုယ်နှုတ်တို့ဖြင့် စင်ကြယ် သော အမှုတို့ကိုပြုကာ ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်၍ တရားသဖြင့် အသက်မွေးသူအား အခြံအရံ ကျော်စောခြင်း များသည် တစ်နေ့တခြား တို့းပွားလေတော့၏" လို့ မိန့်ကြားတော်မူပြီး တရားဟောကြားတဲ့အခါ တရား အဆုံးမှာ ကုမ္ဘယောသက်ဟာ သောတာပန် ဖြစ်သွားပါတယ်တဲ့။

ကဲ. . စတုတ္တဂါထာအတွက် မင်္ဂလာဆောင်ပုဒ် ကဗျာလေးတွေ ဆိုပြီး နားကြပါဦးစို့။

စော့တူဂါထာ အညွှန်းကဗျာ

စတုတ္ထဂါထာ မင်္ဂလာတရားကို၊ မောင်မယ်အများ မှတ်ကြကွယ်။ ကျေးဇူးဂုဏ်ရှင် မိဖများကို၊ ရိသေလေးစား လုပ်ကျွေးကွယ်။ ကျက်သရေဖြာဖြာ ချမ်းသာပွားဖို့၊ သားမယားလည်း ချီးမြှောက်ကွယ်။ အပြစ်ကင်းစွာ လုပ်ငန်းများကို၊ တာဝန်ထမ်းလို့ ကျေစေကွယ်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားကို၊ နေ့စဉ်လေးစား အားထားကွယ်။ ဘေးရန်ကင်းကွာ ကုသိုလ်ပွားလို့၊ အောင်မြင်မှုများ ရကြမယ်။ ဗုဒ္ဓမင်္ဂလာ ကမ္ဘာသားတို့၊ ငြိမ်းချမ်းတရား မှတ်ကြုံကွယ်။ မှတ်ကွယ်။ - - မှတ်ကွယ်။

"ပဉ္စမဂါထာ မင်္ဂလာ"

ဒါန၃့ ဓမ္မစရိယာ ၈. ဉာတကာနဥ္ သင်္ဂဟေး အနာဂဇ္ဇာနိ ကမ္ဘာနို, ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမိုး

ဒေဝပုတ္တ, သိလိုရေးနှင့် မေးလျှောက်လာငြား အို နတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ စွန့်ကြဲပေးကမ်း လျှဒါန်းခြင်း လျှားကောင်း မြွေစရိယာ စ၊ သူစရိုက်ဆယ်ပါး မြတ်တရားကို ကျင့်သုံးခြင်းလည်းကောင်း ဉာတကာနံ၊ မိတက်ဖတက် အောက်ထက်စပ်တော် ဆွေမျိုးပေါက်ဖော်တို့ကို၊ သင်္ဂဟော စ၊ ပေးကမ်းထောက်ပင့် ချီးြှံ့ခဲ့ရခြင်းလည်းကောင်း၊ အနဝဇ္ဇာနို၊ အပြစ်မရှိကုန်သော။ ကမ္မာနိ စ၊ ဥပုသ်စောင့်ခြင်း၊ ရေတွင်း ရေကန် ပန်းမာလ်ပြုပြင် လမ်းသုတ်သင်ခြင်း စသော အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသည် ဥတ္တမံ ကောင်းမြတ်သော၊ မင်္ဂလံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ချိုး သတ်ဖြတ်၊ ကောင်းကျိုးကပ်ရာ မင်္ဂလာပါပေ တည်း

ပဥ္စမဂါထာမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင် ဟောကြားတော့်မူတဲ့ မင်္ဂလာတရားများကတော့…

၁၊ - စွန့်ကြဲပေးကမ်း လူ၊ဒါန်းပါ၊

၂။ သုစရိုက်တရားကို ကျင့်ပါ၊

၃-၊ ဆွေမျိုးတို့ကို ထောက်ပံ့ပါ၊

၄။ အပြစ်မရှိသော အလုပ်တို့ကို လုပ်ပါ - ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတရား ၄-ပါး ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီမင်္ဂလာတရား ၄ ပါးတတော့ "လောကမှာ အစဉ်အမြဲ ကျင့်သုံးလိုက်နာရန်" လမ်းညွှန်မှုပေးတဲ့ မင်္ဂလာတရား များ ဖြစ်ကြပါတယ်။

လှူခါန်းခါန ပေးတမ်းကြ [ဒါနဉ္စ-မင်္ဂလာ-၁၄။]

ဒါနဆိုတာ စွန့်ကြဲမှု, ပေးကမ်းမှု, လှူးဒါန်းမှု ဖြစ်ပါတယ်။ ပေးလှူအပ်သူထံမှ တစ်စုံတစ်ခု ရလိုမှု ကို မငဲ့ကွက်ဘဲနဲ့ ရက်ရက်ရောရော ပေးလှူမှုဟာ ဒါနမြောက်ပါတယ်။ ပေးလှူတဲ့နေရာမှာ အာမိသဒါန. ဓမ္မဒါနရယ်လို့ နှစ်မျိုးရှိပါတယ်။ အာမိသဒါန ဆိုတာကတော့ ပစ္စည်းအလှူ ဖြစ်ပါတယ်။ ဓမ္မဒါနဆိုတာကတော့ တရားအလှူပါပဲ။ လူအများ ယဉ်ကျေးလိမ္မာပြီး တရားစစ် တရားမှန်သိအောင် တရားဟောပြောမှု, စာပေကျမ်းဂန်ပြုစုမှု စသည်တို့ဟာ တရားအလှူ ဖြစ်ပါတယ်။

ဆွမ်း, သင်္ကန်း, ကျောင်း, ဆေး ဆိုတဲ့ ပစ္စည်းလေးပါးကို လှူဒါန်းကြတာကတော့ အာမိသဒါနှလို့ ခေါ် ပါတယ်။ အာမိသဒါနမှာ အညံ့စားအလှူ-ဟီနဒါန၊ အလယ်အလတ် အလှူ-မဇ္ဈိမဒါန၊ အမြတ်စားအလျှ-ပဏိတဒါနရယ်လို့ သုံးမျိုးသုံးစား ကွဲပြားပါသေးတယ်။ ဒါနဆိုရင် ဘယ်ဒါနဖြစ်ဖြစ် အကျိုးပေးတာချည်းပါပဲ။ တိရစ္ဆာန်လေးတစ်ကောင်ကို ကျွေးမွေးစွန့် ကြဲရတဲ့ ဒါနသည်ပင် ဘဝများစွာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ပေးစွမ်းနိုင်စွမ်း ရှိတယ်လို့ ဘုရားရှင် မိန့်ကြားတော် မူပါတယ်၊ အကျင့်မြတ်ကိုဆောင်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များကို စေတနာသင္စါရွှင်လန်းစွာ လှူဒါန်းရတဲ့ ပါရမီကုသိုလ်ဒါနဟာဖြင့် ဘယ်လောက် အကျိုးပေးကြီးမား များပြားမယ်ဆိုတာ ခန့်မှန်းသာ ကြည့်ကြပါ တော့။ ဒါကြောင့် ဒါနကို ပြုသင့်ပြုအပ်တယ်လို့ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါန်ကို ပြုကြလို့ လူ့စည်းစိမ် နတ်စည်းစိမ်တွေ ရရှိသွားကြတဲ့ ဝတ္ထုကြောင်းတွေကတော့ များပြား စွာရှိကြပြီး၊ လူအများလည်း သိရှိကြပြီးဖြစ်လို့မို့ အထူးဖော်ပြမနေတော့ပါဘူး။ ဒါနရှိသူနဲ့ ဒါနမရှိသု နှစ်ဦးရဲ့ ဝတ္ထုကြောင်းကလေးကိုပဲ အနည်းငယ် ဖော်ပြပါတော့မယ်။

ရဟန်းနှစ်ပါး ဖြစ်ပုံခြား

ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်က မိတ်ဆွေ ရဟန်းနှစ်ပါးတို့ ရှိခဲ့ကြပါတယ်။ တစ်ပါးက ဒါနကိုပြုပြီး တစ်ပါးကဘော့ ဒါနကို မပြုဘူး။ သီလကိုတော့ နှစ်ပါးလုံး ပြည့်စုံအောင် ပြုခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီ ရဟန်းနှစ်ပါး တို့ဟာ ကဿပဘုရားရှင်လက်ထက်မှ ဂေါတမဘုရားရှင်လက်ထက်ထိုင်အောင် ဘဝများစွာ ကျင်လည်ခဲ့ကြ ၁၅ထီးဖြုဆောင်း ရွှေပုခက်စီးရတဲ့ မင်းသားက သစ်သားပုခက်စီးရတဲ့ အထိန်းတော်ရဲ့သားအား ပြောကြားတဲ့စကား များကို သုမနာဒေဝီ ကြားသိနားထောင်နေပုံ။

ရာမှ ဒါနကိုြက္ ရဟန်းက အမြဲတမ်း အထက်တန်းကျပြီး စည်းစိမ်ချမ်းသာ ပိုမို့ရရှိခဲ့ပါတယ် ဂေါတ်မှာစားရှင်လက်ထက်တော်မှာ ဒါနုပြုတဲ့ရဟန်းက ကောသလဘုရင်ရဲ့ နန်းတော်မှာ မင်းသား ဖြစ်ပြီး ဒါနမပြုကဲ့လေန်းက အထိန်းတော်ရဲ့သား ဖြစ်လာကြပါတယ်။ မင်းသားက ထီးဖြူသောင်းရပြီး ရွှေပုခကိ နဲ့ အိပ်ရပါတယ် အက်န်းတော်ရဲ့ သားကတော့ ဘာထီးမှ မဆောင်းရဘဲ သင်္ခသားပုခက်နဲ့ အိပ်ရပါတယ် တဲ

တစ်နေ့မှာ . . . မင်းသားက အထိန်းတော်ေျသားကို သာ့-သူဝယ်ချင်း မင်း ငါ့စကား နားမထောင် လို့ ကြည့်စမ်းပါး မင်းနဲ့ ငါ ဘင်းလာပါ ျသာသဲ စသည်ဖြင့် ပြောတဲ့အခါ၊ အထိန်းတော်ရဲ့သားက မလျှော့ သေးဘဲ အောက်ပင့်ခွယ်ဘဲ့အနေနဲ့ "ဘာတူးလို့လဲကွ၊ အားလုံး ဓာတ်လေးပါးအစုအဝေးချည်းပါပဲ" စသည် ဖြင့် ပြန်ပြောလိုက်ပါသတဲ့။ သူဘို့ပြောကြတဲ့ စကားကို တောသလကုန်းရဲ့ သမီးတော် သုမနာဒေဝီက ကြားသွားမြီး ဘုရားနှင့်အားလျှောက်ထားတဲ့အခါ ဘုရားရှင်က "ဒါနရှိသူတာ ဒါနမ်းခဲ့ထက် အသက်ရှည်ခြင်း, အဆင်းလုခြင်း, ချမ်းသာကြီးခြင်း, အခြံအရံများခြင်း, အစိုးရခြင်း ဖြားယု၊ ဝဏ္ဏ၊ မှခ၊ ယသ အဓိမတေယျ ဆိုတဲ့ အကိုးငါးပါးဖြင့် ဘဝသံသရာ ကျင်လည်သည့်အခါ ဘာလွန် မြင့်မြတ်ကြောင်း" ကို ဟောကြားတော် မပါတယ်

ေ်းသားနဲ့ အထိန်းတော်ရဲ့သားတို့ဟာ အသက်အရွယ် ရောက်တဲ့အခါ ရဟန်းပြုကြပြီး တရား အားထုတ်ကြတဲ့အတွက် နောက်ဆုံး အတူတူ ကျွတ်တမ်းဝင်သွားခဲ့ကြရပါတယ်တဲ့။

သုန္ဂရိုက်**တရား ကျှင့်**ပွားများ မြူစရိယာ ၈ မင်္ဂလာ ၁၅။

"ခုစရိုက်ဆယ်ပါး, ရှောင်ကြဉ်ငြား ဆယ်ပါးသုစရိတဲ့" ဆိုတဲ့ ဆောင်ပုဒ်နဲ့ အညီ ခုစရိုက်ဆယ်ပါးကို ရှောင်ကြဉ်တာဟာ သုစရိုက်ဆယ်ပါး ဖြစ်ပါတယ်။ ကောင်းမွန်သော အကျင့်များဖြစ်တဲ့အတွက် "သုစရိတသစ္စရိုက်" လို့ ခေါ် ဝေါ်ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ လူ့ရွာ နတ်ရပ် ကောင်းမြတ်သော သုဂတိသို့ ရောက်ကြောင်း ဖြစ်တဲ့ ကုသိုလ်ကံများ ဖြစ်ကြတဲ့အတွက်ကြောင့် "ကုသလကမ္မပထပ္စာရား" လို့လည်း ခေါ် ပါတယ်။ ကာယကံ ၃-ပါး ဝစီကံ ၄-ပါး၊ မနောကံ ၃-ပါးရယ်လို့ သုစရိုက်တရား ၁ဝ-ပါး ရှိပါတယ်။

သူစရိုက်တရား ဆယ်ပါးဆိုတာတွေကတော့. . .

- ၁။ သု့အသက် သတ်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း, သူ့ဥစ္စာခိုးမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း, သူ့သားမယား ကာမဂုဏ်၌ ယုတ်မာစွာ ပြုကျင့်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဆိုတဲ့ ကာယကံသုစရိုက် ၃-ပါး
- ၂ မဟုတ်မမှန် လိမ်လည်ပြောဆိုမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း, ချောပစ်ကုန်းဘိုက်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း, သုတ်ယုတ်မာမာ ဆဲဆိုမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း, အကျိုးမရှိ သိမ်ဖျင်းသော စကားပြောဆိုမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း ဆိုတဲ့ ဝစီကံ သုစရိုက် ၄ ပါး။

္ "သုတစ်ပါးပစ္စည်းကို ငါ့တာဖြစ်လျှင် ကောင်းလေစွ" ဟု မတရားကြံစည်မှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း, "သုတင်ပါးပျက်စီးသွားလျှင် ကောင်းလေစွ" ဟု ပြစ်မှားမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်း, "ကံ ကံ၏ အကျိုးမရှိ" ဘု အယူမှားမှုမှ ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဆိုတဲ့ မနောက် သုစ်ရိုက် ၃ ပါးကို ဖြစ်ကြပါတယ်

ဓမ္မပါလ နည်းယူကြ

သုစရိုက်ဆယ်ပါး စတဲ့ ကောင်းမှုကုသိုလ်တရားလွေကို လိုက်နာကျင့်ကြံ အားထုတ်တဲ့နေရာမှာ နည်းယူမှတ်သားဖွယ်ကောင်း ၂ဟု မန္မ[ှ]သဇာတ်တော်ကြီးကို အကျဉ်းချုံးပြီး ဖော်ပြပါမယ်

ရှေးတုန်းက ဘုရားအလောင်းဟာ ကာသိဟိုင်း မွေပါလရွာမှာ မွေပါလသတို့သားရယ်လို့ ဖြစ်ခဲ့ပါ တယ် သဟာ တက္ကသိုလ်ပြည် ဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီးထံမှာ အတတ် ညာများကို သင်ကြားလျက်ရှိစဉ်မှာ ဆရာကြီးရဲ့ သားကြီးတစ်ယောက်ဟာ သေဆုံးသွားခဲ့ပါတယ်။ သုသာန်သို့လိုက်ပို့ကြတဲ့အခါ ဘုရားအလောင်း မွေပါလမှတစ်ပါး အားလုံးဟာ ငိုယိုခဲ့ကြပါတယ်။ အဲဒီအခါ ဆရာကြီးက မွေပါလကို "ဘာလို့ မငိုတာလဲ" လို့ မေးတော့ "သတို့ အမျိုးမှာ ငယ်ရွယ်သူများ မသေကြလို့ မငိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်" လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။

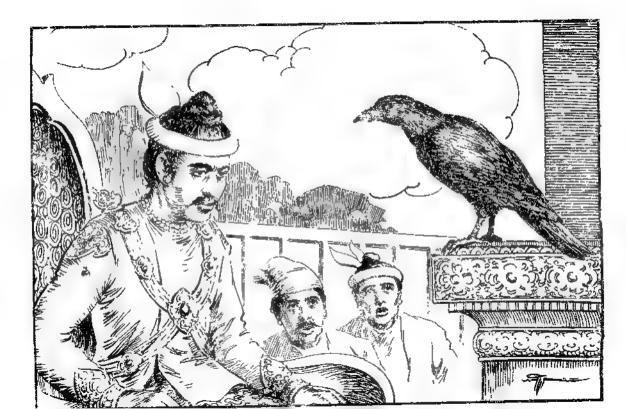
၁၆] ဒိသာပါမောက္ခဆရာကြီးရဲ့သား အသုဘဈာပနတွင် ဓမ္မပါလလုလင် မငိုဘဲနေသဖြင့် ဆရာကြီးက "ဘာလို့မ**ို**ဘဲ နေရတာလဲ" ဟု မေးမြန်းနေပုံ။

ဒီစကားကို စကကြီးက မယုံကြည်ဘဲ စုံစမ်းလိုတဲ့ သဘောနဲ့ ဓမ္မပါလရဲ့ မိဘများထံလွှားပြီး အရိုးတို့ကို ပြကာ "သင်တို့ရဲ့သား ဓမ္မပါလ သေပြီ" လို့ ပြောဆိုပါတယ်။

ဒီအခါ ခမ္မပါလရဲ့ မိဘများက "ကျွန်ုပ်တို့သား သေပြီဆိုတာ မဟုတ်နိုင်ပါဘူး၊ ကျွန်ုပ်တို့ အမျိုးမှာ ငယ်ရွယ်သုများ သေငော့ ရှိကြပါဘူး" လို့ ပြန်ပြောကြပါတယ်။ "အဘယ်ကြောင့် ငယ်ရွယ်သုများ မသေကြ ပါသလဲ" လို့ ဆရာကြီးက မေးမြန်းတဲ့အခါ ဓမ္မပါလရဲ့မိဘများက ပြောကြားတာကတော့ "ဆရာကြီး ကျွန်ုပ် တို့ဟာ သုစရိုက်ဆယ်ပါး မြတ်တရားကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြပါတယ်၊ စေတနာသုံးတန် ပြဋ္ဌာန်းပြီး လျှဒါန်း ကြပါတယ် သီလ, သမာမ, ပညာရှိအောင် ဆောင်ရွက်ကြပါတယ်၊ ကုသိုလ်ဆယ်ပါးကို အားထုတ်ကြပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အမျိုးမှာ ငယ်ရွယ်သူများ မသေကြပါ" သေည်ဖြင့် ပြောကြားခဲ့ကြပါတယ်

ဒီအခါ ဒီသာပါမောက္ခဆရာကြီးက "ကျွန်ုပ်လာခြင်းဟာ များစွာ အကျိုးရှိပေတယ်။ သင်တို့သား ဓမ္မပါလဟာ ကျန်းမာပကတိ ချမ်းသာစွာ ရှိုပါတယ်၊ ကျွန်ုပ်ဟာ သင်တို့ကို စုံစမ်းလို၍ လာရောက်ခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ် သင်တို့စောင့်သော တရားများကို ကျွန်ုပ်အားလည်း ပေးကြပါ" ဆိုပြီး ပေမှာရေး၍ ယုဆောင် သွားခဲ့ပါတယ် ပညာသင်ကြားပြီးဖြစ်တဲ့ ဓမ္မပါလသတို့သားကိုလည်း အခြံအရံများနဲ့တကွ ပြန်လည် ပို့အင် လိုက်ပါတယ်

ဧဆွမျိုးညာတကာ ထောက်ပံ့ပါ

ညာတကာနဥ္မွ သင်္ဂဟော-မင်္ဂလာ-၁၆။

မိမိတို့ရဲ့ မျိုးနွယ်စဉ်ဆက် ပေါက်ဖွားလာခဲ့ကြတဲ့ ဆွေမျိုးညာတကာများအား တတ်စွမ်းသမှ ထောက်ပုံကူညီခြင်းဟာလည်း ကောင်းမြတ်တဲ့ မင်္ဂလာတရား ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိတို့ရဲ့ မျိုးနွယ်စဉ်ဆက် မက်နှာ မငယ် ဂုဏ်မငယ်ရေအာင် ထိန်းသိမ်းစောင့်ရှောက်တဲ့ သဘော၊ ဘေးရန်အန္တရာယ်တွေ ကျရောက်လာလွင် ဝိုင်းဝန်းကာဆီးပေးကြမျှ မျို့တဲ့သွားလျှင် ဝိုင်းဝန်း ထူကောင်ပေးကြတဲ့ သဘောတွေဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ ယဉ်ကျေးမှု မင်္ဂလာအစဉ်အလာတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ကိုးမင်းငတ္သု သာကေရွ

ဘုရားအလောင်း ကျီးမင်းဖြစ်ခဲ့စဉ်က ကျီးတစ်ကောင်ဟာ မင်းဆရာ ပုရောဟိတ်ရဲ့ ခေါင်းပေါ် ကို မစင်ပါချတဲ့အတွက် ပုရောဟိတ်က ကြီးတို့ကို ရန်ပြီးဖွဲ့ခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ, ဆင်တင်းကုပ် မီးလောင်သဖြင့် ဆင်များ ောတရ ဖြစ်တဲ့အခါ မင်းဆရာက "ကွီး တို့ရဲ့အဆီနဲ့ လိမ်းပြီး ဆေးကုသမှရမယ်" လို့ လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။ ဒီအခါ ဘုရင်က ကွီးများကိုဖမ်းပြီး သတ်ကာ အဆီကို ရှာစေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အဆီကို မတွေ့ရပါဘူးတဲ့။ အဆီမတွေ့တိုင်း ကျီးများကို ဖမ်းပြီးသတ်ကြတဲ့အတွက် ကျီးများမှာ ကြီးစွာသော ဘေးအန္တရာယ်ကြီး ဆိုက်ရောက်လာပါတော့တယ်တဲ့ ဒီအခါ ဘုရားအလောင်းကိုးမင်းဟာ "ငါမှတစ်ပါး ငါ့အဆွေအမျိုးများ၏ ဘေးရန်ကို ကာကွယ်နိုင်သုံ မရှိပြီ" လို့ သိရှိပြီး လေသာပြုတင်းမှဝင်၍ မင်း၏ရှေ့တော်၌နားကာ "အရှင်မင်းကြီး မင်းတို့မည်သည် စုံးစမ်းဆင်ခြင်၍ သာ ပြုချာ၏။ မစူးစမ်း မဆင်မခြင်ဘဲပြုသော် ကြီးစွာသော ဘေးစုန်များ ဖြစ်တတ်ပါ၏။ ပုဏ္ဏားက ရန် ဦးထား၍ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်တို့ ကျီးမျိုးများမှာ အမြဲ ထိတ်လန့်သောနှလုံး ရှိပါကုန်၏။ လူများကို မညှဉ်းဆဲတတ်ကြပါ၊ ကျွန်ုပ်တို့ ကျီးမျိုးများမှာ ဘယ်အခါမှ အဆီ မရှိပါ" စသည်ဖြင့် တရားဟောကြားတဲ့အခါ ဘုရင်ဟာ သံဝေဂရကာ ငါးပါးသီလတည်ပြီး သတ္တဝါ အားလုံးကို ဘေးမဲ့ပေးခဲ့ပါတော့တယ်တဲ့၊

ပြစ်ခဲ့အလုပ် <mark>ကြိုးအား</mark>ထုဘ် အနှ<u>ဝ်ဇွာနီ ကမ္ဘာနီ-မင်္သလာ-၁၇။</u>

အပြင်မဲ့တဲ့ အမွားကောင်းကျိုး အလုပ်များကို ကြိုးစားအားထုတ် ဆောင်စွက်ခြင်းဟာလည်း ကောင်းမြတ်တဲ့ မင်္ဂလာတရား ဖြစ်ပါတယ်၊ ရေတွင်းရေတန် တူးခြင်း သစ်ပင်စိုက်ခြင်း လမ်းပြုပြင်ခြင်း. တံတားခင်းမြင်း အစရှိတဲ့ အမှုတိစ္စများဟာ အများတောင်းတိုးအတွက် ရှေ့ရှုဆောင်ရွက်ခြင်း ဖြစ်ကြတဲ့ အတွက် အပြစ်မရှိပါဘူး။ ဥပုသ်သီလ စောင့်ထိန်းခြင်းဟာလည်း အမွားရဲ့ကောင်းကျိုးဖြစ်တဲ့အဘွက် အပြစ် မင်္ဂပါဘူး၊ အဲဒီလို အပြစ်မရှိတဲ့ အများတောင်းကျိုးလုပ်ငန်းမွားကို စေတနာသ**္ဓါတရားမှန်**မှန်ဖြင့် ဆောင်ရွက် ကြမယ်ဆိုလျှင် လုနတ်တို့ ချစ်ခင်ခြင်း, ဂုဏ်သတင်းကျော်စောခြင်း, ကျက်သရေမင်္ဂလာတိုးပွားခြင်း, သုတစ်ပါး က အကောက်ကြံသော်လည်း မအောင်မြင်စေနိုင်ခြင်း, မိမိတို့ ပြုခဲ့သောအမှုကို ပြန်၍ အောက်မမှတိုင်း ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ရခြင်းစတဲ့ အကျိုးကျေးဇူးများကို လက်ငင်း ချက်ချင်း ရရှိခံစားစေနိုင်ကြပါတယ်၊

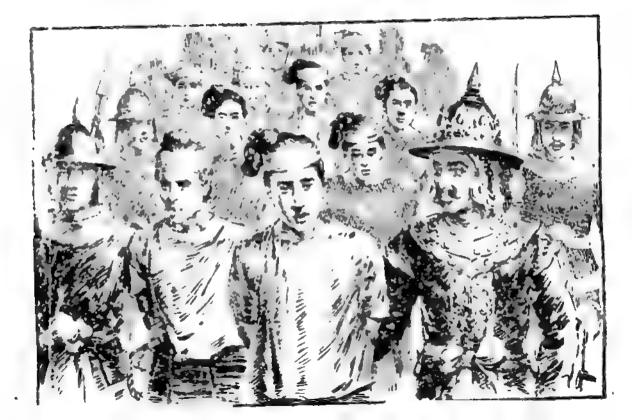
မာဃဝတ္ထု စဉ်လေးပြု

ရှေးက မဂဓတိုင်း၊ မစလရွာမှာ မာဃအမည်ရှိတဲ့ လုလင်နဲ့ သူ့ရဲ့ ရဲဘော် သုံးဆယ့်သုံးယောက်တို့ ရှိခဲ့ကြပါတယ် သူတို့ဟာ တံမြက်လှဲခြင်း, လမ်းဖို့ခြင်း, ရေတွင်းရေကန် တူးခြင်း, ရေအိုးစင် တည်ခြင်း, တံတားခင်းခြင်း, ဇရပ်ဆောက်ခြင်း, အလှူပေးခြင်း, ဥပုသ်သီလစောင့်သုံးခြင်း စတဲ့ အများကောင်းကျိုး လုပ်ငန်းများကို မေတ္တာစေဘနာ အလေးထားပြီး ကြိုးစားဆောင်ရွက်ခဲ့ကြပါတယ်။ ရွာသားအများအပြား ဟာလည်း မာဃရဲ့ အဆုံးအမ၌တည်ကာ ဥပုသ်သီလ စောင့်ထိန်းလာခဲ့ကြပါတယ်။

ဒီအခါ ရွာသူကြီးဖြစ်သူက မရှုစိမ့်နိုင်ဖြစ်ပြီး ဘုရင်အား "မာဃနှင့် အပေါင်းပါတို့ဟာ လုစုပြီး ဖွက်ဆီးနေကြပါတယ်" လို့ လျှောက်ထားပါတယ်။ ဘုရင်ကလည်း မစုံစမ်းမဆင်ခြင်ဘဲ "မာဃတို့အား ဖမ်းဆီး-ဦး ဆင်နဲ့ နင်းသတ်စေ" လို့ အမိန့်ပေးခဲ့ပါတယ်။

မာဃနဲ့ သုံးဆယ့်သုံးယောက်တို့ကို ဖမ်းဆီး, ကြိုးနဲ့ တုပ်ပြီး ဆင်နဲ့ နင်းသတ်ဖို့ လုပ်တဲ့အခါ မာဃ

၁၈ အများအကျိုးဆောင်းသာ မာဃနှင့် ရဲဘော်သုံးကျိပ်သုံးထောက်တို့အား ဆင်နှင့်နင်းသတ်ရန် ဖမ်းဆီးခေါ် ဆောင် လာကြပဲ။

က "အို. . အမောင်တို့ ရွာသူကြီး, ဘုရင်နဲ့ ဆင်တို့ အပေါ် မေတ္တာပွားကြ" လို့ ပြောကြားခဲ့ပါတယ်၊ သူတို့ အားလုံးက အညီအမျှ မေတ္တာပွားကြတဲ့အခါ ဆင်များဟာ မနင်းပုံကြဘဲ အဝေးကို ထွတ်ပြေးသွားခဲ့ကြပါတယ်၊ **ီအခါ** ဘုရင်က "သုတို့မှာ လက်ဖွဲ့ဆေးဝါး တစ်စုံတစ်ရာရှိလို့သာ ဆင်မနင်း**ဲ့**ထာပဲ၊ ရှာကြစမ်း**" ဆိုငြီး** ရှာစေသော်လည်း ဘာလက်ဖွဲ့ ဆေးဝါးမှ မတွေ့ကြတဲ့အခါ "သင်တို့မှာ မန္တရားများ ရှိပါသလား" လို့ မေးမြန်း ပါတယ်. မာဃတို့က "မန္တရား ရှိပါတယ်" လို့ ဆိုကြပါတယ်။ ဒီအခါ ဘုရင်က မန္တရားကို <mark>ရွတ်ဆိုပြဲဖို့</mark> စေခိုင်းတဲ့အခါ မာဃက "အရှင်မင်းကြီး၊ ကျွန်ုပ်တို့ဟာ သူ့အသက်ကို မသတ်ကြပါ၊ သူ့ဥစ္စာကို မခိုးကြပါ၊ သူ့သားမယားကို မပြစ်မှားကြပါ၊ မုသားစကား မပြောကြားကြပါ၊ သေအရက် မသောက်ကြပါ၊ မေတ္တာပွားကြ ပါတယ် အလျှပေးကြပါတယ်၊ လမ်းပြုပြင် ရှင်းလင်းကြပါတယ်၊ ရေတွင်းရေကန် တူးကြပါတယ်၊ ဇရ<mark>ပ်ဆောက</mark>် ကြပါတယ်" စသည်ဖြင့် ပြောကြားကာ ဤသည် ဝင်လျှင် ကျွန်ုပ်တို့ရဲ့ မန္တရားဖြစ်ပါတယ်" လို့ လျှောက်ထား ခဲ့ပါတယ်၊

မာဃရဲ့စကားကို ကြားတဲ့အခါ ဘုရင်ဟာ လွန်စွာနှစ်သတ်ကြည်ညိုပြီး ရွာသူကြီးကို သုတို့ရဲ့ အလုပ် အကွေးအဖြစ် ပေးအပ်လိုက်ပါတယ်။ ဆင်ကိုလည်း သူတို့တောင်းမှုပြုရာမှာ ကူညီစေဖို့ ပေးသနားလိုက် ပါတယ်, မာဃတို့ဟာ အသက်ထက်ဆုံး အပြစ်မဲ့တဲ့ အများကောင်းကျိုးအလုပ်ကို အားထုတ်ဆောင်ရွက်ခဲ့ကြ ပြီး သေလွန်တဲ့အခါ မာဃက သိကြားမင်းကြီးဖြစ်ပြီး အခြားသုံးဆယ့်သုံးယောက်တို့က နတ်မင်းကြီးများ ဖြစ်ခဲ့ကြပါတယ်။

ဒါဟာ "အများအကျိုးဆောင်း ကိုယ့်အကျိုးအောင်" ဆိုတဲ့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာကြီးကို ရရိခံစားရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတော့တယ်။

ကဲ. . . ပဉ္စမဂါထာအတွက် ဒီမျှနဲ့ပဲကျေနပ်ပြီး မင်္ဂလာဆောင်ပုဒ်ကဗျာကလေးတွေ ဆိုအြပါစို့.

ပဥ္ရမဂါထာ အညွှန်းကဗျာ

ပဉ္စမဂါထာ မင်္ဂလာတရားကို၊ မောင်မယ်အများ မှတ်ကြကွယ်။ ဒါနှကိုသာ အစဉ်ပြုလို့၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှု ရှိစေကွယ်။ သုစရိုက်ကိုသာ အစဉ်ပွားလို့၊ ကိုယ်နှုတ်စိတ်ထား ဖြူစေကွယ် ဆွေမျိုးညာတကာ ထောက်ပံ့ပြုလို့၊ ကုသိုလ်သာခု ခေါ် စေကွယ်၊ အများရှင်လူ ချမ်းသာပွားလို့၊ ပြစ်မဲ့အလုပ်များ လုပ်ပါကွယ်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားကို၊ နေ့စဉ်လေးစား အားထားကွယ် ဘေးရန်ကင်းကွာ ကုသိုလ်ပွားလို့၊ အောင်မြင်မှုများ ရကြမယ်၊ ဗုဒ္ဓမင်္ဂလာ ကမ္ဘာသားတို့၊ ငြိမ်းချမ်းတရား မှတ်ကြတွယ်။ မှတ်ကွယ်. . . မှတ်ကွယ်။

ီဆင္အဂါထာ မဂ်ီလာ"

အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ, မဇ္ဇပါနာ ၈ သံသမော၊ အပွမာဒေါ ၈ မမ္မေသု, ဧတံ ငင်္ဂလမုတ္တမ်း၊

ေဝပုတ္တ သိလိုရေးနှင့် မေးလျှောက်လာပြား အို. နတ်သား ပါပါ။ အပါယ်ခွင္ဂတိ ဧကက်မည့် အကြောင်း မကောင်းမှုမှ အာရတီ စ၊ စိတ်ဖြင့် လေးစွာ ရှောင်ခွာခြင်းလည်းကောင်း။ ဝိရဘီ စ ကိုယ်နှုတ် မကျူး အထူးကောင်းဖွာ ရောင်ခွာရခြင်းလည်းကောင်း။ ပန္လပါနာ မူးသွပ်မေ့လျော့ကြောင်း မကောင်းစင်စစ် မူးယစ်ဆေးဝါးယစ်မျိုးများကို သုံးစားခြင်းမှ။ သံယမောမ၊ စိတ်ကိုချုပ်ဘည်း စောင့်စည်းခြင်းလည်းကောင်း မမွေ့သု ဒါနသီလ စသည်ဆယ်ပါး ကုသိုယ်တရားတို့၌ ၊ အပ္ပမာစေါ့ စ၊ အရှည်မျှော်ကြည့် သတိမယွင်း မမေ့မလျော့ခြင်းလည်းကောင်း၊ စတံ၊ ဤလေးပါးသည်။ ဥတ္တခံ၊ တောင်းမြတ်လှစွာသော။ မင်္ဂလံ မကောင်း ကျိုးကို ပယ်ချိုးသတ်ဖြတ်၊ ကောင်းကျိုးကပ်ရာ သတ္တဝါအပေါင်း ကြီးပွားကြောင်း မင်္ဂလာပါပေဘည်း

ဆဋ္ဌဂါထာမှာ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူတဲ့ မင်္ဂလာဘရားများကတော့ . .

- ၁. မကောင်းမှုများကို မတွေ့ခင်က ကြိုတင်၍ ရှောင်ကြဉ်ပါ။
 - ကိုယ်နှတ်ဖြင့် လွန်ကျူးဖို့ အခွင့်ကြုံလာလှုင်လည်း မကျူးလွန်မိအောင် အထူး ရှောင်ပါ
- ၃။ မူးယစ်ဆေးဝါး ယစ်မျိုးများကို သုံးစားခြင်းမှ ရှောင်ကြခ်ပါ။

၄။ ကူသိုလ်တရားတို့ ကို မမေ့မလျော့ပါနှင့် - ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတရား ၄ ပါးတို့ ဖြစ်ကြပါ တယ် ဒီတရား ၄ ပါးကတော့ လောကမှာ မင်္ဂလာရှိစေဖို့ "ရှောင်ကြဉ်ရန်တရား" တွေကို လမ်းညွှန်ပြထားတဲ့ မင်္ဂလာတွေပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

စိတ်ဖြင့် ကြိုတင် ရှောင်စေနျင် အာရတီ-မင်္ဂလာ-၁၈(

မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကို ပြုလုပ်လိုက်ရမှာ ဝန်လေးနေတတ်တဲ့ စိတ်ကောင်းစိတ်မြတ်မျိုး ထားခြင်း ဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့မင်္ဂလာ ဖြစ်ပါတယ်။ မကောင်းမှုဟာ မကောင်းကျိုးတို ပေးတတ်တယ်ဆိုတာ အမြဲ နှလုံးသွင်းပြီး မကောင်းမှုကို ပြေုလုပ်မိအောင် ကြိုတင် ရှောင်ကြဉ်ထားခြင်းဟာ လွန်စွာ မှန်ကန် မြင့်မြတ် သုပါတယ်

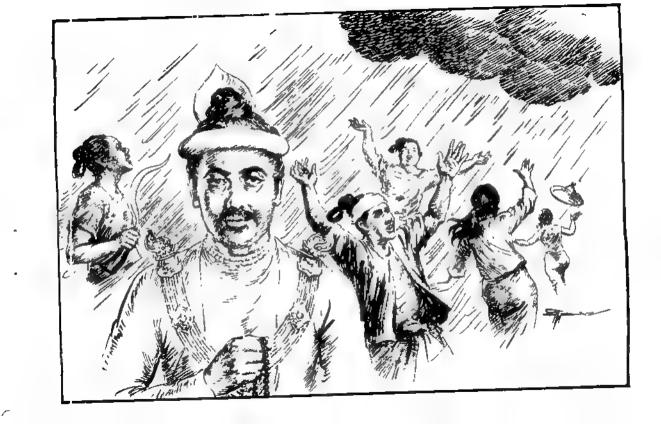
ဂရုဓမ္မ ရှိတုန်ကြ

ရေးက ဘုရားအလောင်းဟာ ကုရုတိုင်းမှာ ဘ<mark>ုရင်ဖြစ်ခဲ့ပြီး တရားနှင့</mark>်အညီ အုပ်ချွင်ပါတယ်။ ငါးပါး သီလစတဲ့ "ဂရုဓမ္မ (ကုရုဓမ္မ)" ၌ တည်ကာ၊ မကော**င်းမှုကို** မပြုမိအောင် အထူး ရှောင်ကြဉ်ခဲ့ပါတယ် မြို့ တံခါးလေးမျက်နာ, မြို့လယ်နဲ့ နန်းတော်တံခါးဝဆိုတဲ့ အရပ်ခြောက်ဌာနတို့မှာလည်း နေ့စဉ် အလှကြီး ပေးပါတယ်။ ဒါကြောင့် ကုရမ္မေမင်းရဲ့ သတင်းဟာ အရပ်လေးမျက်နှာမှာ လွန်စွာထင်ရှား ကျော်ကြားခဲ့ပါ တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာ ကာလိင်္ဂတိုင်းဟာ မိုးခေါင်ရေရှားတဲ့အတွက် ငတ်မွတ်ခေါင်းပါးနေပါတယ် ကာလိင် မင်းဟာ မိုးရွာစေကြောင်း နည်းလမ်းကောင်းအမျိုးမန္ဇိုးနဲ့ ကြိုးစားရှာပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မိုးမရွာလာပါဘုံး ဆင်ဖြ တော်ရောက်လျှင် မိုးရွာမယ်ဆိုလို့ ကုရုတိုင်းမှ မင်္ဂလာဆင်တော်ကို အလျှုခံပြီး ရရှိလာသော်လည်း မိုးဟာ ခေါင်မြဲခေါင်နေခဲ့ပါတယ်။

နောက်ဆုံး မင်္ဂလာဆင်ကို ပြန်အပ်ကာ "အရှင်မင်းကြီးတို့ စောင့်သုံးသော တရားများကို ပေး —--သနားပါ" လို့ လျှောက်ထားတဲ့အတွက် ကုရုတိုင်းဘုရင်က "ငါးပါးသီလ ဂရုဓမ္မ" ကို ရွှေပြားမှာ ရေးပြီး ပေးလိုက်ပါတယ် ကာလိင်မင်းနှင့်တကူ တိုင်းသုပြည်သားများဟာ ငါးပါးသီလ ဂရုဓမ္မကို ကျက်မှတ်ကြပြီး စောင့်ထိန်းကြတဲ့အခါ မိုးကြီးရွာပြီး အစာရေစာ ပေါများကာ အေးငြိမ်းသွားခဲ့ကြပါတော့တယ် ဒါဟာ "ကိုယ်ကျင့်သီလကြောင့် ရရှိရတဲ့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာကြီး" ပဲ ဖြစ်ပါတယ်

ာ၉]ကာလိင်မင်းကြီးနှင့်တကွ တိုင်းသူပြည်သားများသည် ငါးပါးသီလ ဂရုဓမ္မကို ကျက်မှတ်တြပြီး စောင့်ထိန်းကြသည့် အခါ မိုးကြီးရွာ**ပြီး အစာရေစာပေါများကာ** ချမ်းသာသွားကြပုံ။

ကိုယ်နှုဘ်လွန်ကျူး ဧရှာင်အထူး ြိရတီ-မင်္ဂလာ-၁၉း]

အကာပိုလ် ခကောင်းမှုလုပ်ငန်းများဟာ တစ်ခါတရံ တစ်စုံတစ်ခုသော မယောဂကြောင့် ကျုးလွန် မိဖို့ အခွင့်ကြံ့လာတက်ကြပါတယ်။ အဲဒီအခါ ကြပ်ကြပ်သတိထားကြရပါလိမ့်မယ်။ အခွင့်အရေး ပေးလာလေ အထားချွပ်တည်း ထိန်းသိမ်းပြီး ရှောင်နိုင်လေလေဟာ အကောင်းဆုံးပါပဲ။ ဒါဟာ အပြောလွယ်ပေ မယ့် တကယ်တမ်းကျငေ် ခက်လှပါတယ်။ တော်ရုံတန်ရုံ သီလရှိသူများပင် မထိန်းသိမ်းနိုင်ကြပါဘူး. ပစ္စည်း လာဘိလာဘာ, ကာဂေ့က် လာဘ်လာဘာတွေနဲ့ ကွေ့လိုက်ရတဲ့အခါ လက်လွတ်မခံလိုကြဘဲ အဟောသိကံ ဖြစ်သွားတတ်ကြပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားက "အဲဒီလို အခွင့်ကြုံလာတဲ့အခါ မလွန်ကျူးမိုဘဲ အထူး ရှောင်ကြဉ်နိုင်တာဟာ ကောင်းမြတ်လှတဲ့ မင်္ဂလာကြီးပါပဲ" လို့ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

တစ်ခါတူန်းက ကြုံခဲ့ရ

ရေးတုန်းက ကိမိလပြည်မှာ ဥပါသကာငါးရာတို့ဟာ စိတ်တူညီမျှရှိကြပြီး ကျောင်းဆောက်လျှ**ဒါန်း** ကြကာ တရားနာယုလေ့ ရံခဲ့ကြပါတယ်။ သူတို့ရဲ့ ဇန်းငါးရာ ဥပါသိကာမတို့တာလည်း ပန်းနဲ့သာ လ**က်မှာ** စွဲပြီး ကျောင်းကို အခဲလိုက်ကာ ဥပုသ်စောင့်သုံးခဲ့ကြပါတယ်။

၂ဝ ကိုယ်နှတ်ကျူးလွန်ခဲ့သည့် ဥပါသိတာပြိတ္တာမအား ဆင်လောတ်ရှိသည့် နားရွက်ပြတ် ခွေးနတ်ကြီးက <mark>စိစိညက်ညက်</mark> ဝါးမျိစားသောက်ရန် လိုက်နေပုံ။

ဒီအခါ အရက်မှုးသမားတချို့က "ဥပါသိကာမတစ်ဦးကို ရအောင် ယူနိုင်, မယူနိုင်" လောင်းတမ်း **စားတမ်း** ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသတဲ့။ သူတို့ အထဲက အမူးသမားတစ်ဦးဟာ တကယ်ပဲ ဖြားယောင်း သွေးဆောင်မှု ကျွမ်းကျင်တာကြောင့် ဥပါသိကာမတစ်ဦးကို မိမိအလိုသို့ လိုက်ပါစေခဲ့ပြီး သီလကို ပျက်မြားသွားစေခဲ့ပါ . တယ်တဲ့။ ဒီအခါ အလောင်းအစားရှုံးတဲ့ အရူးသမားများက ဥပါသကာများကို သွားရောက်ပြောဆို တိုင်တန်း ကြပါရောတဲ့၊ ဥပါသကာများက လွန်ကျူးတယ်ဆိုတဲ့ ဥပါသိကာမကို စစ်မေးတဲ့အခါ "မဟုတ်ရပါဘူး၊ အကယ် ၍ လွန်ကျူးမိတယ်ဆိုရင် နားရွက်ပြတ်တဲ့ ခွေးနက်ကြီးက ထိုထိုဘဝမှာ လိုက်ကာ ကျွန်မအသားကို အစားခံ ရပါစေသား" လို့ လိမ်လည်ပြောဆိုပြီး သစ္စာပြုခဲ့ပါသတဲ့။ သူမရဲ့အဖော် ဥပါသိကာမများကို စစ်မေးကြတဲ့ အခါမှာလည်း အဖော်များက "ကျွန်မတို့ မသိရပါဘူး၊ သိလျက်သားနဲ့ မသိပါလို့ ဆိုမိလျှင် ထိုမိန်းမရဲ့ ကျွန်မ များ ဖြစ်ကြပါစေသား" လို့ လိမ်လည်ပြီး သစ္စာပြုခဲ့ကြပြန်တယ်ဆဲ့။

သူတို့ အားလုံး သေလွန်သွားကြတဲ့အခါ အားလုံးဟာ ဝေမာနိက ပြိတ္တာမတွေ ဖြစ်ကုန်ကြရရှာပါ တယ်။ ရှေးဘဝ ကုသိုလ်ကောင်းမှုလေး ရှိခဲ့လို့ နေ့မှာ နတ်စည်းစိမ်တို့ စံစားကြရသော်လည်း ညအခါ ဆင်လောက်ရှိတဲ့ နားရွက်ပြတ် ခွေးနက်ကြီးတွေရဲ့ စိစိညက်ညက် မျို့ဝါးစားသောက်ခြင်းကို ခံကြရရှာပါ တယ်တဲ့။

မူးယစ်စေတာ ရှောင်ကြဉ်ပါ မြဇူပါနာ ၈ သံယမော-မင်္ဂလာ ၂၀၁]

မူးယစ်စေတာမှန်သမျှ ဘယ်ဟာမှ မကောင်းကြပါဘူး။ လူအများကို စွဲစေပြီး မကောင်းမှုဘက်ကို တွန်းပို့နေကြတာချည်းပါပဲ။ အရက်, ဘီယာ, ထန်းရည်များသာ မူးယစ်စေတာ မဟုတ်ပါဘူး၊ ဘိန်းဖြူး ဆေးခြောက်, ပက်သဒင်း ဆိုတာတွေက ပိုပြီး ကြောက်စရာကောင်းလှတဲ့ မူးယစ်စေတဲ့ အရာတွေပါပဲ၊ ခေတ်မီ ဆေးဝါးဆိုတဲ့ အိပ်ဆေး, စိတ်ငြိမ်ဆေးတွေဟာလည်း မူးယစ်စေတာတွေပါပဲ ကြာရှည်စွဲပြီး သုံးရင် ဒုက္ခရောက်ကြရတာချည်းပါပဲ။

မူးယစ်စေတာတွေကို သုံးစွဲမိရင် သတိလက်လွှတ်ဖြစ်ပြီး ဘာမှ မစောင့်စည်းနိုင်ကြတော့ဘဲ ဖောက် လွှဲဖောက်ပြန်, အရှက်တကွဲ, အကျိုးနည်း ဖြစ်ကြရတာချည်းပါပဲ။

ရှင်သာဂတ မှားလေစွ

ဘုရားရှင်လက်ထက်က ပုထုဇဉ် ဈာန်အဘိညာဉ်ရတဲ့ အရှင်သာဂတမထေရ်ဆိုတဲ့ ရဟန်းတစ်ပါး ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ရှင်ရဟန်းဟာ သရက်ပင်ဆိပ်မှ နဂါးမင်းနဲ့ တန်ခိုးချင်းပြိုင်တဲ့အခါ ကောင်းမွန်စွာ အနိုင် ရရှိပြီး ကောသမ္စီပြည်သို့ ဆွမ်းခံဝင်လာခဲ့ပါတယ်။ ကောသမ္စီပြည်သူတွေက ရှင်ရဟန်းအား သေအရက်တွေ ကို ကြည်ဖြုစွာ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းလိုက်ကြပါတယ်။ အဲဒီအခါတုန်းက သိက္ခာပုဒ် မပညတ်ရသေ လို့ ရှင်ရဟန်း ဟာ ကပ်ကျားမျှ ောရည်အရက်တွေကို သောတ်ခဲ့မိပါတယ်။ အရက်များ မးနူးပြီးနေကဲ့အခါ ဈာန်အဘိညာဉ် လည်း ကွာပ်များကိုပြီး မြို့ကိုခါးဝအပေါက်မှာ လဲနေရာပါကယ်။

ဘုရားရင် ကြားသိတော်မူလို့ ရဟန်းများအား တွဲ၍ ခေါ် လာရန် မိန့်ကြားတော်မူတဲ့အတွက် ရဟန်း များက တွဲခေါ် ယုလာပြီး ဘုရားရှင်ရှေ့မှောက်သို့ ရောက်လာပါတယ်။ ဘုရားရှင်ရဲ့ဘက်သို့ ဦးခေါင်းလှည့် ပြီး အချွလိုက်မှာ ဦးခေါင်းဟာ ပြောင်းပြန်လည်သွားပြီး ဘုရားရှင်ရဲ့ဘက်သို့ ခြေထောက်ကြီး လည့်ထားပါ လေတော့တယ် အရက်မူးပြီး သတိမေ့လျော့ကာ ဘုရားမှန်းမသို့ တရားမှန်း မသိနိုင်လောက်အောင် မောက်လွဲ ဖောက်ပြန် ဖြစ်သွားရတဲ့ သာဓကတစ်စပ်ပါပဲ။

မမေ့သတိ အစဉ်ရှိ

ြအပ္မမာဒေါ စ ဓမ္မေသု မင်္ဂလာ-၂၁။

ြတ်စွာဘုရားရှင်က "မေ့လျော့ခြင်း၏ အပြစ်" နဲ့ "မမေ့လျော့ခြင်း၏ အကျိုး" များကို ဓမ္မပဒ-အမွမာရလ်တစ်ခုလုံးဖြင့် အလေးအနက်ထားပြီး ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ နေ့ စဉ်နေ့ တိုင်း ဆွမ်းခံရာက ပြန်လာပြီး မြေးပေးကျောက်ပျဉ်မှာ ရပ်တော်မူတိုင်း "အပ္ပမာဒေန ဘိက္ခငေ သမ္မာဒေက ဟေန်းတို့ မမေ့ မလေ့ သော သကိတရားဖြင့် ကူသိုလ်တိစ္စတို ပြီးစီးပြည့်စုံကြစေကုန်" စသည်ဖြင့် မိန့်ကြားတော်မူလေ့

ြာ အရ**က်မူးနေသ**ည့် ရှင်သာဂတသည် ဘုရားရှင်၏ရှေ့မှောတ်တွင် ဖောတ်လွှဲဖောက်ပြန် ဖြစ်နေရာပုံ။

ရိခူပါတယ်။

နောက်ဆုံး ပရိနိဗ္ဗာန် ဝင်စံခါနီးအချိန်မှာပင်. . .

ဟန္ဒ ဒါနီ ဘိက္ရွင္၀, အာမန္တယာမိ ေဂါ။

ဝယဓမ္မာ သင်္ခါရာ, အပ္ပမာဒေန သမွာဒေထ။

"ရဟန်းတို့ ယခုအခါ သင်တို့အား ေါဘုရားသိစေခဲ့မည်။ သင်္ခါရတရားတို့သည် ပျက်စီးတတ်သော သင်္ဘောရိုကုန်၏ မမေ့မလျော့ မပေါ့မဆသော သတိတရားဖြင့် ကုသိုလ်ကိစ္စကို ပြည့်စုံကြစေကုန်" လို့ အရေးအကြီးဆုံးဖြစ်တဲ့ နောက်ဆုံးအမှာစကားကိုပင် မိန့်ကြားသွားတော်မူခဲ့ပါသေးတယ်။

ဒါကြောင့် နာရီမိနစ် စက္ကန့် နဲ့ အမျှ မေ့လျော့မြင်းကို မဖြစ်ကြစေဘဲ သွားရင်းသတိ, စားရင်းသတိ, ထိုင်ရင်းသတိ, ရပ်ရင်းသတိ, လဲလျှောင်းရင်းသတိ အမြဲရှိကြပြီး ကောင်းမြက်တဲ့ မင်္ဂလာကြီးနဲ့ ပြည့်စုံကြပါစေ လို့ တိုက်တွန်း နှိုးဆော်လိုက်ရပါတော့တယ်။

ရတနာသုံးပါး ဦးထိမ်ထား

ရေးက ရာဇြုံဟ်ပြည်မှာ ထင်းခုတ်သမား သားအဖနှစ်ယောက်တို့ ရှိခဲ့ကြပါတယ်။ သူတို့ဟာ တေနသုံး ပါးကို ယုံကြည်ဆည်းကပ်ပြီး အမြဲဦးထိပ်ထားတဲ့သူများ ဖြစ်ကြပါတယ်။

၂၂] ဘီလူးနှစ်ယောက်က သူငယ်ကလေးကို တွေ့ရှိသွားတြပြီး ဘီလူးတစ်ယောက်က စားမယ်ဝါးမယ်ဟု ကလေး၏ ခြေထောက်**ကို ဆွဲယူ**နေပုံ။

တင်နေ့ သကို နှစ်ဦး တောထဲ ထင်းခုတ်သွားပြီး ညနေအိမ်ပြန်လကြတဲ့ ၁ခါ မြို့နားကို ရောက် ခတာ့ နားကွက အဘင်းရုန်းပြီး မြို့ထဲသို့ ဝင်ပြေးသွားကြပါတယ်။ အဲဒီအခါ ဖခင်ဟာ လည်းနဲ့ သားကို မြို့ပြင်ခဲ့တားခဲ့ရပြီး နွားတွေကို မြို့ထဲ ဝင်ဖမ်းခဲ့ရပါတယ်။ နွားတွေကို ဖမ်းမိပြီး ပြန်လာတော့ မြို့တံခါး ပိတ်တာ့နဲ့ ကြုံနေလို့ မြို့ပြင်ကို ပြန်မထွက်နိုင်ရာတော့ဘူးတဲ့။

မြို့အပြင်သက်မှာ သားကလေးတစ်ယောက်ထဲ ကျန်ခဲ့ပြီး ညကလည်း တဖြည်းဖြည်း မှောင်လာပါ တော့တယ် ဒီအခါ သားကလေးဟာ "ဘုရားမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိ၊ တရားမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာမရှိ, သံဃာမှတစ်ပါး ကိုးကွယ်ရာရရှိ" ဆိုတဲ့. . .

> ဗုရ္မေါ့ မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ၊ ဓမ္မော မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ၊

သံဃော မေါ် သရဏံ အညံ့ နတ္ထိ ေဆိုတဲ့ ဂါထာလေးကို ရွက်ရွတ်ပြီး ကသိုလ်တရား မွားများကာ အိပ်ခောကျသွားခဲ့ရှာပါလေတော့တယ်တဲ့၊

ည်းကျလော့ တောထဲမှာ အစာရှာထွတ်လာခဲ့ကြကဲ့ ဘီလူးနှစ်ယောက်ဘုံ့က သားကလေးကို တွေ့ရှိ သွားခဲ့ကြပ္ပီး ဘီလုံးတစ်သောက်က စားမယ်ဝါးမယ်လို့ ကလေးရဲ့ ခြေထောက်ကို ခွဲငါလေ့ကော့ ဒီအခါ ကလေးက ယောင်ပြီး "ဗုဒ္ဓေါ မေ သရဏံ အညံ နတ္ထိ" လို့ သူမျှတ်နေကျ ဂါထာလေးကို

ရွတ်လိုက်မိသတဲ့၊ ကျန်ဘီလူးက ဘုရားကြည်ညိုတဲ့ ကီလူးဖြစ်နေလို့ ကလေးကို မစားဖို့ တား**ဆီးပြီး** ချီးကျူး

ဂု စ်ပြုတဲ့အနေနဲ့ ဘုရင်ရဲ့ ပွဲတော်အုပ်တွေကိုယူပြီး ကျွေးမွေးခဲ့ပါလေသတဲ့။ ဒါဟာ "ရတနာသုံးပါးကို ယုံကြည်ဆည်းကင်ရခြင်းရဲ့ အကျိုး၊ မမေ့မလျော့ခြင်းရဲ့ အကျိုးပဲ" ဆိုတာ သက်သေ သာတေ ပြနေပါတယ်။ က . . , ဆဋ္ဌဂါထာအတွက် မင်္ဂလာဆောင်ပုဒ် တဗျာလေးတွေ ဆိုကြဦးစို့။

ဆင္ဆဂါထာ အည္တနိုးကဗျာ

ဆဋ္ဌဂါထာ မင်္ဂလာတရားကို၊ မောင်မယ်အများ မှတ်ကြကွယ်။ မကောင်းမှုတွေကို မလုပ်မှားဖို့၊ ကြိုတင်စိတ်ထား မြတ်ကြကွယ်၊ တွေ့ကြုံတဲ့အခါ ကြဉ်ရှောင်ရှားလို့၊ ကိုယ်နှုတ်မမှား စောင့်စည်းကွယ်၊ အရက်, ဘိန်းဖြူ, ဆေးဝါးများကိုး သောက်စားသုံးစား မပြုနဲ့ ကွယ် ကူသိုလ်တရားကို မမေ့မှားလို့၊ သတိတရား ရှိကြကွယ်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားကို၊ နေ့စဉ်လေးစား အားထားကွယ် ဘေးရန်ကင်းတွာ ကုသိုလ်ပွားလို့၊ အောင်မြင်မှုများ ရကြမယ်။ ဗုဒ္ဓမင်္ဂလာ ကမ္ဘာသားတို့၊ ငြိမ်းချမ်းတရား မှတ်ကြကွယ်။ မှတ်ကွယ်... မှတ်ကွယ်။

ံသတ္တာမဂါထာ မင်္ဂလာ"

ဂါရဝေါ စ နိဝါတောစ, သန္တုဋ္ဌိစ ကတညာတာ၊ ကာလေန ဓမ္မ**ဿဝနံ, ဧတံ** မင်္ဂလမုတ္တမံ။

ဒေဝပုတ္ထ၊ သိလိုရေးနှင့် မေးလျှောက်လားငြား အို. . နတ်သား။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုသေထိုက်ငြား ကြီးသူ **များကို** လေးစားဝပ်စင်း ရှိသေရခြင်းလည်းကောင်း။ နိဝါတော စ၊ မိမိကိုယ်ကို မောက်မိတက်ကြွ မရှိရဘဲ **မာနပယ်ခွင်း နှိမ့်ချရ**ခြင်းလည်းကောင်း။ **သန္တုဋိ** ၈၊ ရရှိသမျှ ပစ္စယဖြင့် လောဘကိုပယ် ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်း လည်းကောင်း။ ကတညျတာ စ၊ ပြုအပ်ပေဖူး သူ့ကျေးဖူးကို အထူးဆင်ခြင် သိမြင်တတ်သူ၏ အဖြစ်လည်း ကောင်း။ ကာလေန၊ မိစ္ဆာဝိတက် နှောင့်ယှက်ဝင်လာ လျောက်ပတ်သောအခါ၌။ ဓမ္မဿဝနဉ္စ ကောင်းစွာ ဟောကြား မြတ်တရားကို မှတ်သားကြည်ဖြူ နာယူခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတံ၊ ဤငါးပါသည်၊ ဥတ္တမံ ကောင်း မြတ်လှစွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မကောင်းကျိုးကို မယ်ချိုးသတ်ဖြတ်, ကောင်းကျိုးကပ်ရာ သတ္ဝာအပေါင်း ကြီးပွား ကြောင်း မင်္ဂလာပါပေတည်း။

သတ္တမဂါထာမှာ မြတ်စွာဘု**ရားရှင် ဟော**ကြားတော်မူထားတဲ့ မင်္ဂလာတရားတွေကတော့...

ရှိသေထိုတ်သူ လူ**ကြီး**သူမတို့ကို ရှိသေပါ။

၂။ မာနမရှိ မိမိတိုယ်ကို နိုမ့်ချပါ။

၃။ ရသမျှနှင့် ရောင့်ရဲတင်းတိမ်ပါ။

၄- ပြုအပ်ဖူးသော သူ့ကျေးဇူးကို သိတတ်ပါ။

၅။ သင့်လျော်သောအခါ တရားနာပါ - ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတရား (၅) ပါးတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီမင်္ဂလာတရား (၅) ပါးကတော့ "စိတ်သဘောထား မြင့်မြတ်မှန်ကန်ရန်" လမ်းညွှန်မှုပေးတဲ့ မင်္ဂလာတရား တော်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။

လူကြီးသူမှ ရှိသေကြ |ဂါရဝေါဝ-မင်္ဂလာ-၂၂။| -

မိမိတို့ထက် အသက်သိက္ခာ ဂုဏ်ဝါကြီးမားသူများကို ရိုသေလေးစားခြင်းဟာ ကောင်းမြတ်မှန်ကန် တဲ့ မင်္ဂလာတရား ဖြစ်ပါတယ်။ ယဉ်ကျေးသိမ်မွေ့တဲ့ လူသားတိုင်းရဲ့ အစဉ်အလာတစ်ရပ်လည်း ဖြစ်ပါတ**ယ်**။

ဒါကြောင့် လူကြီးသူမများကို မရိုမသေ မလေးမစား မပြုအပ်ပါဘူး။ မခန့်လေးစား မပြော**ဆိုအပ်** ပါဘူး။ ဂါရဝတရား ရှေ့ထားပြီး အစဉ်လေးစား ရိုသေစွာ ဆက်ဆံသ**င့်ကြ**ပါတယ်။

သူ့အို့ကျီစား. မင်းတစ်ပါး

ရှေးတုန်းက လုအိုများ, တိရစ္ဆာန် အိုများ, ရထားလှည်းအိုများကိုတွေ့လျှင် အလွန်ကိုစားသန်လှတဲ့ မင်းပျိုလုလင်တစ်ပါး ရှိခဲ့ပါတယ်။ သူဟာ လမ်းမှာ ကတုန်ကယင်နဲ့ လာနေတဲ့ အဘိုးအို၊ အဘွားအိုများကို တွေ့လျှင် တွန်းထိုးပြီး လဲကျသွားတဲ့အခါ တဟားဟား ရယ်မောပါတယ်။ ကလိထိုးပြီး အတင်းရယ်ခိုင်းချင် လည်း ခိုင်းစေပါတယ်၊ ခြောက်လှန့်လို့ ကြောက်လန့်တကြား ထွက်ပြေးသွားရင်လည်း အူတက်မတတ် ရယ်အမှာပါတယ်၊ ဒါ့အပြင် အဘိုးအိုအဘွားအိုများကို လက်ဝှေ့ထိုးခိုင်းပါတယ်။ နပန်းသတ်ခိုင်းပါတယ် သီချင်းဆိုခိုင်းပါတယ်၊ အကခိုင်းချင်ရင်လည်း မင်းအာဏာနဲ့ ခိုင်းစေပါတယ်၊ ဒါကြောင့် အဘိုးအို အဘွားအို များဟာ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့ခဲ့ကြပြီး လုံခြုံရာအရပ်မှာ ပုန်းအောင်းနေခဲ့ကြရရှာပါတယ်။

တစ်နေ့မှာ မင်းပျိုလုလင်ဟာ ပွဲလမ်းသဘင် ဆင်ယင်စေပြီး လှည့်လည်ကြည့်ရှုတဲ့အခါ တစ်နေရာ အရောက်မှာ အဘိုးဘိုတစ်ဦးဟာ နွားအိုဆွဲတဲ့ လှည်းအိုကြီးကို သူ့ရှေ့မှ လျင်မြန်စွာဖြတ်ပြီး မောင်းသွားတာ ကို တွေ့လိုက်ရပါတယ် ဒီအခါ မင်းချင်းများကို လိုက်ခိုင်းသော်လည်း လျင်မြန်လွန်းလှလို့ မှီအောင် လေိုက် နိုင်ကြဘူးတဲ့. အဘိုးအိုဟာ လှည့်ပတ်ပြီး မောင်းနေရာက ဘုရင့်အနားကို ကပ်လာပြီး ဘုရင့်ကို ရက်တက်ရည် နဲ့ ရုတ်တရက် လှမ်းပက်လိုက်ပါတယ်တဲ့။

[[]၂၃] အကျီစားသန်သော မင်းပျိူလုလင်တစ်ပါးက အဘိုးအိုအဘွားအိုများအား အကခိုင်း,အဆိုခိုင်း,နပန်း<mark>သတ်ခိုင်းနေပုံ</mark>။

ဒီအခါ ဘုရင်ဟာ ဒေါ်သူပုန်ထမြီး သူကိုယ်တိုင် ဆင်တိုချွန်းဖွင့်၍ လိုက်ပါတော့တယ်။ ဒါပေမယ့် အဘိုးအိုရဲ့ နွားအိုဆွတဲ့ လှည်းအိုကြီးဟာ ဣန္ဒာတန်ခိုးရှင်က ဖန်ဆင်းထားတာ ဖြစ်တဲ့အတွက် အင်မတန် လျင်မြန်လွန်းလှလို့ ဘယ်လိုမှ လိုက်မမီ့ပါဘူးတဲ့။

နောက်ဆုံး ဘုရင်လည်းမော ဆင်လည်းမော ဖြစ်လာတဲ့အခါမှ ဘုရင့်နားကို အဘိုးအို ချဉ်းကပ်လာ တဲ့အခါ ဘုရင်က "ဟယ်-အဘိုးအို၊ ငါဘုရင်ကို အဘယ်ကြောင့် ရက်တက်ရည်နဲ့ ပက်ရသလဲ" လို့ မေးပါ တယ်။ အဘိုးအိုက "သင်ကော အဘယ်ကြောင့် လူအိုများကို ကျီစားရပါသလဲ" လို့ ပြန်လှန် မေးမြန်းပါတယ်။

ဒီအခါ ဘုရင်က "ငါ ပျော်ရွှင်ရယ်မောလိုလို့ ကျီစားတယ်" လို့ ပြန်ဧပြာတဲ့အခါ အဘိုးအိုက "ငါ လည်း သင့်ကို ဆုံးမလိုလို့ ပက်တယ်း သင်ဟာ သက်ကြီးရွယ်အိုတွေကို မရိမသေ ပြုတယ် မဖွယ်မရာ ကျီစားနောက်ပြောင်တယ်။ ရယ်မောစရာအဖြစ် သဘောထားနေတယ်။ တစ်နေ့သောအခါ သင်ကော မအို ရတော့ဘုးလား အိုခြင်းတရားဟာ သင့်ထံကို တနွေ့ရွေ့ လာနေပြီ၊ နောင်လာမည့် နှစ်အနည်းငယ်ကို မျှော်ကြည့်ပြီး သတိရစမ်းပါ" စသည့်ဖြင့် တရားဟောကြားတဲ့အခါ ဘုရင်ဟာ ထိတ်လန့်တုန်လုပ်သွားပြီး သတိတရားရကာ ဆင်ထက်မှဆင်း၍ သူ့အခုနေခွင့်လွှတ်ဖို့ ရှိခိုးတောင်းပန်ပါတော့တယ်။

ဒါကြောင့် တို့လူငယ်ကလေးများလည်း တို့သုံထက် တစ်နေ့, တစ်ရက်, တစ်မနက် ကြီးသူကစပြီး သက်ကြီးရွယ်အို အဘိုးကို အဘွားအိုများ အားလုံးကို ဂါရဝတရား ရှေ့ထားပြီး မင်္ဂလာတရားနှင့်အညီ ရိုသေ လေးစားသင့်ကြပါတော့တယ်၊

မာနမရှိ နိုမို့ချဘိ နိုဝါတောင-မင်္ဂလာ-၂၃။

မိမိကိုယ်ကို မာန်မာနမထောင်လွှားကဲ "ခြေသုတ်ပုဆိုး, မြွေစွယ်ကျိုးနှင့်, ချိုကျိုးနွားလား, ၁မာတား လျက်" နှဲမှဲခုထားခြင်းဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ မင်္ဂလာဖြစ်ပါတယ်။ မာန်မာနှ မရှိသူဟာ လူချစ်လူခင် ပေါများ ပြီး ကျော်စောသတင်း ထုံသင်းပျံ့လှိုင်မှုကို ရရှိတတ်ကြပါတယ်။

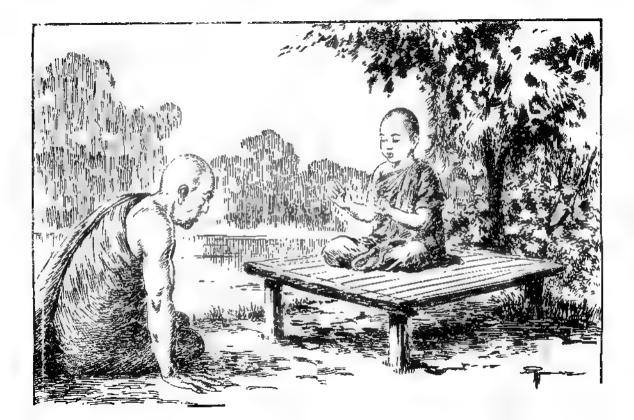
မာနန္နိမ့်၍ ဧပါင္ဆီလ

ဘုရားရှင်လက်ထက်က ပိဋကတ်သုံးပုံကို ဆောင်တော်မူတဲ့ အရှင်ပေါ်ဋိလဆိုတဲ့ ရဟန်းကြီးတစ်ပါး ရှိခဲ့ပါတယ်။ ပေါ်ဋိလကြီးဟာ ပရိယတ္တိဘက်မှာ တော်ပေမယ်လို့ ပဋိပတ္တိတရားအလုပ် အားထုတ်မှုကိုတော့ မပြုခဲ့ပါဘယ်။ ဒီအခါ မြတ်စွာဘုရားရှင်က တုစ္တပေါ်ဋိလ, မောယပေါ်ဋိလ, အလကား ပေါ်ဋိလလို့ ခေါ် တော်မူ တဲ့အတွက် ထိတ်လန့် မှုဖြစ်ပြီး ဂိုဏ်းသံဃာတို့ ကို စွန့် ပစ်ကာ ထောကျောင်းသို့ ထွက်ခွာသွားခဲ့ပါတယ်။ တောကျောင်းများသို့ ရောက်တဲ့အခါ တရားအားထုတ်ဖို့ ရဟန်းတော်များထံ ကမ္မဋ္ဌာန်း တောင်းခံ ပါတယ်၊ ဒါပေမယ့် ရဟန်းတော်များက သူ့ ကို မာနကျစေရန် ကမ္မဋ္ဌာန်းမပေးကြဘဲ အဆင့်ဆင့်သာ လမ်းညွှန် ပြခဲ့ကြပါတယ်။ နောက်ဆုံး ရဟန္တာသာမဏောငယ်လေးထံသို့ ရောက်ရှိတဲ့အခါ သာမဏောငယ်က ပေါ်ဋိလ ြီး ကို မာနကျအောင်ဖြူလုပ်ပြီး "ခြောက်ပေါက်ရှိသော တောင်ပို့၌ တစ်ပေါက်ဖြင့် ဖွတ်ဝင်သွားသည်ရှိသော် ငါးခုသော အပေါက်သို့ကို ပိတ်ဆို့၍ ဝင်သောတစ်ပေါက်ဖြင့်သာ ထွက်လာသောဖွတ်ကို မိအောင်ဖမ်းပါ" လို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းပေးတဲ့အခါ ပရိယဟ္တိဉာဏ်ထက်သန်တဲ့ ပေါ်ဋ္ဌိလအရှင်ကြီးဟာ ထိုမျှလောက်ဖြင့် သိရှိတော်မှ ပြီး ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့ပါတယ်။ ရှင်တော်မြတ်ဘုရားကလည်း ကျောင်းဘော်မှ ရောင် ခြည်တော်များကို လွှတ်တော်မူပြီး အရှင်ပေါ်ဋိုလ်အနီး၌ ရပ်သကဲ့သို့ ဖြစ်တော်မူတာ တရားဟောကြားတော်မူခဲ့ ပါတယ်၊ အရှင်ပေါ်ဋိုလကြီးဟာ မာန်မာနမရှိတော့ဘဲ ကမ္မဋ္ဌာန်းငာရားကို ဝီရိယစိုက်ပြီး ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဉာဏ်စဉ်အဆင့်ဆင့်တက်ကာ မကန္တာမြင့်တော်မူခဲ့ရပါတယ်။

တင်းတိမ်ရောင့်ရဲ့ ချမ်းသာမြဲ သန္တုဌိစ-မင်္ဂလာ-၂၄း

ရသင့်ရထိုက်ဘာထက် ပိုမိုအလိုကြီးသောသူဟာ ရသင့်ရထိုက်တာကိုပင် မရတော့ဘဲ လက်လွှတ် လိုက်ရတာမျိုး ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ နောင်တ, တစ်ဖန် ပူပန်ရတက်ပါတယ်။ ရသမျှနှင့် ရောင့်ရ တင်းကိ်ြင်း

၂၄]ပိဋကတ်သုံးပုံဆောင် ပေါ်ဋိလကြီးက မာန်မာနန္ဒိမ့်ချီး ရဟန်းသာမ<mark>ဏေငယ်လေးထံ</mark>မှ ကမ္မဌာန်းတရား ဟောင်းခဲ နေပုံ

ဟာ ပူပန်မှုကင်း ြေးပြီး ငိုက်နှလုံးကြည်လင်ချမ်းမြေ့ခြင်းဆိုတဲ့ တောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂသင်္ကာ ရရှိနိုင်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အလို့ကြီးက ဆုံးရှုံးရ

ဘုရားအလောင်း ရွှေဟင်္သာမင်းဖြစ်ခဲ့စဉ်က ဇာတိဿရဉာဏ်ကို ရတဲ့အတွက် ရှေးဘဝက ဇနီး ပုံရွှေားမနှင့် သမီးသုံးယောက်တို့ ဆင်းရဲနေတာကို မြင်ကော်မူပါတယ်။ ဒီအခါ ချမ်းသာစွာ အသက်မွေးရ အောင် မိမိကိုယ်မှာပေါက်တဲ့ ရွှေအတောင်များကို တစ်တောင်စီ, တစ်တောင်စီ ချပေးတဲ့အတွက် မကြာမီ ပုံရွေားမှ သားအမိတို့ဟာ ချမ်းသာကြွယ်ဝလာကြပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ပုဏ္ဏေးမက အလိုလောဘကြီးကာ သမီးများကိုခေါ်မြီး "သမီးတို့၊ သင်တို့ အဖ ရွှေဟင်္သာ မင်း မလာလျှင် တို့ - ရကြတော့မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ဒါကြောင့် ဒီတစ်ခါလာလျှင် ရေ့ဟင်္သာမင်းကို ဖမ်းပြီး အတောင်များကို နှတ်ယူထားကြစို့" လို့ ပြောကြားပါတယ်။

သမီးများက "အကျွန်ုပ်တို့အဖ ပင်ပန်းပါလိမ့်မယ်[,] မလုပ်ပါနဲ့ " လို့ တားမြစ်သော်လည်း မရဘဲ ရွှေဟင်္သာမင်းလာတဲ့အခါ **ဖမ်းပြီး အ**မွေးများကို နှုတ်ယူပါသတဲ့။ ဒါပေမယ့် အလောင်းတော်ရဲ့ အလိုဆန္ဒ

၂၅ ပုဏ္သေးမက သမီး<mark>သုံးယောက်</mark>နှဲ့အတူ ဘုရားအလောင်း ရွှေတင်္သာမင်း၏ အတောင်များကို နွတ်ယူနေပုံ။

အရမဟုတ်သနိုင့်တက်ကလု နှုတ်ယူတဲ့အထွက် ပုဏ္ဏေးမလက်၌ ပါသွားတဲ့အတောင်တို့ဟာ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူပြီး သွားပါတယ်တဲ့ နောက်တပ် ပေါက်လာတဲ့ အတောင်တွေဟာလည်း ရွှေရောင်မရှိဘဲ အမြှုတွေသာ ဖြစ်နေပါ တယ်တဲ့ အဲဒီနောက် ချွတင်္သားမင်း ပြန်သွားပြီး ပြန်မလာတော့လို့ ပုဏ္ဏေးမဟာ ရနေကျ ရွှေတောင်ကိုပင် မရတော့ဘဲ ဆုံးရုံးသွားခဲ့ရပါတော့တယ်တဲ့။

သူ့တျေးဇူးကို <mark>သိခေလ</mark>ို ကတညျတာ-မင်္ဂလာ-၂၅။

သုတစ်ပါးပြုဖုံးတဲ့ ကျေးဇူးကို သိတဘ်ခြင်းဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ မင်္ဂလာဖြစ်ပြီး နတ်လုံသာခု ခေါ် စေတာ အမှန်ပါပဲ။ ကျေးဇူးငာရား အတုန့်အလှည့် ကားကြပါမှ လောကမှာ တင့်တယ်ပြီး ကောင်းကျိုးချမ်းသာ ကျက်သရေမင်္ဂလာများ တိုးပွားနိုင်ကြမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကျေးစူးသိက ချွမ်းဆာရ

ရေးက ဘုရားအလောင်းတော် ဇာရာဏသီမင်းကြီး ဖြစ်ခဲ့ ၌တ တစ်ခုသော သူပန်ရန်ကုံ <mark>နှိမ်န</mark>င်း သွားရာမှာ စင်ရှုံးပြီး နောက်ပါများနဲ့တွဲကာ စူဠဂါမခေါ် ဘဲ့ ရွာငယ်လေးတစ်ရွာကို မထင်မရှားအသွင်နဲ့

ြ၆ြဗာရာကာ**သီမင်းကြီး**က မောင်သုတအား မြို့တိုလာရင် မြင်းစီးကြီးအိမ်တို မေးလာခဲ့ဖို့ ခွဲခွာကာနီးတွင် မှာကြားနေပုံ။

+ -

ရောက်လ:်ကယ် ဟိုရွာမှာ မောင်သုတ ဆိုတဲ့ လုလင်ဖြို့တစ်ဦးက သူ့အိမ်ကို ခေါ် သွားပြီး အစားအစာများ ကျွေးကာ ကောင်းစွာဧည့်ဝတ်ပြုပါတယ်။ မြင်းကိုလည်း ရေချိုးပေးပြီး အစာကျွေးထားခဲ့ပါတယ်၊

မင်းကြီးဟာ နှစ်ရက် သုံးရက်လောက်နေပြီး ပြန်မယ်လို့ ပြောတဲ့အခါ မောင်သုတက တက်စွမ်းသမျှ လက်ဆောင်များ ပေးလိုက်ပြီး ရွာအပြင်အထိ လိုက်ပို့ပါတယ်။ ခွဲခွာကာနီးမှာ မင်းကြီးက "မိတ်ဆွေ ကျွန်ုပ်ကို မြင်းစီးကြီးလို့ ခေါ်ကြတယ်၊ မြို့ကိုလာရင် မြင်းစီးကြီးအိမ်လို့ မေးပါ၊ လိုက်ပို့ကြပါလိမ့်မယ်" လို့ မှာထား ပြောဆိုပြီး ထွက်ခွာသွားခဲ့ပါတယ်။ မြို့ကိုပြန်ရောက်တဲ့အခါ တံခါးမှစာင့်ကိုခေါ်ပြီး "အမောင်. - ကျေးတော သားတစ်ယောက်လာ ွှ. မြင်းစီးကြီးအိမ် ဘယ်နားမှာလဲမေးလျှင် ငါ့ထံခေါ် ဆောင်ခဲ့၊ အမောင် ငွေတစ်ထောင့် ရလိမ့်မယ်" လို့ ပြောဆိုမှာထားခဲ့ပါတယ်။

စူဠဂါမရွာသား မောင်သုတဟာလည်း မြို့ကိုမလာတဲ့အတွက် လာအောင် မင်းပရိယာယ်နဲ့ ခေါ် ဆောင်ခဲ့ရပါတယ်၊ မောင်သုတ မြို့ကိုလာတဲ့အခါ တံခါးစောင့်ကို မြင်းစီးကြီးအိမ် တယ်မှာရှိလဲ မေးပါတယ်၊ တံခါးစောင့်က နန်းတော်ကို လိုက်ပို့တဲ့အခါ မင်းကြီးကိုယ်တိုင် ခရီးဦး ကြိုဆိုပြီး မိဖုရားကိုလည်း ကောင်းစွာ ဧည့်ဝတ်ပြုစေပါတယ်။ ဧည့်ဝတ်စကားပြောကြားပြီး ပါလာတဲ့ မုန့်များကို ရွှေခွက်မှာထည့်ကာ အတု ထိုင် စားကြပါတယ် လက်ဆောင်ပေးဖို့ ပါလာတဲ့ အဝတ်တွေကိုလည်း ဝတ်ကာ မောင်သုတကို ကောင်းစွာ ခုံးမြှောက်ပါတယ်၊ နောင်အခါ တိုင်းပြည်တစ်ဝက်ကို ခွဲပေးပြီး မင်းနှစ်ဦး အထူးပျော်ရွှင်စွာ အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြ ပါတယ်။ မကျေနပါကြတဲ့ မှုနမတ်အချို့က တိုက်တွန်းတဲ့အတွက် သားတော်ကြီးက မေးမြန်းလျှောက်ထားတဲ့

အခါ ဘုရားအလောင်းမင်းကြီးက "ငါသည် ထိုစဉ်က သူ့ အိုမ်မှာ နေခဲ့ရပေတယ်၊ သု့ ရဲ့ စောင့်ရှောက်မကြောင့် နေပြည်တော်သို့ ချောမောစွာ ပြန်ရောက်ရှိပြီး မင်းစည်းစိမ်ကို ပြန်လည်ရရှိခြင်း ဖြစ်ပေတယ် ထို့ကြောင့် မင်းစည်းစိမ်ကို တစ်ဝက်ခွဲပေးရခြင်း ဖြစ်ပေတယ်၊ သူ့ကျေးဇူးကို သိတတ်ရပေမယ်၊ ကျေးဇုတရား မသိတတ် သူများဟာ မိတ်ဆွေကောင်းကို မရနိုင်ဘဲ ဆင်းရဲဒုက္ခရောက်တတ်ကြပေတယ်" စသည်ဖြင့် တရားဓမ္မမုား ကို ဆုံးမဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။ "ကျေးဇူးတရား သိတတ်ခြင်း" ဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ မင်္ဂလာကြီးတစ်ပါး ဆိုတာ ဒီဝတ္ထက ထင်ရှားသာကေ ပြဆိုလျက်ရှိနေပါတယ်။

ာရားနာမှ ငြိမ်းအေးရ ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ-မင်္ဂလာ-၂၆။

လောဘာ, ဒေါသ, မောဟမီးတွေ တောက်လောင်နေတဲ့အချိန် ဝိတက်စိတ်တွေ ဝင်ရောက် နှောင့် ယက်နေဘဲ့ အချိန်မှာ တရားနာကြားပြီး နှိမ်နင်းဆုံးမကြရပါတယ်။ ငြိမ်းအေးချမ်းသာမှုကို တရားနာကြား ခြင်းဖြင့် ရှာကြံကြရပါတယ်။ တရားဒေသနာတော်ကို အာရုံတစ်ပါး စိတ်မသွားဘဲ လေးစားကြည်ဖြူစွာ နာယူ ကြမည်ဆိုရင် ကောင်းမြတ်ချမ်းသာသော မင်္ဂလာအကျိုးစီးပွားကို ရရှိနိုင်ကြမှာ အမှန်ပါပဲ။

တရားနာကြား ဖားနတ်သား

အခါတစ်ပါးမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်ဟာ စမွာပြည်။ ဂဂ္ဂရာ ရေကန်အနီးမှာ တရားဟောကြားတော် မူခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မှာ ဖားငယ်တစ်ကောင်ဟာ နေရာမှထွက်ပြီး ဘုရားရှင်ရဲ့ အသံတော်မြတ် နိမိတ်အမှတ် ကိုယူကာ ကြည်ဖြူစွာ နားစိုက်ထောင်နေခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီလို တရားနာယူလျက်ရှိစဉ်မှာ နွားကျောင်းသား တစ်ယောက်ရဲ့ နွားခြောက်တဲ့ တုတ်နဲ့ ဦးခေါင်းကို ထောက်မိခံရပြီး စုတိကျကာ သေလွန်သွားခဲ့ရရှာပါတယ်။ အဲဒီလို သေလွန်ပြီးတဲ့နောက် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာ မဏ္ဏနက ဒေဝပုတ္တ အမည်ရတဲ့ ဖားနတ်သား ရယ်လို့ ထင်ရှားစွာ ဖြစ်တဲ့အခါ "အလိုး . ငါလို ဖားက အဘယ်ကြောင့် နတ်သား ဖြစ်ရပါလိမ့်" လို့ ဆင်ခြင်

ကြည့်တော့ ဘုရားရှင်ရဲ့ တရားတော်ကို နာရတဲ့အတွက်ဖြစ်ကြောင်း သိရှိသွားခဲ့ရပါတယ်။ အဲဒီနောက် ဘုရားရှင်ထံမှောက်သို့ ထပ်မံသွားရောက်ကာ တရားတော်ကို နာယူတဲ့အခါ ဖားနတ်သားဟာ သောတာပန် တည်သွားခဲ့ရပါတော့တယ်။

ဒါဟာ "တရားနာကြားရခြင်းဆိုတဲ့ မင်္ဂလာ" ကို လတ်ငင်း ချက်ချင်း ရရှိခံစားရခြင်းပဲ ဖြစ်ပါတော့ တယ်။

ကဲ. . သတ္တမဂါထာ မင်္ဂလာ (၅) ပါးရဲ့ တရားကဗျာကလေးတွေကို ဆိုကြဦးစို့ မ

သတ္တမဂါထာ အညွှန်းကဗျာ

သတ္တမဂါထာ မင်္ဂလာဓာရားကို၊ မောင်မယ်အများ မှတ်ကြကွယ်။ ကိုယ့်ထက်ကြီးသူ ပုဂ္ဂိုလ်များကို၊ ရှိသေလေးစား ဆက်ဆံကွယ်။ မာနကိုသာ ရှိမ့်ချထားမှ၊ ရှင်လူအများ နှစ်သက်မယ်။ ရောင့်ရဲတင်းတိမ် စိတ်ငြိမ်ထားမှ ချမ်းသာတရား များကြမယ်။ သူ့ကျေးဇူးကို သိမှတ်ထားမှ၊ မိမိစီးပွား ဖြစ်ထွန်းမယ်။ သင့်တော်ချိန်ခါ ဓမ္မတရားကို၊ လေးစားမှတ်သား နာယူကွယ်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားကို၊ နေ့စဉ်လေးစား အားထားကွယ် ဘေးရန်ကင်းတွာ ကုသိုလ်ပွားလို့၊ အောင်မြင်မှုများ ရကြမယ်။ ဗဒ္ဓမင်္ဂလာ ကမ္ဘာသားတို့၊ ငြိမ်းချမ်းတရား မှတ်ကြကွယ်။ မှတ်ကွယ်...မှတ်ကွယ်။

"အဋ္ဌမဂါထာ မင်္ဂလာ"

မန္တီ စ ဘောဝစဿတာ, သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ၊ ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ, ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။ ဒေဝပုတ္တ, သိလိုရေးနှင့် မေးလျှောက်လာငြား အို. . နတ်သား။ ခန္တီ စ၊ မေတ္တာရှေ့ထား မြေကြီးလား သို့ စိတ်ထားမာန်ချ သည်းခံရခြင်းလည်းကောင်း။ သောဝစဿတာ စ၊ လိမ္မာယဉ်ကျေး ကြီးပွားရေးကို အားပေး

လိုလား ပြောဆိုငြားက မရှားမဖဲယ် မှတ်သားနွာလွယ်သူ၏ အဖြစ်လည်းကောင်း သမဏာနံ ကိလေသာ ဘေး ရန်ညစ်ကြေးတို့ ငြိမ်းအေးစေတတ်သော အရှင်မြတ်တို့ကို။ ဒဿနဥ္စ၊ မြတ်နိုးသဒ္ဓါ စေတနာဖြင့် ကောင်းစွာ ကြည်ရွင် ဖူးမြင်ရခြင်းလည်းကောင်း။ ကာလေန၊ အားလပ်ခွင့်သာ လျောက်ပတ်သောအခါ၌ : ဓမ္မသာတစ္ဆာ စ၊ ပညာရှိများ ဆည်းကပ်ငြားက တရားအရေး ဆွေးနွေးမေးမြန်းရခြင်း လည်းကောင်း၊ ဧတံ၊

ဤလေးပါးသည်။ ဥတ္တမံး ကောင်းမြတ်လှစွာသော-၊ မင်္ဂလံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ချိုးသတ်ဖြတ် ကောင်းကျိုး

က**်ရာ** သတ္ဂာအပေါင်း ကြီးပွားကြောင်း မင်္ဂလာပါပေ့တည်း။ အဋ္ဌမဂါထာမှာ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူတဲ့ မင်္ဂလာတရားများကတော့. . .

၁။ ဒေါသမပ္စား မေတ္တာထား၍ သည်းခံပါ။

ြောဆိုဆုံးမ၍ နား<mark>ထောင်လွယ</mark>်ပါ။

၃၊ ရဟန်းမထေရိ အရှင်မြတ်ဘို့ တို့ သဒ္ဓါကြည်လင်စွာ ဖူးမြင်ပါ။ ၄ သင့်လျော်သော အချိန်၌ တရားစကား ဆွေးနွေးမေးမြန်းပါ - ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတရား ၄-ပါးတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်

ဒီမင်္ဂလာတရား ၄-ပါးကတော့ လောကမှာ "စိတ်ဓာတ်မြင့်မြတ် ရင့်ကျက်ရန်" လမ်းညွှန်မှုပေးတဲ့ မင်္ဂလာတရားတော်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။

သည်းခံစိတ်ထား အကျိုးများ

ခန္တီစ-မင်္ဂလာ-၂၇။

"မေတ္တာရေ့ထား၊ သည်းခံငြားက အများချစ်ခင်၊ ပြစ်မျိုးစင်၏၊ ရန်လျှင်နည်းပါး၊ သေငြားမတွေ ရောက်လေကောင်းရာ ဤငါးဖြာသည်၊ မှတ်ပါရမြဲ အကျိုးတည်း။"

သည်းခံတရား လက်ကိုင်ထားပါက အကျိုးတရားငါးပါးရရှိပြီး ကျက်သရေမင်္ဂလာအဖြာဖြာတို့နဲ့ ပြည့်စုံစေနိုင်ပါတယ် သည်းခံရမယ်ဆိုတာဟာ အရာရာကို အရှုံးပေးရမယ်, ခေါင်းငုံ့ခံရမယ်လို့ ဆိုလိုတာ မ ဘုတ်ပါဘူး စိတ်သဘောထားကြီးကြီးထားပြီး သည်းခံခွင့်လွှတ်ရမယ်လို့ ဆိုလိုခြင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်၊ မြတ်စွာ ဘုရားသခင်ဘာ မာရ်နတ်ကို မေတ္တာတရားဖြင့် သည်းခံပြီး အနိုင်ယူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် မဘာ ဘထိမြေကြီးပမာ သည်းခံစိတ် ထားကြရမယ်လို့ မိန့်ကြားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အရှင်ပုဏ္ဏ သည်းခံစွ

ဘုရားရှင်လက်ထက် သုနာပရန္တတိုင်းသား အရှင်ပုဏ္ဏမထေရ်ဟာ ဘုရားရှင်ထံ ဆည်းကပ်ပြီး မြိတ်စွာဘုရား၊ တပည့်တော်အား အကျဉ်းအားဖြင့် တရားမမ္မဟောပြောဆုံးမပါ" လို့ လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ ဒီအခါ ဘုရားရှင်က "ပုဏ္ဏ၊ ချစ်အပ်, သာယာအပ်, တပ်မက်အပ်ကုန်သော ရုပ်, အဆင်း, အသံ, အနံ့၊ အရသာ, အတွေ့ အထိဆိုတဲ့ အာရုံငါးပါးကို စွဲလမ်းနှစ်သက်သူမှာ တပ်မက်ခြင်းတဏှာ ဖြစ်တယ် တဏှာဖြစ်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခံဖြစ်ရတယ်၊ အာရုံငါးပါးကို မစွဲလမ်းမနှစ်သက်သောသူမှာ တဏှာ ချုပ်တယ်၊ တဏှာချုပ်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခချုပ်ရတယ်၊ အာရုံငါးပါးကို မစွဲလမ်းမနှစ်သက်သောသူမှာ တဏှာ ချုပ်တယ်၊ တဏှာချုပ်ခြင်းကြောင့် ဒုက္ခချုပ်ရတယ်" လို့ ဟောကြားတော်မူပြီး ဒီလို မေးတော်မူပါတယ်။

ဘုရားရှင် . . "သင် ဘယ်အရပ်မှာ နေမှာလဲ"

အရှင်ပုဏ္ဏ… "သုနာပရန္တတိုင်းမှာ နေပါမယ် ဘုရား"

ဘုရားရှင် . . . "ပုဏ္ဏ၊ သုနာပရန္တတိုင်းသား လူအများတို့ဟာ ကြမ်းတမ်းကြတယ်၊ သင့်ကို ဆဲဆို .လျှင် ဘယ်လိုနေမလဲ"

အရှင်ပုဏ္ဏ . . ့ "သုနာပရန္တတိုင်းသားတို့ ဟာ တော်ပါပေစွ၊ ဆဲဆိုရုံသာ ဆဲဆိုကြတယ်၊ လကဲဖြင့် မရိုက်ကြသေးပေလို့ သည်းခံကာ နေပါမယ် ဘုရား" ဘရားရင် . . ့ "လက်ဖြင့်ရိုက်လျှင် ဘယ်လိုနေမလဲ"

အရှင်ပုဏ္ဏ . . . "လက်ဖြင့်သာ ရိုက်ကြတယ်၊ ခဲဖြင့် မပေါက်ကြသေးပေလို့ သည်းခံကာနေပါ မယ် ဘုရား"

ဘရားရင် . . . "ခဲ့ဖြင့် ပေါက်လျှင် ဘယ်လိုနေမလဲ"

အရှင်ပုဏ္ဏ • • • "ခဲဖြင့်သာ ပေါက်ကြဘယ်၊ ဒုတ်ဖြင့် မရိုက်ကြသေးပေလို့ သည်းခံကာ နေပါမယ် ဘုရား"

အဲဒီလို အစဉ်အတိုင်း မေးလာရာ နောက်ဆုံးမှာ "အသက်ကို သတ်သည့်တိုင်အောင် သည်းခံကာ နေပါမယ် ဘုရား" လို့ လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ ဒီအခါ ဘုရားရင်က "ပုဏ္ဏ၊ တော်ပေစွ, တော်ပေစွ, သင် ဟာ ဒီလို သည်းခံခြင်းနဲ့ ပြည့်စုံလျှင် သုနာပရန္တတိုင်းမှာ နေနိုင်လိမ့်မယ်" လို့ မိန့်ဆိုပြီး ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့ပါ တယ်.

အရှင်ပုဏ္ဏလည်း သုနာပရန္တတိုင်းသို့သွားပြီး သည်းခံတရားဖြင့် နေထိုင်ကာ တရားအားထုတ်တဲ့အခါ ဝါတွင်းမှာပဲ တေဝိဇ္ဇရဟန္တာ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်။ ဒတာ ငါးရာ, ဒတာမှ ငါးရာတို့ကို ဥပါသတာ, ဥပါသိကာမများ ဖြစ်စေပြီးနောက် သရိနိဗ္ဗာန် ပြုသွားခဲ့ပါတယ်။

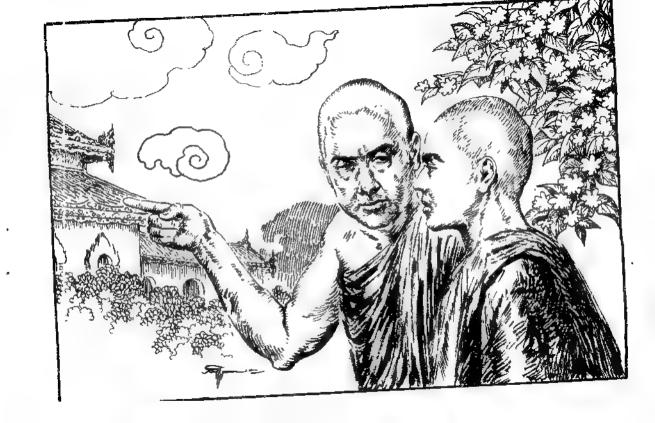

ဆုံးမစကား နာလွယ်ထား သောဝစဿတာ-မင်္ဂလာ-၂၈။

မိဘဆရာသမားတို့က လိမ္မာယဉ်ကျေးအောင် ဆုံးမစကား ပြောကြားတဲ့အခါ နာယူလွယ်သင့်ကြ ပါတယ်။ အဲဒီလို နာယူလွယ်ခြင်းဟာ မင်္ဂလာတစ်ပါးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ မိမိရဲ့ အကျိုးစီးပွားအတွက် ဝေဖန် အကြံဉာဏ်များ ပေးလာတဲ့အခါ မထိမဲ့မြင် ပြေးမူကြဘဲ လေးငေး စားစား နာယူလွယ်သင့်ကြပါတယ်။

အရှင်ရာစ နာလွယ်လှ

ဘုရားရှင်လက်ထက်က ဘုရားကျောင်းတော်မှာ ဝေယျာဝစ္စ ဆောင်ရွက်နေတဲ့ ရာဓလို့ အမည်ရှိတဲ့ ပုဏ္ဏားတစ်ယောက် "ရှိခဲ့ပါတယ်။ ရာမဟာ ရဟန်းပြုချင်ပေမယ့် ရဟန်းပြုပေးမယ့်သူ မရှိလို့ ညှိႏှငယ်ပြီး နေရရှာပါတယ် ဒါကို ဘုရားရှင်က မြင်တော်မူပြီး ရဟန်းများကို စည်းဝေးစေကာ "ရာဓပုဏ္ဏားရဲ့ တွေးဇူး ကို ဘယ်သူ အမှတ်ရသလဲ" လို့ မေးမြန်းတော်မူပါတယ်။ ဒီအခါ အရှင်သာရိပုတ္တရာက "ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ

ဆွမ်းခံစဉ်က ဆွမ်းတစ်ဇွန်း လောင်းခဲ့ဖူးပါတယ်" လို့ လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။ "ဒါဖြင့် ရာဓပုဏ္ဏားကို ရဟန်း ပြုပေးကြ" လို့ ခွင့်ပြုတော်မူတဲ့အတွက် ရာစကို ရဟန်းပြုပေးခဲ့ကြပါတယ်။

အရှင်ရာဟော အလွန် ဆုံးမလွယ်ပြီး ဆုံးမတဲ့အတိုင်းလည်း ကျင့်ကြံအားထုတ်ခဲ့ပါတယ် ဒါကြောင့် **နှစ်ရက်**, သုံးရက်န_{ဲ့} ရဟန္တာ ဖြစ်သွားခဲ့ပါတယ်။

အရှင်သာရိပုတ္တရာက အရှင်ရာမကို ဘုရားရှင်ထံ ခေါ် သွားတဲ့အခါ ဘုရားရှင်က "သာရိပုတ္တရာ၊ သင့်တပည့်ဟာ ဆုံးမလွယ်ရဲ့လား" လို့ မေးမြန်းတော်မူပါတယ်။ ဒီအခါ ရှင်သာရိပုတ္တရာက "အရှင်ဘုရား အလွန် ဆုံးမလွယ်ပါတယ် အပြစ်ပြပြီး ပြောဆိုတဲ့အခါမှာ ဘယ်အခါမျှ စိတ်မဆိုးပါ" လို့ လျှောက်ထားခဲ့ ပါတယ်။ ဘုရားရှင်က "ရာရေဟန်းလို. တပည့်များရလျှင် အဘယ်မျှ ယူနိုင်မလဲ" လို့ အမေးရှိတဲ့အ**ခါ** အရှင်သာရိပတ္တရာက "အရှင်ဘုရား၊ များစွာပင် ယူနိုင်ပါတယ်" လို့ ပြန်လည် လျှောက်ထားခဲ့ပါတယ်။

ဒီအခါ ဘုရားရှင်က "ရဟန်းဆိုတာ ရာဓကဲ့သို့ ဆုံးမလွယ်စေရမယ်၊ အပြစ်ပြပြီး ဆုံးမလျှင် အမျက် မထွက်အပ် ဆုံးမသော ဆရာကို ရွှေအိုးကြီးကို ညွှန်ပြသော သူကဲ့သို့ မှတ်ယူရမယ်" လို့ မိန့်ကြားတော်

ဒါကြောင့် ဘုရား**ရှင်ရဲ့**စကားကို လေးစားသောအားဖြင့် ရဟန်းရှင်လူ ပရိသတ်အားလုံး "သောဝ စဿတာ မင်္ဂလာ" နဲ့ ပြည့်စုံသင့်ကြပါတော့တယ်။

ရဟန်းသံဃာ ဖူးဖြင်ပါ

သြမဏာနဉ္စ္က ဒဿနံ -မင်္ဂလာ-၂၉။]

ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမနဲ့ အညီ ကောင်းမွန်စွာ နေထိုင်အားထုတ်ကြတဲ့ ရဟန်းသံဃာခတာ်များ ကို ဖူးမြင်ရတဲ့အခါ စိတ်နှလုံး ရွှင်ပြုံးကြည်နူးမှုကို ဖြစ်စေပါတယ်။ ဒါနပြုချင်တဲ့ စိတ်တွေ၊ သီလဆောက်တည် ချင်တဲ့စိတ်တွေ ဖြစ်ပေါ် လာစေပါတယ်။ မကောင်းမှုကို မပြုလိုဘဲ ကောင်းမှုကုသိုလ်ငာရားကို ပွားများချင် တဲ့စိတ်တွေ တဖွားဖွား ပေါ် ပေါက်လာစေပါတယ်။

ဒါကြောင့် ရဟန်းသံဃာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်များကို အခါအခွင့်သင့်တိုင်း ဖူးမြင်ရခြင်းဟာ ကောင်း မြတ်လှတဲ့ မင်္ဂလာကြီးတစ်ရပ် ဖြစ်ပါတော့တယ်။

စင်ပုပ်ငှက်ငယ် ပူးရတယ်

ဘုရားရှင်ဟာ ဒေဝိဿကတောင် နုဘဲပင်ဂူမှာ သီတင်းသုံးနေတော်မူစဉ်အခါ ခင်ပုပ် (ဇီးကွက်) ငှက်ငယ်တစ်ကောင်ဟာ ဘုရားရှင် ဆွမ်းခံကြွတိုင်း လမ်းတစ်ဝက်ရောက်အောင် လိုက်ပို့ရှာတယ်။ ဆွမ်းခံ ပြန်လာတော့လည်း လမ်းတစ်ဝက်ရောက်အောင် သွားပြီး ခရီးဦးကြိုဆိုလေ့ရှိခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့သော ညနေချမ်းမှာ ဘုရားရှင်ဟာ သံဃာအပေါင်း ခြံရံပြီး နေတော်မူတဲ့အခါ ခင်ပုပ်ပှက် ငယ်ဟာ တောင်မှဆင်းပြီး အတောင်နှစ်ဘက် ဖြန့်ယှတ်လျက် နှတ်သီးကို အောက်ဆို့ချကာ ဘုရားရှင်ဟာ ရှိခိုးနေရာပါတယ်။ ဘုရားရှင်မြင်တော်မူလို့ ပြုံးတော်မူတဲ့အခါ အရှင်အာနန္ဒာက လျှောက်ထားမေးမြန်းပါတယ် ဘုရား ရှင်က "အာနန္ဒာ၊ ဟိုခင်ပုပ်ငှက်ငယ်ကို ကြည့်စမ်းပါမသူဟာ ငါဘုရား၌လည်းကောင်း၊ ရဟန်းသံဃာတော်၌ လည်းကောင်း ကြည်ညိုတဲ့စိတ်ဖြင့် ဖူးမြင်ရခြင်းကြောင့် ကမ္ဘာတစ်သိန်း ကာလပတ်လုံး လူ့ပြည်, နတ်ပြည် မှာ ကျင်လည်ရပြီး နောင်အခါ "သောမနသာ" မည်သော ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ ဖြစ်ပေလိမ့်မယ်" လို့ မိန့်ကြားတော် မူခဲ့ပါတယ်။

တရားဒေသနာ စစားနွေးပါ

ကာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ-မင်္ဂလာ-၃၀။

လုပ်ငန်းအားလပ်တဲ့ အချိန်အခါများမှာ တရားဒေသနာများကို အကျိုးများရာများကြောင်း မေးမြန်း ဆွေးနွေးပြောကြားခြင်းဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ မင်္ဂလာဖြစ်ပါတယ်။ သင္ဇါ, သီလ, သမာဓိ, ပညာ စတဲ့ တရားမမ္မ တွေ တိုးပွားအောင် ကြံဆောင်ရှေ့ရှုပြီး ဆွေးနွေးမှုပြုကြခြင်းကိုသာ ဆိုလိုပါတယ်။ သမားဂုဏ်တွေပြပြီး ခိုက်ရန်ဒေါသ အငြင်းပွားကြတာတွေကိုတော့ ထိန်းသိမ်းရှောင်ကြဉ်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အကျိုးမရှိတဲ့ ရပ်စကား, ရွာစကား, မယားစကား, သားစကားတွေ ပြောဆိုနေကြမယ့်အစား သူတော်တောင်းတရားကို ဆွေးနွေး ပြောဆိုနေကြတာက ကုသိုလ်တိုးပွားစေနိုင်ကြောင်း အဆိုအမိန့် ပြုထားခဲ့ကြပါတယ်။

[၃၀] ဘုရားရှင်အား ခင်ပုစ်ငှက်ငယ်က ရှိခိုးကန်တော့နေရှာပုံ။

သီတစစ်သူကြီးမော ပြုကြပါ

ဘုရားရှင်လက်ထက် ပေသာလီပြည် လိဋ္ဌဝီမင်းတို့ ဟာ စုရုံးစည်းပေးနေရာမှာ ဘုရားရင်စဲ့ ဂုဏ် ကျေးဇုးများကို ချီးကျူးပြောဆိုခဲ့ကြပါတယ်။ ဒီအခါ ပရိသတ်ထဲမှာ ထိုင်နေတဲ့ သီဟစစ်သုကြီးဟာ ဘုရားရှင် ကို ဖူးမြင်လိုတဲ့ ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ် လာပါတယ်။ ဒါနဲ့ သူ့ ဆရာ နိုဂဏ္ဏနာဋပုတ္တထံသွားပြီး "အရှင်ဘုရား တပည့်တော်ဟာ ရဟန်းဂေါတမထံ ဖူးမြင်ခြင်းငှာ ချဉ်းကပ်လိုပါတယ်" လို့ လျှောက်ထားပါတယ် ဒီအခါ သူ့ ဆရာ နာဋပုတ္တဆရာကြီးက "အို. . သီဟစ်သူကြီး၊ သင်ဟာ ကြံယဝါဒရှိသူဖြစ်ပါလျက် အကြံယဝါဒ ရှိတဲ့ ရဟန်းဂေါတမကို အဘယ်ပြောင့် မျဉ်းကပ်ရမှာလဲ" စသည်ဖြင့် တားမြစ်တဲ့အခါ သီဟစစ်သူကြီး လည်း ဘုရားရင်ထံ သွားချင်တဲ့စိတ် ပျောက်သွားခဲ့ပါတယ်။ နောက်တစ်ကြိမ် လိစ္ဆဝီမင်းများက ဘုရားရှင်ရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဖကို ချီးကျူးပြောဆိုတဲ့စကားကို ကြားပြန်တဲ့အခါ သွားချင်တဲ့ဆန္ဒ ပေါ် ပာပြန်တယ် ဒါပေမယ့် ရှေးနည်းအတိုင်း သူ့ ဆရာက တားမြစ်လို့ မသွားဖြစ်ခဲ့ဘဲ ဖြစ်ခဲ့ရပြန်ပါတယ်။

သုံးကြန်မြောက်ဖြစ်တဲ့အခါ သီဟစစ်သူကြီးဟာ "ဘုရားရှင်ထံ ဆည်းကပ်ရပါမှ ကောင်းလေစွဲ" လို့ အကြံနြင့်ပေါ်ပြီး သူ့ဆရာ နဋပုတ္တအား မပန်ကြားတော့ဘဲ ဘု<mark>ရားရှင်</mark>ထံသို့ သွားရောက်ခဲ့ပါတယ်

ဘုရားရှင်ရဲ့ ရေ့မှောက်သို့ ရောက်ရှိတဲ့အခါ သီဟစစ်သူကြီးက အရှင်ဘုရား၊ ရဟန်းဂေါတမဟာ အကြိယအယူရှိတယ် အကြိယအယူဖြစ်ဖို့ ရာ ဟောကြားတယ်၊ ထို အကြိယအယူဖြင့် တပည့်တို့ ကိုလည်း ဆုံးမတယ်ဆိုတဲ့ စကားကို တပည့်တော် ကြားဖူးပါတယ် ဒီလို ပြောဆိုကြတာဟာ အရှင်ဘုရား ဟောကြား တဲ့အတိုင်း ပြောကြားကြပါသလား၊ ဒါမှမဟုတ် အရှင်ဘုရားကို မဟုတ်မမှန်သော စကားဖြင့် စွပ်စွဲကြပါသလား ဘုရား" စသည်ဖြင့် လျှောက်ထားမေးမြန်းခဲ့ပါတယ်။

ဒီအခါ ဘုရားရှင်က "သီဟစစ်သူကြီး၊ ငါဘုရားကို ဟုတ်မှန်သော အကြောင်းပရိယာယ်ဖြင့် ရဟန်း ပေါတမဟာ အကြိယအယူရှိတယ်လို့ ပြောလျှင်လည်း ဟုတ်မှန်ပါတယ်၊ ကြိယအယူရှိတယ်လို့ ပြောလျှင် လည်း ဟုတ်မှန်ပါတယ်၊ ကြိယအယူရှိတယ်လို့ ပြောလျှင် လည်း ဟုတ်မှန်ပါတယ်၊ အဘယ်ကြောင့်ဆိုလျှင် ငါဘုရားဟာ ကာယဒုစရိုက်၊ ဝစီဒုစရိုက်၊ မနောဒုစရိုက် တို့ကို မပြုအပ် များစွာသော မကောင်းမှု အကုသိုလ်တရားတို့ကို မပြုအပ်လို့ ဟောကြားပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါဘုရားကို အကြိယအယူရှိသူလို့ ပြောဆိုတာဟာ ဟုတ်မှန်ပါတယ်၊ ငါဘုရားဟာ ကာယသုစရိုက်, ဝစီ သုစရိုက်, မနောသုစရိုက်တို့ကို ပြုအပ်တယ်၊ များစွာသော ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့ကို ပြုအပ်တယ်လို့ ဟော ကြားပါတယ်၊ ဒါကြောင့် ငါဘုရားကို ကြိယအယူရှိတယ်လို့ ပြောဆိုတာလည်း ဟုတ်မှန်ပါတယ်" စသည်ဖြင့် ဟောကြားတော်မူခဲ့ပါတယ်။

သီဟစစ်သူကြီးဟာ မြတ်စွာဘုရားနဲ့ တရားစကား ဆွေးနွေး ပြောကြားပြီးတဲ့နောက်၊ မြတ်စွာဘုရား ရှင် ဟောကြားတော်မှတဲ့ တရားဒေသနာတော်အဆုံးမှာ သောတာပန် တည်သွားခဲ့ရပါတယ်။ တဲ. . . အဋ္ဌမဂါထာမင်္ဂလာတရားတို့ ကို ဦးထိုပ်ထားပြီး တရားကဗျာလေးတွေ ဆိုကြဦးစို့

အဋ္ဌမဂါထာ အညွှန်းကဗျာ

အဋ္ဌမဂါထာ မင်္ဂလာတရားကို၊ မောင်မယ်အများ မှတ်ကြကွယ်။ မေတ္တာရင်းခံ ဒေါသမွှားနဲ့။ သည်းခံစိတ်ထား ရှိကြကွယ်။ ကောင်းရာမွန်ရာ ဆုံးစေတားကို၊ နားထောင်လွယ်များ ဖြစ်ကြကွယ် ရဟန်းထေရ်ရှင် အရိယာများကို၊ သဒ္ဓါစွမ်းအား ဖူးတွေ့ကွယ်။ သင့်ထော်ချိန်ခါ တရားစကားကို၊ ဆွေးနွေးပြောကြား ပြုကြကွယ်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားကို၊ နေ့စဉ်လေးစား အားထားကွယ်၊ ဘေးရန်ကင်းကွာ ကုသိုလ်ပွားလို့၊ အောင်မြင်မှုများ ရကြမယ်။ ဗုဒ္ဓမင်္ဂလာ ကမ္ဘာသားတို့၊ ငြိမ်းချမ်းတရား မှတ်ကြကွယ်။ မှတ်ကွယ်. . . မှတ်ကွယ်။

"နဝမဂါထာ မင်္ဂလာ"

တပေါ စ ပြဟ္မစရိယဥ္မႉ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ နိဗ္ဗာနသစ္ဆိက်ရိယာ စႉ ဧတံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

၁၀၀ပုတ္တ သိလိုရေးနှင့် မေးလျှောက်လာငြား အို. . နတ်သား။ တပေါ စ၊ ဣန္ဒြေခြောက်ပါး မဖောက် **ြားဖို့** စောင့်စားတတ်သိ မြတ်သတိနှင့် ပျင်းရိခြင်းကို ဖြိုခွင်းဖယ်ရှား ပူပန်စေတတ် အားထုတ်တတ်သ**ည့်** ဝီမိုယဟူငြား ခြိုးခြံခြင်းတရားလည်းကောင်း။ ပြဟ္ပစရိယဉ္စ၊ မေထုန်ပယ်လွှင့် မြတ်သောအကျင့်လည်းကောင်း : **(ဝါ)** ဘုရားရှင်အဆုံးအမ ကောင်းမြတ်လှသည့် သီလ, သမာဓိ, ပညာ သုံးဖြာသော အကျင့်ကို ကော**င်း**မွန် စွာ ကျွင့်သုံးခြင်းလည်းကောင်း။ အရိယသစ္စာနံ အရိယာသခင် သူတော်စင်တို့ သိမြင်အပ်ငြား လေးပါးသော သစ္စာတရားတို့ကို ဒဿနဉ္စ၊ ပိုင်းခြားထင်ထင် မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် သိမြင်ခြင်းလည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနသစ္ဆိ ကိရိယာစ တစ်ထောင့်ငါးရာ ကိလေသာမှ ဝေးစွာလွတ်ကင်း အရဟတ္တဖို့လ်ကို မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်းကောင်း၊ (ဝါ) ဒုက္ခခပ်သိမ်း ပြတ်ငြိမ်းရာမှန် အေးနိဗ္ဗာန်ကို ဉာဏ်ဖြင့်သိရောက် မျက်မှောက်ပြုရခြင်းလည်းကောင်း။ ဧတံ ဤလေးပါးသည်။ ဥတ္တမ်၊ တောင်းမြတ်လှစွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မတောင်းကျွီးကို ပယ်ချို့သတ်ဖြတ် ကောင်း က်ိုးကပ်ရာ သတ္ခာအပေါင်း ကြီးပွားကြောင်း မင်္ဂလာပါပေတည်း။

နဝမဂါထာမှာ ဘုရားရှင်ဟောကြားတော်မူတဲ့ မင်္ဂလာတရားများကဘော့...

၁။ ခြိုးခြံသော အကျင့်ကို ကျင့်ပါ။

၂။ မြတ်သော အကျင့်ကို ဆောင်ပါ။

၃။ အရိယသစ္စာကို သိမြင်ပါ။

၄။ နိုဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပါ - ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတရား ၄-ပါးတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ဒီ မင်္ဂလာတရား ၄-ပါးကတော့ "သံသရာတစ်ဖက်ကမ်းကို တက်လှမ်းကြရန်" လမ်းညွှန်မှ ပေးထားတဲ့ မင်္ဂလာ တရားတော်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။

တပအကျင့်ကို ကျင့်စေလို့ |တပေါ ၈ မင်္ဂလာ-၃၁။|

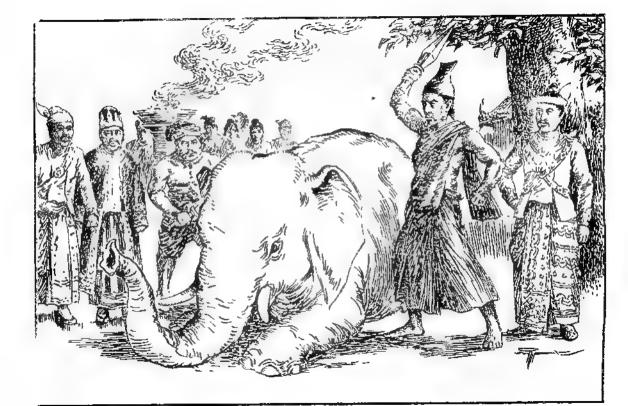
တပအကျင့်ဆိုတာတတော့ ဣန္ဒြေကို စောင့်စည်းပြီး ခြူခြံအားထုတ်ကွင့်ရတဲ့ အကွင့်များကို ဆိုလို ပါတယ်၊ ကိလေသာ ငြိမ်းအေးအောင် သည်းခံ၊ ခြိုးခြံ၊ စောင့်စည်း ပြီရိယစိုက်ယုတ်ပြီး ကွင့်ကြံ အားထုတ် ရတဲ့ အကျင့်များပင် ဖြစ်ကြပါတယ်။ အဲဒီလို ကိလေသာငြိမ်းအေးအောင် တပအကျင့်မြတ်ကို ကျင့်ဆောင် ခြင်းဟာ ကောင်းမြတ်လှတဲ့ မင်္ဂလာကြီးပင် ဖြစ်ပေတယ်လို့ ဘုရားရှင်က ဟောကြားတော်မခဲ့ပါတယ်

လောမကဿပ ရှုစားကြ

ရှေ့တုန်းက ဟိမဝန္တာတောကြီးထဲမှာ တပအကျင့်မြတ်ဖြင့် ပြင်းပြင်းထန်ထန် အားထုတ်နေတဲ့ လောမ ကဿပဆိုတဲ့ ရသေ့တစ်ပါး ရှိခဲ့ပါတယ်။ အမည်ရင်းကတော့ ကဿပပါပဲ။ ကိုယ်မှာ အမွေးတွေ ပေါက်လွန်း လို့ လောမကဿပလို့ အမည်တွင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်တဲ့။ အဲဒီ ရသေ့ဟာ တရားကို ပြင်းပြင်းထန်ထန် အားထုတ်နေတာကို သိကြားမင်း မြင်တွေ့သွားတော့ "ငါ့ရဲ့ သိကြားမင်းရာထူးကို လုဖို့ ကြိုးစားနေတာပဲ" ရယ်လို့ အထင်လွဲပြီး သွားခဲ့ပါတယ်တဲ့။

သိကြားမင်းဟာ တရာဏသီမင်းကြီးဆီကိုသွားပြီး "သင်မင်းကြီးဟာ ဇမ္ဗူဒိပ်မှာ ဧကရာဇ်ဖြစ်လိုပါ လျှင် သမီးတော် စန္ဒာဝတီကို သေယှအမတ် လက်မှာထားပြီး လောမကဿပထံ သွားစေပါ၊ သား<mark>ကောင်</mark> တို့ကို သတ်၍ ယဇ်ပူဇော်ခိုင်းပါ" လို့ ပြောကြားခဲ့ပါတယ်။ တရာဏသီမင်းကြီးကလည်း ဧကရာဇ်ဘုရင် ဖြစ်ချင်တာနဲ့ သမီးတော် စန္ဒာဝတီနှင့်တကွ သေယှအမတ်ကို လောမကဿပရသေ့ထံ စေလွှတ်လိုက်ပါတယ်။ ရသေ့ထံ ရောက်ကြတဲ့အခါ သေယှအမဘ်က နတ်သမီးလို့ချောမောလှပတဲ့ စန္ဒာဝတီကို ပြပါတယ်၊ ရသေ့ဟာ ဣန္ဒြေပွက်ပြီး စန္ဒာဝတီရဲ့ ထက်အောက်ကိုယ်ကာယကို တဝ်မက်တဲ့စိတ်နဲ့ ကြည့်ပါတယ် အဲဒီ

၃၂ လောမကဿပရသေ့က မင်း**အ်**ယဇ်ပူဇော်ပွဲတွင် ရတနာဆ**်ကြီး၏လည်ကို**ဖြတ်ရန် သံလျက်ကို မြှောက်ထားနေပုံ။

အခါ ရယားကဲ့ မျာန်မာ လည္း တစ်ခါထဲ လျှော့ကျသွားခဲ့ရပါတယ်။

သေယအမတ်က "အရင်ဟာ မင်းရဲ့ယဇ်ကို ပူဇော်ပါလျှင် ဤမင်းသမီးကို အရှင့်အား အပ်နှင်းပါ လိမ့်မယ်" လို့ ပြောကြားပါတယ်။ ဒီအခါ ရသေ့ဟာ ယဇ်ပူဇော်ဖို့ ဇာရာဏသိပြည်သို့ လိုက်ဦး လာခဲ့ပါ တယ်၊ လမ်းမှာ လူအပေါင်းတို့က ယဇ်ပူဇော်မှုကို မြေသြင့်ကြောင်း တောင်းပန်တားမြစ် ငိုကြွေးခဲ့ကြပါတယ်း ဒါပေမယ့် လောမကဿပရသေ့ဟာ ယဇ်ပူဇော်ဖို့ လိုက်ပါမြဲ လိုက်ပါလာခဲ့ပါတယ်။

နန်းတော်ရင်ပြင်မှာ ယစ်ပူဇော်ပွဲကြီး ဆင်ယင်ကျင်းပတဲ့အခါ ရသေ့ဟာ "ရတနာဆင်ရဲ့ လည်ကို ခုတ်အံ့" ဆိုပြီး သံလျက်ကို မြှောက်လိုက်ပါတယ်။ ဒီအခါ ရဟနာဆင်ဟာ သည်းထန်စွာ အော်တစ်မြည်တမ်း ပြီး အခြားဆင်တွေ မြင်းတွေ နွားတွေ စတဲ့ တိရစ္ဆာန်တွေဟာ့လည်း လိုက်ပြီး ပြင်းထန်စွာ အော်ဟစ်မြည် တမ်းကြပါတယ် လုအပေါင်းတို့ကလည်း ဝမ်းနည်းစွာ ငိုကြွေးဟစ်အော်ကြပါတယ်။ မသင့်ကြောင်း သုတော် သူမြတ်တို့ရဲ့ အကျင့်မဟုတ်ကြောင်း ဟစ်အော်ကြပါတယ်။

ို့အခါ လောမကဿပရသေ့ဟာ လွန်စွာ ထိတ်လန့်သွားပြီး "ဤအပြု အမုဟာ သူတော်သုမြတ်တို့ ရဲ့ အပြုအမ မဟုတ်လား" လို့ သဟိရပြီး ဣန္ဒြေကို ထိန်းသိမ်းစေးင့်စည်းကာ တပ အကျင့်မြတ်ဖြင့် စျာန်ကို ပြန်ရအောင် ဤိုးစားအားလဟိခဲ့ပါတယ်။ ဈာန်ရရှိပြီး တောင်းတင်၌ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ ခွေထိုင်မနုဘာ မင်းနှင့်တက္က လူအများအား ကိုလေသာ ငြိမ်းကြောင်း တရားတောင်းတို့ ဟောကြားခဲ့ပါတယ်။

အကျင့်မြင်ာ်ကို ဆောင်စေလို့ [ဗြဟ္မစရိယဥ္စ-မင်္ဂလာ ၃၂။]

ဘုရားရှင်ရဲ့ အဆုံးအမနဲ့ အညီ အကျင့်မြတ်ကို ဆောင်ခြင်းဟာလည်း ကောင်းမြတ်လှတဲ့ မင်္ဂလာ တရားကြီးပင် ဖြစ်ပါတယ်။ မေထုန်မှီဝဲမှုကို ရှောင်ကြဉ်ခြင်းဟာ ပူပန်စေမှု ကင်းစေတဲ့အတွက် ကောင်းမြတ် လှတဲ့ အကျင့်မြတ် ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါ့အပြင် ရဟန်းတရား ကြိုးစားအားထုတ်ခြင်းဟာလည်း ခြတ်သောအကျင့် ကို ကျင့်ဆောင်ခြင်း ဖြစ်တဲ့အတွက် "ဗြဟုဗရိယ" လို့ ခေါ် ဆိုကြခြင်း ဖြစ်ပါတယ်

မာတိကမာတာ စံခုမူခုာ

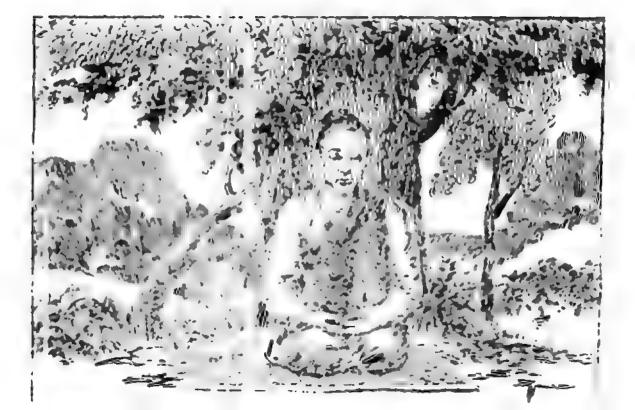
ရေးက မာတိကန္စာသူကြီးရဲ့မိခင် မာတိကမာတာဆိုတဲ့ သာသနာတော်ကို အလွန်ကြည်<mark>ညိုလှတဲ့</mark> ဒကာမကြီးတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်။ အဲဒီ ဒကာမကြီးဟာ ရဟန်းခြောက်ကျိပ်တို့ကို ဘောင်ပေါ် ကျောင်း**ကလေး** များ ဆောက်လစ်လျှုဒါန်းပြီး ဆွမ်းဒကာမအဖြစ် စီမံဆက်တပ် ထောက်ပံ့လျက် ရှိခဲ့ပါတယ်

တစ်နေ့ . ညနေချမ်းမှာ လျှဖွယ်ရာ အဖျော်ယမတာများနဲ့ တောင်ပေါ် ကျောင်းကိုသွားတဲ့အခါ ရဟန်းတော်များကို မမြင်ရတာနဲ့ အဖော်များကို မေးမြန်းစုံစမ်းပါတယ်။ အဖော်များက "ရဟန်းဘော်များဟာ ကတိကဝတ်ထားပြီး တစ်ပါး တစ်နေရာစီ တရားအားထုတ်နေကြပါတယ်၊ တစ်စုတစ်ဝေး နူးမြ ဲလိုပါလျှင် ကျောက်စည်ကို ထိုးပါ" လို့ ပြောကြားကြပါတယ်။ မာတိုကမာတာ ဒကာမကြီးက ကျောက်စည်ကို ထိုးလိုက် တဲ့အခါ ကျောက်စည်သံကို ကြားရတဲ့အတွက် ရဟန်းတော်များ စုဝေးလာခဲ့ကြပါတယ်။

မာတိကမာတာ ဒကာမကြီးတ "အရှင်ဘုရားတို့ ဘယ်သွားနေကြပါသလဲ ဘုရား" လို့ လျှောက်ထား တဲ့အခါ "ဒကာမကြီး ရဟန်းဆိုတာ ရဟန်းတရား အားထုတ်နေရပါတယ်" လို့ ပြန်ကြားပြောဆိုပါတယ်။ "ရဟန်းတရားဆိုတာ ဘာလဲ ဘုရား" လို့ မေးပြန်တဲ့အခါ "ရဟန်းတရားဆိုတာ ဘာဝနာကမ္မဋ္ဌာန်း စီးဖြန်း တာ၊ ခန္ဓာကိုယ်ရဲ့ ဖြစ်ြုိ ပျက်ခြင်း သဘောတွေကို ရှုမှတ်ပွားများတာ ဖြစ်ပါတယ်" လို့ မိန့် ကြားပါတယ်။ "ရဟန်းတရားကို လူတွေကော အားမထုတ်နိုင်ဘူးလား ဘုရား" လို့ လျှောက်ထားတဲ့အခါ "လူတွေ

လည်း အားထုတ်နိုင်ပါတယ်" လို့ မိန့်ကြားပါတယ်။ "ဒါဖြင့် တပည့်တော်မကို တရားအားထုတ်နည်း သင် ပေးပါဘုရား" လို့ လျှောက်ထားပြီး တရားအားထုတ်နည်းကို သင်ယူကာ တရားအလုပ်ကို ကြိုးစားအားထုတ် ခဲ့ပါတယ်

အဲဒီလို ရဟန်းတရားကို ကြိုးစားအားထုတ်ခဲ့တဲ့အတွက် ဓာတိကဓာတာ ဒကာမကြီးဟာ ရဟန်းတော် ခြောက်ကိုပ်တို့ရဲ့ အရင်ပဲ သုံးမင်္ဂသုံးဖိုလ်တည်ပြီး ဒိဗ္ဗစက္ခု အဘိညာဉ်ကိုလည်း ရရှိသွားခဲ့ပါတယ်။

အရိယသံစ္နာ သိဖြင်ပါ အရိယသစ္စာနဒဿနံ မင်္ဂလာ ၃၃း

အရိယသစ္စာဆိုတာကတော့ ဘုရားရဟန္တာ အရိယာသူတော်စင်တို့ သိပယ်ဆိုက်ပွားတဲ့ သစ္စာလေးပါး မြတ်တရားများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ သစ္စာလေးပါး ဆိုတာကတော့ ေ။ ဆင်းရဲအမှန် ဒုက္ခသ္သစ္စာေ ဆင်းရဲမြစ် ကြောင်းအမှန် သမုဒယသမွာ၊ ၃။ ဆင်းရဲချုပ်ရာအမှန် နိရောဓသစ္စာ၊ ၄။ ဆင်းရဲချုပ်ရာ နိဗ္ဗာန်ရောက်ကြောင်း အမှန် မဂ္ဂသစ္စာတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်။ အဲဒီ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်ခြင်းဟာ ကောင်းမြတ်လှတဲ့ မင်္ဂလာကြီး ဖြစ်ပါပေတယ်လို့ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မူခုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ခုရွှင္တာရာသို သိစေလို

ဘုရားရှင်လက်ထက်က ကောသမွီပြည်မှာ ခုရွတ္တရာဆိုတဲ့ ကျွန်မတစ်ဦး ရှိခဲ့ဖူးပါတယ် သုံ့နာမည် ရင်းကတော့ ဥတ္တရာပါပဲ. ဒါပေမယ့် ခါးနည်းနည်းကုန်းလို့ ခုဇ္ဇနဲ့တွဲပြီး ခုဇ္ဈတ္တရာလို့ တွင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်၊ သူဟာ သာမာဝတီမိဖရားထံမှာ ကျွန်မအဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ပါတယ်။ သာမာဝတီအတွက် ပန်းများ သွားဝယ် တဲ့အခါတိုင်း ငန်းဖိုးတစ်ဝက်ကို ခိုးယူထားလေ့ ရှိခဲ့ပါတယ်။

တစ်နေ့ . . ပန်းဝယ်သွားရာမှာ ပန်းသည်အိမ်ရှင်က ဘုရားအမှူးရှိတဲ့ သံဃာတော်များကို ဆွမ်းကျွေး လှူဒါန်းနေတာကို တွေ့ရှိခဲ့ရပါတယ်။ ခုဇ္ဇုတ္တရာဟာ အိမ်ရှင်ရဲ့ တိုက်တွန်းမှုကြောင့် ဝေယျာဝစ္စများမှာ ဘုညီ ဆောင်ရွက်ပေးပြီး တရားနာယူခဲ့ပါတယ်။ တရားနာယူရင်း သစ္စာတရားတို့ကို သိမြင်ကာ သောတာပနဲ ဖြစ်သွားခဲ့ရပါတယ်၊

သောတာပန်တည်ပြီးဖြစ်တဲ့ ခုဇ္လုတ္တရာဟာ ပန်းဖိုးထဲက မခိုးတော့ဘဲ တန်ဖိုးအပြည့်ဝယ်ယူပြီး သာမာ ဝတီထံ ဆက်သပါတယ်။ သာမာဝတီက ထူးခြားလှတာနဲ့ မေးမြန်းတဲ့အခါ ဘုရားနဲ့ တွေ့ခဲ့ပုံအကြောင်းစုံ တို့ကို ပြန်ကြားပြောဆိုပါတယ်။ ဂိအခါ တရားဟောဖို့ တောင်းပန်တဲ့အခါ "ကျွန်အဖြစ်မှ လွှတ်ပြီး ကောင်းစွာ နာယူမှ ဟောကြားမယ်" လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါနဲ့ ကျွန်အဖြစ်မှ လွှတ်ပြီး သာမာဝတီနဲ့ အမျိုးသမီးငါးရာတို့ ဟာ ခုဇ္ဖုတ္တရာဟောကြားတဲ့ တရားကို ရိုသေလေးစားစွာ နာယူခဲ့ကြပါတယ်။ သူတို့လည်း တရားနာယူရင်း သစ္စာတရားကို သိမြင်ကာ သောတာပန်များ ဖြစ်သွားခဲ့ကြပါတယ်။

နိဗ္ဗာန်**ချမ်းသာ ဖြတ်ဆုံး**ပါ နိဗ္ဗာနသစ္ဆိကိရိယာစ မင်္ဂလာ ၃၄း|

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ခံစားကြရခြင်းဟာ ကြီးမြဘ်လှသော မင်္ဂလာကြီး ဖြစ်ပေတယ်လို့ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မုခဲ့ပါတယ်။ နိဗ္ဗာန်**ဆိုတာ**ကတော့ တဏှာလို့ခေါ်တဲ့ ဝါနဓာတ်မှ တင်းလွတ်ထွက်မြောက် ရာကာ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ လောကမှာ ရှိကြတဲ့ ချမ်းသာဟူသမျှမှာ မည်သည့်ချမ်းသာနှင့်မျှ ပြင်လို့မရတဲ့ ချမ်းသာဟာ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာပင် ဖြစ်ပေတယ်လို့ မိန့် ဆိုထားပါတယ်။ မြတ်ဗုဒ္ဓသာသနာတော်မှာ အရှင်ကောဏ္ဍညမှအစ အရှင် သုဘဒ္ဒအဆုံး နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို ရရှိခံစားသွားကြတဲ့ အရိယာသာဝက ဦးရေဟာ ၂၄ အသနော့်၊ ကုဋေ ၆၀၊ ဗိုလ်ခြေတစ်သိန်း ရှိခဲ့တယ်လို့ မှတ်သားခဲ့ရပါတယ်။

နီဗွာန်အရသာ ကိုယ်တိုင်ရှာ

နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာရဲ့ အရသာနဲ့ ပတ်သက်ပြီး အဖြေရှာခဲ့ကြတဲ့ ဘိုးတော်ဘုရားနဲ့ ဦးပေါ်ဦးတို့ရဲ့ တရား ဓမ္မ ဆွေးနွေးခန်းကလေးကို ဒီနေရာမှာ အလျဉ်းသင့်တဲ့အတွက် တင်ပြလိုက်ရပါတယ်။

တစ်ခါက. . ဘိုးတော်မင်းတရားဟာ ဇောင်းတော်ဆောင်မှ ထွက်စံပြီး တရားဓမ္မ ဆွေးနွေးနေကျ အတိုင်း ဆွေးနွေးတဲ့အခါ ဘုရင်က "ပေါ်ဦး. . ငါဟာ နိဗ္ဗာနသစ္ဆိကိရိယာ စ| လို့ ဘုရား ဟောကြားတော် မူတဲ့ မင်္ဂလာအရ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုပြီး ဓမ္မာရမ္မဏအာရံ ထုံတော်မူတယ်။ ကြာလေန ဓမ္မဿဝနံံ့| ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာအရ တရားတော်ကိုလည်း နာတယ်။ ကြာလေန ဓမ္မသာကစ္ဆာ| အရ တရားတော်ကိုလည်း ဆွေးနွေးတယ်။ အဲဒီလို ဆွေးနွေးတဲ့အခါ သာသနာပိုင်အစရှိတဲ့ တိပိဋကဓရ ပရိယတ္တိဝိသာရဒ၊ ဓမ္မကောသလ္လ တံဆိပ်ရ ဆရာတော်ဘုရားများကိုလည်း အကြိမ်ကြိမ် လျှောက်ထားတောင်းပန်သော်ငြားလည်း 'နိဗ္ဗာန်ရဲ့ အရသာ' ကို ဘယ်အခါမှ ချိုတယ် ချဉ်တယ် စပ်တယ်၊ ငန်တယ်၊ ဖန်တယ်၊ ခါးတယ်ရယ်လို့ ခြားနားသိသာ စွာ အချက်ကျကျ ဟောနိုင်ကြတယ်လို့ မတွေ့ရသေးတော့ ငါကိုယ်တော်အရှင်မြတ်လည်း "နိဗ္ဗာနရသ" ကို မုခုဧကန် သိလိုတော်မူတဲ့ သမ္မာဆန္ဒအာသီသကြောင့် အဓိမောက္ခတရား မဖြစ်ပွားနိုင်တဲ့အတွက် များစွာ ပင် စိတ်ဆင်းရဲတော်မူတယ်။

သုံးလောကမှန်ကူ သယမ္ဘုဖြတ် ဟောကြားတော်မူအပ်တဲ့ ဒေသနာတော်မြတ်မှာဆိုရင်လည်း "သဗ္ဗ ဒါနံ ဓမ္မဒါနံ ဇိနာတိ" ဆိုတဲ့ ဂါထာမယ် "သဗ္ဗရသံ ဓမ္မရသောဇိနာတိ" လို့ အဆုံးဝါကျမှာ ပါရှိထားပြန်တော့ အဓိပ္ပါယ်က "တရားဆိုတဲ့ အရသာဟာ ဘယ်အရသာနဲ့မျှ မတူ၊ အရသာဟူသမျှတို့ထက် မြိန်ယှက် ကောင်း မြတ်တယ်" လို့ ဟောတော်မူတယ်။

အဲဒီလို ဟောတော်မူတော့ ခမ္မရသဆိုတာ လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကိုပဲ ဆိုတာ မဟုတ်လား လောကုတ္တရာတရား ကိုးပါးကို ဆိုလိုရင် နိုင္တာန်ဟာ အဲဒီကိုးပါးထဲမယ် အပါအဝင်ဖြစ်နေတော့ "သဗ္ဗရညံ နိုဗ္ဗာနရသော ဇိနာတိ" လို့ ဆိုလိုရာ ရောက်မနေဘူးလား။ အဲဒီလို ဆိုလိုရာရောက်နေလို့ "နိုဗ္ဗာန်ရဲ့ အရသာ" ကို ချိုတယ် ချဉ်တယ်၊ စပ်တယ်၊ ငန်တယ်၊ ဖန်တယ်၊ ခါးတယ်ရယ်လို့ ခြားနားႏွာ သိုလိုတာနဲ့ ပါဠိအဋ္ဌကကာ ဋီကာစသည်တို့မှာ ပါရှိလိမ့်မယ်အထင်နဲ့ ငါကိုယ်တော်မြတ် အားပါးတစ်ုက် ရှာကြည့်တော် မူလိုက်တာ

[[]၃၅]ဦးပေါ်ဦးက ညအခါ မိသာလှောက်နဲ့ မိဂျာယောတ် ညီအစ်မနှစ်ယောတ်တို့၏ ပြောစကားများကို ပဲယည့်သည့် ပုတ်ကြီးနှစ်လုံး<mark>ကြားတွင် ထိုင်ရွ</mark>ဲ တိတ်တဆိတ်ချောင်းပြီး နားထောင်နေပုံ။

ကယ်ကျမ်းဂန်မှာမှ မတွေ့စတော့ "နိဗ္ဗာန်ရဲ့ အရသာ" ကို လွန်မင်းစွာ သိလိုတော်မူတယ်။ ထင်လင်းခြားနား အောင် ငါ့အား သံတော်ဦးတင်နိုင်လျှင် တင်လျှောက်စေခွင်တယ်" လို့ မိန့်တော်မူပါတယ်

ဒီအခါ ပညာရှိအမတ်ကြီး ဦးပေါ်ဦးက "မှန်လှပါဘုရား၊ နိဗ္ဗာန်ရဲ့ရသ ဝိဝါဒါရမ္မဏ ဖြစ်ပွားတော် မူတာကို အတပ်မှချ သိသာရလို့၊ အဓိမောက္ခစိတ် ဖြစ်တော်မမူကြောင်း မိန့်တော်မူရာဝယ် နိဗ္ဗာန်ရဲ့ အရသာ ကို ဘုရားကျွန်ဝန် ငပေါ်ဦးက အထူးမှတ်တော်မူရန် သံတော်ဦးတင်ပါ့မယ် ရွှေနား ဆင်တော်မူပါဘုရား" လို့ လျှောက်ထားလိုက်ပါတယ်။

ဆက်လက်ပြီး လျှောက်ထားတာက "ဘုရားကျွန်တော်မျိုးလည်း နိဗ္ဗာန်ရဲ့အရသာကို ငယ်စဉ်က စပြီး အဋကထာ ဋီကာများမြောင် ကျမ်းအစောင်စောင်ကို ကြည့်ရှုခဲ့ရာ၊ ဘယ်ကျမ်းမှာမှ မတွေ့ခဲ့ရပါ၊ အဲဒီ နောက် ရဟန်းသုံးဝါအရမှာ သာသနာတော်၌ မပျော်မွေ့ကာနဲ့ သိက္ခာမတာ်မှ လျှောသက်၍ လုထွက်လာပြီးတဲ့အခါ ကျွန်တော်မျိုးများ ရပ်ရွာမှာရှိတဲ့ မိသာလှောက်နဲ့ မိဂျာယောက်ဆိုတဲ့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်နဲ့ တွေ့မပဲ နိဗ္ဗာန်ရဲ့အရသာကို သေချာကွဲပြား၍ ကြံဆခြင်းဆိုတဲ့ ဝိတက်တရားများ ပြိမ်းအေးရပါတော့တယ် ဘုရား အဲဒီအချိန်ကစပြီး သူတို့ညီအစ်မတိုပဲ ငါရဲ့ကျေးဇူးရှင် ဆရာများပါတကားရယ်လို့ သဘောထားပြီး မြားနေ့စဉ် ကွေးဇူးတင်လျက် နေရပါတယ် ဘုရား"

အဲဒီလို လျှောက်တင်လိုက်တဲ့အခါ မင်းကြီးက "တဲ့ . ပေါ်ဦး၊ မိသာလှောက်နဲ့ မိဂျာယောက်တို့ ညီအစ်မနှစ်ယောက်ကြောင့် နိဗ္ဗာန်ရဲ့အရသာကို ကောင်းစွာ သိပုံကို ငါ့အား အမြန် လျှောက်တင်စမ်း" လို့

မိန့်တော်မူပါတယ်။ ဒီအခါ ဦးပေါ်ဦးက "မှန်လှပါဘုရား၊ သာလှောက်နဲ့ ဂျာယောက်တို့ရဲ့ အကြောင်းကကော့ အစ်မ ဖြစ်တဲ့ သာလှောက်က အပျိုပါဘုရား။ ညီမဖြစ်သူ ဂျာယောက်က တစ်ခုလပ် တစ်လင်ကွာ ဖြစ်ပါတယ် ဘုရား တစ်နေ့တော့ ဘုရားကျွန်တော်မျိုးလည်း လူငယ်တို့ဘာဝ ညအခါ ရပ်ရွာမှာ လည်ပတ်ရာက ပြန် လာတဲ့အခါ "ခါတိုင်းဆိုရင် သာလှောက်နဲ့ ဂျာယောက်တို့ အိမ်နားရောက်ရင် ဝါဖန်ခြင်း ဗိုင်းလိပ်ခြင်း, ဗိုင်း ဝင့်ခြင်းစတဲ့ အလုပ်တွေကို နေ့ စဉ်လုပ်နေတာကို တွေ့ရပါလျက် ဒီနေ့တော့ ဘယ့်အတွက်ကြောင့် အလုပ် မလုပ်ကြဘဲ စောစောစီးစီး အိပ်ကြပါလိမ့်မလဲ" လို့ သိလိုတာနဲ့ သူတို့အိပ်တဲ့ အခန်းနံဘေးက ပဲထည့်တဲ့ ပုတ်ကြီးနှစ်လုံးကြားမှာထိုင်ပြီး သူတို့ပြောတဲ့ စကားများကို တိတ်တဆိတ် အသာချောင်း၍ နားထောင်မိပါ သက္မသမားမ

ဒီအခါ အစ်မဖြစ်သူ မိဃာလှောက်က "ညီမရယ် ညည်းကတော့ လင်ယူဖူးတဲ့အတွက် လင့်အရသာ ဟာ ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ၊ ဘယ်လိုနေသလဲဆိုတာ သိမှာပါပဲ၊ အစ်မကြီးလည်း သိလောက်<mark>အောင</mark>် ပြောပြစမ်းပါ" လို့ပြောတော့၊ ညီမဖြစ်သူ မိဂျာယောက်က "အစ်မကြီးရယ်၊ လင့်အရသာဟာ လောကမှာ ရှိသမျှ အရသာတကာတို့ထက် ပိုပြီး ကောင်းလှပါတယ်။ ဘယ်လောက် ကောင်းသလဲဆိုရင် ရိုးကွင်းချဉ်ဆီ ကပင် စိမ့်၍သွားအောင် ကောင်းလှပါတယ်, လို့ ပြန်ပြောပါတယ်။

တစ်ခါ အစ်မတြီးက "ဒါဖြင့် အရသာတွေထက် သာလွန်တယ်ဆိုတော့ ဘယ်လိုအရသာလဲ၊ အချို

အချဉ် အစပ် အငန် အဖန် အခါး အဆိမ့်ဆိုတဲ့ အရသာခုနစ်ပါးမှာ ဘယ်အရသာနဲ့ တူပါသလဲ" လို့ မေးပြန်တဲ့အခါ. ညီမဖြစ်သူ ဂျာယောက်က "အစ်မကြီး၊ အစ်မကြီးမေးတဲ့ အရသာတွေထဲမယ် အချိုပဲ အချဉ် ပဲရယ်လို့ ကျွန်မ ခွဲခြားမပြတတ်ပါဘူး၊ အဲသလို ကောင်းတာကိုပဲ ဘယ်လို ကောင်းတယ်လို့ အချို အချဉ် သတ်မှတ်ပြီး အမည်မမှည့်တတ်တဲ့ အရသာထူးကို နောင်တစ်ချိန်မှာ "အစ်မကြီးကိုယ်တိုင် လင်ရတော့" သေချာစွာ သိရပါလိမ့်မယ်လို့ ပြောပါတယ်ဆုရား။

ဒီစကားကို ကြားခဲ့ရာမှ ဘုရားကျွန် ငပေါ်ဦးလည်း နိဗ္ဗာန်ရဲ့အကြောင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး သဘောပေါက်ခဲ့ရပါတယ်ဘုရား။ ဒါကြောင့် ဒီနည်းကို အမှိသဟဲအစွဲပြုပြီး ဘဝရှင်မင်းတရားကြီး သိလိုတော် မူတဲ့ "နိဗ္ဗာန်ရဲ့ အရသာ" ဟာ ကောင်းတာတော့ မှန်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘယ်အရသာမျိုး ကောင်းတယ်လို့ တော့ ကျွန်တော်မျိုး အချို အချဉ် အမည်တပ်ပြီး မတင်လျှောက်တတ်ပါ။ သိတော်မူလိုလျှင် အြစ်မကြီးကိုယ် တော်တိုင် လင်ရတော့ သေချာစွာ သိတော်မူပါလိမ့်မယ်] ဆိုတဲ့ အကြောင်းကို လျှောက်ထား သံတော်ဦး တင်ဝုံပါသည်ဘုရား" လို့ လျှောက်ထားတဲ့အခါ ဘဝရှင်မင်းတရားကြီးနဲ့တကွ မှူးတော်မတ်တော်တို့ဟာ လွန်စွာပင် ရယ်မောကြပြီး မင်းတရားကြီးက "ပေါ်ဦးတို့ မေးလိုက်မှပဲ ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ရှိပေတယ်" လို့ မိန့်တော်မုပြီး အတွင်းဆောင်သို့ ဝင်တော်မူသွားခဲ့ပါတယ်။

ကဲ. . နိုဗ္ဗာန်ရဲ့အရသာကို ကိုယ်တိုင် သိရှိခံစားကြရလေအောင် ကိုယ်တိုင် တရားရှုမှတ်ပွားများပြီး

ကိုယ်တိုင် မဂ်ရောက်ဖိုလ်ဝင် နိဗ္ဗာန်မြင်တဲ့အထိ ရည်မှန်းအားထုတ်ကြက္ခာ နဝမဂါထာ မင်္ဂလာကဗျာလေး တွေကို ကိုယ်တိုင် ဆိုကြပါဦးစို့။

နဝမဂါထာ အညွှန်းကဗျာ

နဝမဂါထာ မင်္ဂလာတရားကို၊ မောင်မယ်အများ မှတ်ကြကွယ်။ ကူန္ဒြေဖြာဖြာ စောင့်စည်းထားလို့၊ ခြိုးခြံတရား ကျင့်ကြကွယ် မြင့်မြတ်မှန်ကန် ရဟန်းတရားကို၊ ကျင့်ကြံကြိုးစား အားထုတ်ကွယ် တဏှာရင်းခံ ဒုက္ခမပွားဖို့၊ သစ္စာလေးပါး သိမြင်ကွယ်။ နိဗ္ဗာန်ကိုသာ မျက်မှောက်ပြုလို့၊ ချမ်းသာမှုကို ရှာကြကွယ်။ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားကို၊ နေ့စဉ်လေးစား အားထားကွယ် ဘေးရန်ကင်းကွာ ကုသိုလ်ပွားလို့၊ အောင်မြင်မှုများ ရကြမယ်။ ဗုဒ္ဓမင်္ဂလာ ကမ္ဘာသားတို့၊ ငြိမ်းချမ်းတရား မှတ်ကြကွယ်။

"အသမဂါတာ မင်္ဂလာ"

ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေတိ, စိတ္တံ ယဿ န ကမ္မတိ၊ အသောကံ ဝိရဇံ ခေမံ, ဧတံ မင်္ဂသမုတ္တမံ။

စေဝပုတ္တ သိလိုရေးနှင့် မေးလျှောက်လာငြား အိုး နတ်သား။ ယော၊ အရိယာနွယ်ဝင် အကြင် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကခံခေါ်ငြား ထိုတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဋ္ဌော၊ မလွဲမသွေ တွေ့ဆုံပေသည်။ အဿဟောတိ၊ ဧကန်စင်စစ် ဖြစ်ပါပေ၏။ တဿ၊ အရိယာနွယ်ဝင် အကြင်သုတော်စင် ပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ နဂိုတည်ကြည် မြတ်သောစိတ်သည်။ န ကမ္မတိ၊ မယိမ်းမခုန် မတုန်မလှုပ်၊ အသောကံ စိုးရိမ်ကြောင့်ကြ သောကလည်းမရှိ။ ဝိရဇံ၊ ရမက်ဟူ၍ မြူအငွေ့မျှလည်း မရှိ။ မေမံ၊ ထိတ်လန့်ကြောက်ရေး ဘေးလည်းမရှိ၊ ဧတံ၊ ဤလေးပါးသည်။ ဥတ္တမံ၊ ကောင်းမြတ်လှသော။ မင်္ဂလံ၊ မကောင်းကျိုးကို ပယ်ချိုး သတ်ဖြတ် ကောင်းကျိုးကပ်ရာ သတ္မွာအပေါင်း ကြီးပွားချမ်းသာကြောင်း မင်္ဂလာပါပေတည်း၊ ဒသမဂါထာမှာ ဘုရားရှင် ဟောကြားတော်မှုတဲ့ မင်္ဂလာတရားများကတော့. . .

- ာ လောကစံတို့ကြောင့် စိတ်မတုန်လှုပ်ပါနှင့်။
- ္ပ- စိုးရိမ်သောက မရှိပါစေနှင့်။
- ၃ ကိလေသာမြူ မရှိပါစေနှင့်။

၄။ ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့်မှုဘေး မရှိပါစေနှင့် ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာတရား ၄ ပါးတို့ ဖြစ်ကြ ပါတယ်။ ဒီမင်္ဂလာတရား ၄ ပါးတို့ကတော့ "စိတ်ဓာတ်တြံ့ခိုင်ရန်" လမ်းညွှန်မှုပေးတဲ့ မင်္ဂလာတရားတော်များ ဖြစ်ကြပါတယ်။

လောကခဲ့တရား ကြံ့ခိုင်ထား

ဖြဋ္သဿ လောကဓမ္မေတိ, စိတ္တံယဿ နကမ္မတိ-မင်္ဂလာ-၃၅။

လောကခံတရားများကို သတ္တဝါတိုင်း မလွဲမသွေ တွေ့ကြုံကြရမြဲ ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီလို တွေ့ကြုံကြ ရတဲ့အခါ မတုန်မလှုပ်ဘဲ ကြံ့ကြံ့ခိုင်စွာ ရင်ဆိုင်နိုင်ခြင်းဟာ ကောင်းမြတ်လှတဲ့ မင်္ဂလာကြီး ဖြစ်ပါတယ်။ လောကခံတရားများ ဆိုတာကတော့ ၁။ လာဘ်ရခြင်း၊ ၂။ လာဘ်မရခြင်း၊ ၃။ အခြံအရံရှိခြင်း ၄ အခြံအရံ ခရှိခြင်း ၅။ ခုံးမွမ်းခြင်း၊ ၆။ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ၇။ ချမ်းသာခြင်း၊ ၈။ ဆင်းရဲခြင်းတို့ ဖြစ်ကြပါတယ်

အဲဒီလို့ ရှစ်ပါးရှိတဲ့ လောကဓံတရားကို သာမန်ပုထုဇဉ်များ ခံနိုင်စွမ်း မရှိကြပါဘုံး အနည်းနဲ့ **အများ** ဘုန်လုပ်ကြရပါတယ်။ ခံနိုင်စွမ်းရှိဖို့ ဆိုတာ သမာဓိဓာတ်ခံ ရင့်သန်ဖို့ လိုပါတယ်။ အနိစ္စ ဒုက္ခ ဝိပရိဏာမ ဘရားများကို ထင်မြင်အောင် ရှုတတ်ဖို့ လိုပါတယ်။

ဒါကြောင့် လောကဓံတရားများကို မတုန်မလှုပ် ခံနိုင်စွမ်းရှိအောင် အကြားအမြင်ရှိ၍ သတိပညာ

ဆင်ခြင်ဉာဏ်ဖြင့် သမာဓိဓာတ်ခံ ရင့်သိန်ကြစေဖို့ ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါစို့လို့ တိုက်ကျွန်းလွက်၏ တော့ တယ်

ခံနိုင်စွမ်းရည် ရှိသင့်သည်

ရှေးတုန်းက ရဟန္တာတစ်ပါးဟာ ဆွမ်းခံအိမ်တစ်အိမ်မှာ ဆွမ်းခံရင်း အိမ်သားများနှင့် ရင်းနှီးခဲ့ပါတယ် အဲဒီလို အိမ်သားများနှင့် ရင်းနှီးတာကို နတ်သားတစ်ပါးက မြင်ပြီး မလိုလားထဲ ဖြစ်ခဲ့ပါတယ်တဲ့ တစ်နေ့မှာ နတ်သားက ထိုအိမ်မှ အိမ်ရှင်ဖ ယောင်ဆောင်ကာ "အရှင်ဘုရား မြစ်ဆိပ်မြို့လယ် လမ်းကြီးလမ်းငယ် နေရာတိုင်းတို့မှာ အရှင်ဘုရားနဲ့ တပည့်တော်မတို့ကို ဘာလိုလို ပြောဆိုနေကြပါတယ်" လို့ ခပ်တည်တည် လျှောက်ထားတဲ့အခါ ရှင်ရဟန်းက "ဆန့်ကျင်ဘက် ပွဲတင်ခတ်သံတို့ဟာ များပြားစွာ ရှိကြပါတယ် ရုဘန်းဆိုတာ အဲဒီအသံမျိုးကို ခံနိုင်ရည် ရှိရပါတယ်၊ အဲဒီလိုအသံကြောင့် ညစ်ညမ်းမှုကို မဖြစ်စေနိုင်ပါ တောထဲမှာ လေတိုက်တိုင်း လန့်နေတဲ့ သမင်ပမာ ထိုအသံတို့ကို လန့်နေတဲ့ ရဟန်းကို စိတ်ပေါ့သွမ်းသူလို့ ဆိုကြပါတယ်၊ အဲဒီလို ရဟန်းမျိုးဟာ အကျင့်သီလနဲ့လည်း မပြည့်စုံနိုင်ပါ" စသည်ဖြင့်

[[]၃၆] နတ်သားတစ်ပါးက အိမ်ရှင်မယောင်ဆောင်ပြီး ရဟန်းတော်အား "အရှင်ဘုရားနဲ့ တပည့်တော်မတို့ကို ဘာလိုလို ပြောဆိုနေကြပါတယ်ဘုရား" ဟု လျှောက်ထားနေပုံ။

ဒါဟာ "က္ရရုခြင်းလောကစံကြောင့် မတုန်လှုပ်ခြင်း" ဆိုတဲ့ မင်္ဂလာ ဖြစ်ပါတယ်။

စိုးရိမိသောက ကင်းဝေးမှ အသောကံ-မင်္ဂလာ-၃၆။

စိုးရိမ်သောက ကင်းဝေးစွာ နေထိုင်ခြင်းဟာ ကောင်းမြတ်တဲ့ မင်္ဂလာကြီးပင် ဖြစ်ပါတယ် ရဟန္တာ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးများသာ စိုးရိမ်သောက ကင်းဝေးစွာ နေထိုင်နိုင်ကြပါတယ်။ ပုထုဇဉ် လူရှင်များအဖို့ မှာ တော့ စိုးရိမ်သောက နည်းနိုင်သမျှ နည်းအောင် ငြံဆောင် လေ့ကျင့်ထားကြရပါတယ်။ အနိစ္စ ဒုက္ခ အနတ္တ ဆိုတဲ့ လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို နေ့စဉ်ပွားများနေကြခြင်းဟာ သောကနည်းအောင် ကြံဆောင်လေ့ကျင့်နေခြင်း ပင် ဖြစ်ပါတော့တယ် လက္ခဏာရေးသုံးပါးကို ပွားများနေကြသူများအဖို့ မေတ္တာဘာဝနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်း နေကြသူများအဖို့မှာတော့ စိုးရိမ်သောက နည်းပါးနိုင်ကြပါတော့တယ်။

င်းယားစွဲဘားစ် ဘာစယဗီ

ရှေးတုန်းက ပုဏ္ဏားမိဿးစုတစ်စုရှိရာမှာ သားဖြစ်သူဟာ လယ်ထွန်ရင်း မြွေဘိုက်ခံရလံ့ မသဆုံးသွား

ခုရ ါတယ် လူသေရဲ့ အလောင်းကို မီးသင်္ဂြိုဟ်ကြတဲ့အခါ အားလုံးသော မိသားစုတို့ဟာ သောကပရိ**ေဝ** မြေစ်ကြဘဲ ဘည်ငြိမ်စွာ ရှိနေခဲ့ကြပါတယ်။ ဒါတို သိကြားမင်း မြင်တဲ့အခါ စုံစမ်းလိုတဲ့အတွက် ခရီးသည် ယောင်ဆောင်ကာ ထိုမိသားစုအနီးသို့ ရောက်ရှိလာခဲ့ပါတယ်။ ခရီးသည်က "ယခုသေသူဟာ သင်တို့နဲ့ ဘယ်လို သွေးသားတော်စပ်ပါသလဲ" လို့ မေးတဲ့အခါ ပုဏ္ဏားကြီး၊ ပုဏ္ဏေးမကြီးတို့က သားဖြစ်ကြောင်း၊ မယားပုဏ္ဏေးမက လင်ဖြစ်ကြောင်း၊ ညီမပုဏ္ဏေးမက အစ်ကိုဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် အသီးသီး ပြန်ကြား ပြောဆိခဲ့ကြပါတယ်။

အဲဒီအခါ ခရီးသည်က "ခါဖြင့် ဘာလို့ သောက မဖြစ်ကြတာလဲ၊ သူ့မှာ ဘာအပြစ်များ ရှိလို့လဲ" လို့ မေးတဲ့အခါ ဖခင်ပုဏ္ဏားကြီးက "လောကမှာ မြွေအရေဟောင်း စွန့်သလို သားဖြစ်သူလည်း ခန္ဓာဟောင်း ကို စွန့်ပစ်သွားတာပါ သေလို့ အသုံးမဝင်တော့တဲ့ သူ့ခန္ဓာကို မီးရှို့တာလည်း သူမသိ၊ ဆွေမျိုးတွေ ငိုနေ တာ့လည်း သုမသိ သူ့ဂတိအတိုင်း သွားပြီဖြစ်ရာ ပူဆွေးနေစရာ ဘာအကြောင်းရှိတော့မှာလဲ" လို့ ဖြေကြား ပါတယ်။

မိခင်ပုဏ္ကေးမကြီးက "သားဖြစ်သူဟာ ငါတို့မခေါ် ဘဲ တခြားက ရောက်လာတယ်၊ ခု ငါတို့မလွှတ်ဘဲ ပြန်သွားတယ်၊ သူ့သဘောခဲ့သူ လာခဲ့သလို သူ့သဘောအတိုင်း ပြန်သွားပြီဖြစ်ရာ ပူဆွေးနေစရာ ဘာ အကြောင်းရှိတော့မှာလဲ" လို့ ပြောဆိုပါတယ်။

ညီမဖြစ်သူက "ကျွန်မငိုနေလျှင် ကိုယ် ပိန်ချုံးသွားရုံသာ ရှိတော့မှာပေ့။ ဘာမှ အကျိုးရှိမှာ မ ာုတ်ပါ

ှား ငြီးတော့ ဆွေမျိုးတွေ မိတ်ဆွေတွေ ပိုပြီး စိတ်မချမ်းမသာ ဖြစ်ဖွယ်သာ ရှိပါတယ်" လို့ ပြောကြားပါတယ်၊ မယားဖြစ်သူက "ကလေးငယ်ဟာ လမင်းကြီးကို ရဖို့အရေး ငိုမကြွးနေသလို သေသကို ဘမ်းတပြီး ပူဆွေးနေသူဟာ မရနိုင်တာကို တမ်းတနေတဲ့ ကလေးငယ်သဖွယ်သာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်" လို့ ပြောပါတယ်၊ ကျွန်မဖြစ်သူကလည်း "ကွဲသွားတဲ့အိုးကို ပြန်ဆက်လို့ မဖြစ်နိုင်သလို သေသူကို တမ်းတပုဆွေးနေ ခြင်းဟာ အကျိုးဖြစ်ထွန်းဖွယ် မမြင်ပါဘူး" လို့ ပြောပါတယ်။ သုတို့မိသားစု ငါးယောက်ရဲ့ စိုးရိမ်သောကကင်းစွာ ပြောကြားကြတဲ့ စကားကို သံကြားမင်း ကြားရတဲ့ အခါ လွန်မင်းစွာ ချီးကျူးထောမနာ ပြုခဲ့ရပါတယ်။

မြူအည**်**ကြေး တင်းစင်ရေး ဝြိရဇံ-မင်္ဂလာ-၃၇။

ရာဂ ဒေါသ၊ မောဟဆိုတဲ့ မြူမှုန်များဟာ လူသတ္တဝါများကို ညစ်နွမ်းစေတတ်ပါတယ် ထိုမြှွန်တို့ မှ ကင်းရှင်းသန့် စင်စွာ နေထိုင်ခြင်းဟာ တောင်းမြတ်တဲ့ မင်္ဂလာတရားဖြစ်ပါတယ် ရာဂ ဒေါသ မောဟ ဆိုတဲ့ မြူမှုန်များကို သန့် စင်ဆေးကြောတဲ့နေရာမှာ အကောင်းဆုံးနည်းလမ်းဟာ ဘုရားရှင် ညွှန်ပြတော်မှုတဲ့ အတိုင်း တရားအားထုတ်ခြင်း၊ တရားထိုင်ခြင်းတို့ပဲ ဖြစ်ကြပါတယ်။ ရာဂ အစရိုဘဲ့ ကိလေသာ မြူအညစ်အကြေးတို့ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းညစ်နွမ်းနေကြသူများဟာ ဟဝသံသရာ အဆက်ဆက် မကောင်းသော အကျိုးသက်ရောက်မှုတို့ဖြင့် နှိပ်စက်ခံကြရရှာပါတယ်။

လေးဘာခံရ ထိုရာဂ

ရှေးတုန်းက သီဟိုဠ်နိုင်ငံ တောရွာတစ်ရွာမှာ အဘိုးအိုတစ်ဦးနဲ့ သားနှစ်ယောက်တို့ ရှိခဲ့ကြပါတယ် သားကြီးဟာ အမျိုးသမီးတစ်ဦးနဲ့ အိမ်ထောင်ကျတဲ့အခါ မိသားစုလေးယောက် ဖြစ်လာကြပါတယ် အဘိုးအို နဲ့ အိမ်ထောင်ရှင် သားကြီးတို့ဟာ လယ်ထဲမှာ အလုပ်သွားလုံ်ကြတဲ့အခါ အိမ်မှာ မယားနဲ့ ညီတို့သာ ကျန်ရစ်ခဲ့ကြပါတယ်၊ ကြာတော့ မယားနဲ့ ညီတို့ဟာ တိတ်သဆိတ် ဖောက်ပြားမိကြပြီး မယားက ပူဆာလွန်း တာနဲ့ ညီက အစ်ကိုကြီးကို သတ်ပစ်လိုက်ပါတယ်။

ောစ်ကိုကြီးဟာ မယားကို စွဲလမ်းတဲ့ ရာဂစိတ်နဲ့ သေသွားခဲ့ရတဲ့အတွက် အဲဒီအိမ်မှာ ထန်းမြွေ ဖြစ်လာခဲ့ေျပာယ် အဲဒီမြွေဟာ မယားဟောင်းရဲ့ ကိုယ်ပေါ် ကို ပစ်ပစ်ချနေကာနဲ့ မယားက သိရှိပြီး ညီကို သတ်ခိုင်းမြနဲကဲ့အတွက် သေသွားခဲ့ရပြန်ပါတယ်။ မြွေဘဝကသေပြီး ရာဂစွဲလမ်းမှုက ရှိနေသေးလို့ အဲဒီအိမ် မှာ ခွေးလာဖြစ်ရပြန်ပါတယ်။ အဲဒီ ခွေးလေးတလည်း မယားဟောင်းကို စွဲလမ်းတဲ့စိတ်နဲ့ နောက်မှ တကောက်

[[]၃၈] ခွေးကလေးက စွဲလမ်းတဲ့ရာဂစိတ်နဲ့ မိမိမယားတောင်း၏နောက်သို့ တတောက်တောက် လိုက်ပါနေရှာပုံ။

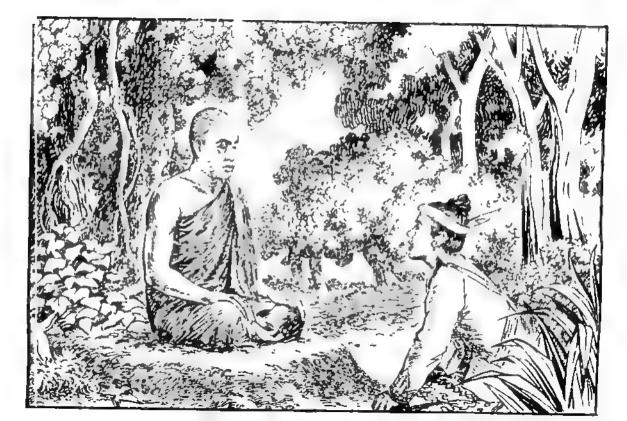

ကောက်လိုက်နေြန်တုအ ဂွက် မယားက သိရှိပြီး ညီကို အသတ်ခိုင်းပြန်လို့ သေခဲ့ရပြန်ပါတယ်။

ခွေးကငက ကေးပြီး စွလမ်းမှုက မသေသေးတဲ့အတွက် အဲဒီအိမ်မှာ နွားလာဖြစ်ရပြန်ပါတယ် နွားဘဝ မှာလည်း မယားဟောင်းကို ချစ်တဲ့စိတ်နဲ့ နောက်မှ တကောက်တောက် လိုက်နေပြန်လို့ မယားဟောင်းက သိရှိပြီး ညီကို အသတ်ခိုင်းလို့ လေးဘဝမြောက် သေခဲ့ရပြန်ပါတယ်။

နွားဘဝက လေပြီးတဲ့နောက် စွဲလမ်းမှုနဲ့ အဲဒီမယားဟောင်းရဲ့ဝမ်းမှာ ပဋိသန္ဓေနေလာရပြန်ပါတယ် မွေးဖွားလာတဲ့အခါ ဇာတိဿရညာဏ်ကို ရတဲ့အတွက် ယခင်ဘဝဟောင်းများက အဖြစ်အပျက်များကို သိမြင် ပြီး မိခင်ရဲ့အကိုင်အတွယ်ကိုပင် မခံတော့ဘဲ ငိုယိုပြီး နေပါတော့တယ်။ အရွယ်ရောက်တဲ့အခါ အဘိုးဖြစ်သု ကို အားလုံးအကြောင်းစုံ ပြောတဲ့အခါ ထိတ်လန့် တုန်လှုပ်ခဲ့ကြပြီး မြေးအဘိုးနှစ်ယောက်လုံး ရဟန်းပြုခဲ့ကြ ပါတယ်။

ကိလေသာ မြူအညစ်အကြေးတွေ ကုန်ခန်းစေတဲ့ တရားအလုပ်ကို ကြိုးစားအားထုတ်ကြတဲ့ အ<mark>တွက်</mark> မြေးအဘိုး ရဟန်းနှစ်ပါးလုံး ရဟန္တာများ ဖြစ်သွားခဲ့ကြရပါတယ်။

ဘေးကင်းချွမ်းသာ ခုခမ မင်္ဂလာ ခြမ်-မင်္ဂလာ-၃၈။

လောဘာ ဒိဋ္ဌိ မောဟ စတဲ့ ကိလေသာဘေးတို့မှ ကင်းဝေးခြင်းဟာ ခေမ မင်္ဂလာဖြစ်ပါတယ်၊ ဒိဋ္ဌိ ဆိုတဲ့ အယူမှားခြင်းကြောင့် ကြောက်ရွံ့ထိတ်လန့် ရတဲ့ ဘေးဆိုးကြီး ဆိုက်ရောက်ပြီး သံသရာမှာ နှစ်မွမ်းသွား စေနိုင်ပါတယ် ဒါကြောင့် ဒီဘေးဆိုးကြီးတို့မှ ကင်းဝေးပြီး ခေမ မင်္ဂလာဖြစ်စေဖို့ရာ တရားအလုပ် အားထုတ် ကြပြီး ကုသိုလ်ဘာဝနာတရားကို ပွားများကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ပါယာသိအယူ သက်သေတူ

ရှေးက သေတာ့မြို့မှာ ပါယာသိဆိုတဲ့ မြို့စားတစ်ယောက် ရှိခဲ့ပါတယ်။ သု့ ရဲ့အယုဝါဒက "တမလွန် လောကဆိုတာ မရှိဘူး၊ ကုသိုလ် အကုသိုလ်ဆိုတာ မရှိဘူး၊ နတ်ပြည် ငရဲ့ပြည်ဆိုတာ မရှိဘုး "ဆိုတဲ့ အယူ ဖြစ်ပါတယ် ဒါဟာ ခိစ္ဆာအယူမှားပါပဲ။ ပါယာသိုဟာ ဒီအယူနဲ့သာ သေရင် အပါယ်ငရဲကျမှာ သေချာပါ တယ်၊

တစ်နေ့ . . အရှင်ကုမာရကဿပ မထေရ်ကြီးဟာ ရဟန်းငါးရာနှင့်တတွ သေတဗျမြို့ရဲ့အနီး ရင်း တိုက်တောအုပ်ကြီးသို့ ရောက်ရှိလာတော်မူပါတယ်။ အဲဒီအခါ ပါယာ**သိက သူ့ရဲ့အယူ**မှားကို အမျိုးမျိုး ကင်ပြလာပါတယ်။ အရှင်ကုမာရကဿပဘလည်း အထောက်အထားအမျိုးမျိုးဖြင့် ရှင်းလင်း ဟောကြားကာ အယုမှန်သို့ ရောက်စေပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ပါယာသိဟာ အလှူဒါနကို ပြုတဲ့အခါ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ မ**ေး** လျှုဘဲ မိမိကိုယ်စား ဥတ္တရလုလင်ကို လွှဲအပ်ပြီး လှူဒါန်းစေခဲ့ပါတယ်။ လှူတဲ့ပစ္စည်းကလည်း ဆန်ကွဲထမင်း၊ ပန်းရည်ဟင်းသာ ဖြစ်ပါတယ်။

သေလွန်သွားတဲ့အခါ ပါယာသိဟာ ကန္တာရမှာ ကုက္ကိုပင်စောင့်နတ်ဖြစ်ပြီး ဥတ္တရလုလင်က တာဝတိံ သာမှာ နတ်သားဖြစ်ခဲ့ရပါတယ်။ တစ်နေ့ ဂဝမွတ်မထော်ရခဲ့တွေ့တဲ့အခါ ပါယာသိကုက္ကိုပင်စောင့်နတ်က "တပည့်တော်ဟာ ပါယာသိရာဇညပါဘုရား၊ အရှင်ကုမာရကဿပက အယူမှန်အောင် ရှင်းလင်းပေးခဲ့လို့ အယုမှန်ခဲ့ပေမယ့် ဒါနပြုတဲ့အခါ မရိုမသေပြုခဲ့မိလို့ ယခုလို ကုက္ကိုပင်စောင့်နတ် ဖြစ်ခဲ့ရပါတယ် ဘုရား"

"ဒါကြောင့် လူ့ ပြည်လူ့ ရွာသို့ ရောက်တဲ့အခါ တပည့်တော်လို မဖြစ်ကြစေဘဲ ဒါနပြုတဲ့ခါ ကိုယ်ထိ သက်ရောက် ရိရိုင်္သာသေ ပြုကြပါ၊ ကိုယ်တိုင် ပေးလှူကြပါလို့ ဟောကြားပေးတော်မပါဘုရား" လို့ မှာကြား လျှောက်ထားခဲ့ရှာပါတယ်။

အမှန်စင်စစ် ပါယာသိရာဇညဟာ အရှင်ကုမာရကဿပနဲ့ တွေ့ခဲ့ရသို့သာ မိစ္ဆာဒိဋိဆိုတဲ့ အယူ မားတဲ့ ဘေးဆိုးကြီးမှ ကင်းလွတ်ခဲ့ရပြီး ခေမ မင်္ဂလာကြီးကို ရရှိခဲ့ကာ အပါယ်ဘေးမှ ကင်းလွတ်ခဲ့ရခြင်း ဖြစ်ပါတော့တယ်။ ကဲ. . . နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဒသမဂါထာမင်္ဂလာ တဗျာများကို ညီညီညာညာ ဆိုကွဲပါင့် ,

ခသမဂါထာ အညွှန်းကဗျာ

ဒသမဂါထာ မင်္ဂလာတရားကို၊ မောင်မယ်အများ မှတ်ကြကွယ်၊၊ ရှစ်ပါးလောကခံ တွေ့ဆုံပြားတော့၊ တုန်လှုပ်စိတ်ထား မရှိနဲ့ကွယ်း တရားဘာဝနာ ကျင့်ကြံပွားတော့၊ သောကအများ ကင်းဝေးမယ်။ ့ကိလေသာ့မြူ မဖုံးလွှမ်းတော့၊ မညစ်မန္တမီး ဖြူစင်မယ်။ တဏှာကင်းကွာ ချမ်းသာအေးတော့၊ သံသရာဘေးက လွတ်ပေ့ါကွယ် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားကို၊ နေ့စဉ်လေးစား အားထားကွယ် ဘေးရန်ကင်းကွာ ကုသိုလ်ပွားလို့၊ အောင်မြင်မှုများ ရကြမယ်။ ဗုဒ္ဓမင်္ဂလာ ကမ္ဘာ့သားတို့၊ ငြိမ်းချမ်ာာရား မှတ်ကြကွယ်၊ မှတ်ကွယ်. . . မှတ်ကွယ်။

"နိုဂုံးအမှာ်

ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားခဲ့တဲ့ မင်္ဂလာဂါထာများကို ပါဠိနိသျ မြန်မာပြန်'နဲ့တကွ တင်ပြလို့ ပြီးပါပြီ ၊ သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာတရားတွေကိုလည်း ဝတ္ထုကြောင်းများနဲ့တကွ ရှင်းလင်းဖွင့်ဆိုလုံ့လည်း ပြီးစီး ပြည့်စုံ သလောက် ရှိသွားပါပြီ။

ဘုရားဟော မင်္ဂလာပါဠိဂါထာများကို ပရိတ်အဖြစ်နဲ့ မြန်မာပြည်အနှံ့အပြား ရွတ်ဆိုလျက် ရှိကြမါ ဘယ်၊ မင်္ဂလသုတ်ပရိတ်ကို ရွတ်လျှင် "အန္တရာယ်ကင်းတယ်၊ စီးပွားလာဘ်လာဘ ရွှင်တယ် ကျက်သရေ မင်္ဂလာရှိတယ်" လို့ ယုံကြည်ယူဆပြီး ရွတ်ပွားသရရွာယ်နေကြခြင်း ဖြစ်ပါတော့တစ် ဒါဟာ ကောင်းဆင့် သလောက်တော့ ကောင်းပါတယ်။

ဒါပေမယ့် ဘုရားရှင်က ရွတ်ပွားနေရုံ ရွတ်ပွားနေကြဖို့ သက်သက်အတွက် ဟောကြားခဲ့ ဘာကော့ မဟုတ်ပါဘူး မင်္ဂလာတရားတော်များနဲ့ အညီ လိုက်နာနေထိုင်ကြဖို့ ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်ကြဖို့ ရည်ျှယ် ချက်နဲ့ ဟောကြားတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

မင်္ဂလာတရားတော်များနဲ့ အညီသာ တက္ပယ်နေထိုင် လုပ်ကိုင်ကြမယ်ဆိုရင်၊ တကယ်ကျင့်ကြံ ပွားများ အားထုတ်ကြမယ်ဆိုရင် တကယ် ဘေးရန် အန္တရာယ်ကင်းမယ်၊ တကွယ် ကြီးပွားချမ်းသာမယ်၊ တကယ် ကျက်သရေမင်္ဂလာရှိမယ်ဆိုတာ ရဲရဲဝံ့ဝံ့ကြီး အာမခံနိုင်ပါတယ်။

အမှန်စင်စစ် မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးတို့ဟာ လူတိုင်း လိုက်နာ ကျင့်ကြံ အားထားကြရမယ့် လူ့ကျင့်ဝတ်၊ လူ့ဥပဒေများ ဖြစ်ကြပါတယ်။ လိုက်နာ ကျင့်ကြံကြလေလေ လိုက်နာကျင့်ကြံကြသလောက် ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာများ ရရှိကြလေလေ ဖြစ်မှာ အမှန်ပါပဲ။

လူတိုင်းသာ ဗုဒ္ဓဟောကြားခဲ့တဲ့ မင်္ဂလာတရားတော်အတိုင်း လိုက်နာနေထိုင် လုပ်ကိုင်ကြမယ်ဆိုရင် စစ်ပွဲကြီးတွေ မဖြစ်နိုင်တော့ဘဲ ငြိမ်းချမ်းသွားကြမယ်၊ အချုပ်အချယ် အနှောင်အဖွဲ့တွေက လွတ်မြောက်သွား ကြမယ်၊ စိုးရိမ်သောက ပူဆွေးမှုတွေ မရှိကြရတော့ဘဲ အေးချမ်းသွားကြရမှာ အမှန်ဖြစ်ပါတယ်။ ဒုစရိုက် တရားတွေ လျော့ပါးသွားပြီး မင်္ဂလာတရားတွေ ထွန်းကားလာကြမှာ အမှန် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့် လူ့လောကကြီး အေးချမ်းသာယာဖို့ အမှန် လိုလားကြတယ်ဆိုရင် ရှင်တော်ဗုဒ္ဓ ဟောကြား တော်မူတဲ့ မင်္ဂလာတရားတော်အတိုင်းသာ တကယ် လိုက်နာကြပါ။ ဧကန်မုချ သာယာတိုးတက်သွားမှာ အမှန်ဖြစ်ပါတယ်။ လူသားတွေရဲ့ အကျင့်စာရိတ္တ ဖျက်ပြားမှုတွေ နည်းပါးသွားပြီး တစ်နေ့တခြား ထိန်းသိမ်း စောင့်စည်းမှုတွေ၊ ကူညီထောက်ပံ့မှုတွေ၊ ရိုသေလေးစားမှုတွေ၊ အများအကျိုးအတွက် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်မှု တွေဟာ တိုးပွားများပြားလာမှာ အမှန်ဖြစ်ပါတယ်။

ဒါကြောင့်မို့လို့ မင်္ဂလသုတ် နောက်ဆုံးဂါထာမှာ... ဧတာဒိသာနိ ကတွာန , သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ၊ သဗ္ဗတ္ထသောတ္တို့ ဂစ္ဆန္တိ , တံ တေသံ မင်္ဂလမုတ္တမံ။

"ဤမင်္ဂလာတရားတို့တို ပြုကျင့်ကြပါလျှင် မကောင်းမှု ရန်သူဟူသမျှတို့က အနိုင်မရရှိနိုင်ကြတော့ ဘဲ၊ ကောင်းမှုတရားတွေကသာ အနိုင်ရရှိနိုင်ကြကာ နေရာတိုင်းမှာ ချမ်းသာခြင်းသို့ ရောက်ရှိကြမယ်။ ကောင်း ကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာတရားတွေ တိုးပွားများပြားလာကြမယ်" လို့ မိန့်မှာတော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

ရဟန်းတော်များ၊ တရားအားထုတ်ကြတဲ့ ယောဂီများအတွက် လောကုတ္တရာအမြင်နဲ့ ကြီည့်မယ် ဆိုလျှင်လည်း ဘုရားရှင်ဟောကြားတဲ့ မင်္ဂလာတရားတော်များဟာ မင်္ဂရောက်ဖိုလ်ဝင် နိုဗွာန်မြင်နိုင်သည် အထိ ပို့ဆောင်ပေးနိုင်တဲ့ မွေအနှစ်သာရပြည့်ဝလှတဲ့ "ကောင်းကျိုးချမ်းသာ မင်္ဂလာ" တရားများ ဖြစ်ကြောင်း၊ ငာက်တွေ့ လမ်းညွှန်မှုပေးတဲ့ အလုဝ်ပေးတရားများ ဖြစ်ကြောင်း တွေ့မြင်ကြရပါလိမ့်မယ်။ ဒါကြောင့် လောကီကောင်းကျိုးချမ်းသာ၊ လောကုတ္တရာ ကောင်းကျိုးချမ်းသာ၊ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသား များရဲ့ ကောင်းကျိုးချမ်းသာမင်္ဂလာ ရှိကြစေဖို့ အတွက် ရှင်တော်မြတ်ပုဒ္ဓ ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ မင်္ဂလသုတ် ဂါထာတွေကို အမါအခွင့်သင့်တိုင်း ရွတ်ပွားနိုင်ကြပါစေ။ ရွတ်ပွားနေကြရုံနဲ့ လမ်းဆုံးမနေကြဘဲ မင်္ဂလာ တရားတော်များနဲ့ အညီ ကိုယ်တိုင်ကိုယ်ကျ ကျင့်ကြံပွားများ အားထုတ်နိုင်ကြပါစေလို့ တိုက်တွန်း ရှိုးဆော် ရင်း နိဂုံးချုပ်လိုက်ရပါတော့တယ်။

" အားလုံး သတ္တဝါ မင်္ဂလာ ရှိကြပါစေ။ "

ဦးနန္ဒ-ဝိဇ္ဇာ (ဂုဏ်ထူး)၊ ဒီဂျေ

၁၃၄၁-ခုနှစ်၊ တပေါင်းလပြည့်နေ့တွင် မင်္ဂလာစာမူ ပြီး၏။

	" မှတ်ကြကွယ် "	
သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ မင်္ဂလာ	ာတရားကို ၊ နေ့စဉ်လေးစား အားထားကွယ်။	
ဘေးရန်ကင်းကွာ ကုသ	ဂိုလ်ပွားလို့ ၊ အောင်မြင်မှုများ ရကြမယ်။	
မင်္ဂလာဆိုတာ မကောင်	်းကျိုးသတ်လို့ ၊ ကောင်းကျိုးကပ်တာ မင်္ဂလာကွယ်	Sn
လူနတ်သတ္တာ ချမ်းသာ	များဘို့ ၊ ရှင်တော်ဘုရား ဟောကြားတယ်။	
6.1	တို့ ၊ ငြိမ်းချမ်းတရား မှတ်ကြကွယ်။	
19 3)	မှတ်ကွယ် ၊ မှတ်ကွယ်။	
	1 0 1 0	